

N:o 11.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 April 1886, kl. 3 e. m.

Betänkande, angående ännu oafgjorda delar af tullbevillningen.

Efter det Riksdagen till pröfning och afgörande förehaft ej mindre Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 1, angående vissa delar af tullbevillningen, än ock Utskottets Memorial N:o 2, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut rörande vissa punkter af nyssnämnda betänkande, har Utskottet öfvergått till de i samma betänkande icke afhandlade framställningar angående omförmälda bevillning, öfver hvilka det tillkommer Utskottet att afgifva utlåtande i anledning af *dels* Kongl. Maj:ts till Utskottet öfverlemnade proposition N:o 26, *dels* enskilda, från Kamrarne till Utskottet hänvisade motioner, samt *dels* trenne från Kongl. Finansdepartementet tillhandakomna skrivelser, i sammanhang hvarmed Utskottet jemväl företagit den återstående granskning af tulllagstiftningen i allmänhet, som Utskottet jemlikt 40 § i Riksdagsordningen haft att verkställa.

Kongl. Maj:ts nyssberörda proposition innefattar förslag till ändringar i gällande tulltaxa rörande artiklarne pelsverk, hattar och metalltråd.

De motioner, öfver hvilka Utskottet nu har att afgifva utlåtande, äro följande:

inom *Första Kammaren* väckta:

N:o 21 af Herr *Lindahl*, om förtydligande af den i tulltaxan förekommande rubriken: »Hattar, färdiga eller halffärdiga»;

N:o 22 af Herr *Lindahl*, angående tull å ockror och jernoxidfärger;

Bih. till Riksd. Prot. 1886. 5 Saml. 1 Afd. 9 Häft.

N:o 28 af Herr *Mankell*, angående sockertullens nedsättande;
 N:o 29 af Herr *Mankell*, angående kaffetullens nedsättande;
 N:o 35 af Herr *Reuterswärd* m. fl., angående förändringar i tulltaxan m. m., i hvad samma motion icke blifvit behandlad uti Utskottets ofvanberörda Betänkande N:o 1 och i följd deraf redan är vorden af Riksdagen pröfvad;

N:o 44 af Herr *Smith*, angående i vissa länder producerade varors undantagande från tillämpning af de förhöjda eller nya tullsatser, som under innevarande Riksdag beslutas;

N:o 48 af Herr *Stjernspetz*, om förhöjd tull å fisknät; och

N:o 51 af Herr *Mankell*, om upphörande af tullen å lysoljor;

samt inom *Andra Kammaren*:

N:o 15 af Herr *A. Magnusson* i Lervik, om nedsättning i tullen å kaffe och socker;

N:o 16 af Herr *J. A. Sjö*, i hvad den rörer åsättande af tull å fläsk, ister och smör;

N:o 21 af Herr *S. Johnson* i Hvetlanda, om förhöjning i tullen å æter och æter spirituosus;

N:o 22 af Herr *S. Johnson* i Hvetlanda, om åsättande af tull å dextrin;

N:o 34 af Herr *J. Petersson* i Boestad, i hvad den rörer åsättande af tull å fläsk, kött och mjöl, annat än af spanmål;

N:o 54 af Herr *J. Pettersson* i Alfvesta, i hvad den rörer åsättande af tull å fläsk;

N:o 56 af Herr *A. E. Petersson* i Hamra, om åsättande af tull å tall- och granfrö;

N:o 89 af Herr *R. Gustafsson*, med hvilken åtskillige andre ledamöter instämt, om nedsättning i tullen å socker;

N:o 90 af Herr *R. Gustafsson*, med hvilken åtskillige andre ledamöter instämt, om nedsättning i tullen å kaffe och kaffesurrogat;

N:o 91 af Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren*, om förändringar i gällande tulltaxa, i hvad samma motion icke blifvit behandlad uti Utskottets ofvannämnda Betänkande N:o 1 och i följd deraf redan är vorden af Riksdagen pröfvad;

N:o 95 af Herr *J. G. Granlund*, om förändring i punkterna 117 och 118 af tulltaxan under rubriken »flyttsaker»;

N:o 117 af Herr *I. Wallberg*, om ändring i tullsatsen å krita, »malen eller slammad»;

N:o 118 af Herr *P. Zimdahl*, om ändring i tullsatsen å pianoinstrument med dertill hörande delar;

N:o 132 af Herr *Aug. Bokström*, angående upphäfvande af tullen å rektificerad stenkolsolja, fotogen, m. m.;

N:o 138 af Herr Grefve *E. Sparre* m. fl., angående ändringar i gällande tulltaxa, m. m., i hvad samma motion icke blifvit behandlad uti Utskottets meranämnda Betänkande N:o 1 och i följd deraf redan är vorden af Riksdagen pröfvad;

N:o 150 af Herr *A. P. Lind*, om åsättande af tull å sill;

N:o 161 af Herr *A. J. Lyth*, om ändring i gällande stadganden rörande tull å fiskredskap;

N:o 165 af Herr *W. Gibson*, angående lastpenningarnes upphörande;

N:o 170 af Herr *S. Andersson* i Plöninge, om nedsättning i tullen å socker och kaffe;

N:o 177 af Herr *C. H. Lundström*, om förhöjning i tullen å träskruf; äfvensom

N:o 185 af Herr *W. Carlson*, om ändring i gällande tulltaxa rörande artikeln hattar.

Med tvenne af de ofvan omförmälda skrivelserna från Kongl. Finansdepartementet hafva till Utskottet, för den åtgärd, hvartill Utskottet kunde finna anledning, öfverlemnats handlingar rörande *dels* ifrågasatt tullavgift för maccaroni och vermiceller samt *dels* beredande af tullskydd åt tillverkningen af apparater för dynamoelektriska strömmar. Den tredje skrifvelsen afser vinnande af likformighet i lagstiftningen rörande lastpenningarne samt fyr- och båkafgiften.

För innehållet af ifrågavarande framställningar kommer Utskottet att här nedan närmare redogöra.

Under det att de öfriga bland dessa framställningar hvar för sig röra allenast särskilda artiklar eller åtminstone begränsade varugrupper, äro här afsedda delar af Herrar *Reuterswärds* m. fl:s samt Grefve *E. Sparres* m. fl:s sinsemellan till alla delar öfverensstämmande motioner äfvensom Herrar *Jan Eliassons* och *K. E. Holmgrens* motion af mera omfattande beskaffenhet.

I sitt oftanämnda Betänkande N:o 1 har Utskottet lemnat en redogörelse för de i berörda motioner anförda grunder för tulls åsättande *dels* å vissa slag af spanmål m. m., hvarom i sagda betänkande närmare förmåls, samt *dels* å åtskilliga andra jordbruksalster, i afseende å hvilka Utskottet har att här yttra sig.

Härförutom hafva Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. i sina ifrågavarande motioner anført följande:

»Om än det ej kan förnekas, att jordbruket, såsom landets moder-näring, torde böra i främsta rummet skyddas emot det allt starkare intrånget af öfvermäktig utländsk konkurrens, så bör dock vara klart, att äfven våra öfriga större näringsintressen måste samtidigt på liknande sätt ses till godo, så att en lifligare afsättning af den inhemska jordbruksnäringens alster till idkarne af andra betydande näringar må kunna påräknas.

Näst jordbruket är väl bergshandteringen att betrakta såsom vårt lands hufvudsakligaste näringskälla. Med den plötsliga omkastningen af vår tullpolitik för landtbruksalster följde i omedelbart sammanhang äfven »de friare grundsatsernas» tillämpande på jernhandteringen och andra grenar af bergsbruksrörelsen.

Vi kunna icke här upptaga utrymmet med en utförligare framställning af våldsamheten i den reform, som utan någon öfvergångstid blef på en gång genomförd, i det många högst betydande tillverkningsarter, hvilka förut under längre följd af år varit genom införselsafgifter hägnade emot allt för stark utländsk konkurrens, beröfvades allt sådant skydd.

Lika litet vore här lämpligt att med detaljerade uppgifter, hemtade ur näringsstatistiken för så väl vår jernhandtering som vår öfriga metallindustri, klarligen ådagalägga, huru vacklande och osäker ställningen gestaltat sig äfven för denna så viktiga näringskälla under inflytande af senast fullföljda handelspolitik. En jemförelse med tillvägagåendet i andra kulturländer, hvilka visst icke underlåtit att genom höga tullskrankor stänga ute från sina marknader både råvaror och manufakturade effekter på den metalliska industriens område, skulle lättast kunna ådagalägga, huru oklokt ur statsekonomisk synpunkt vi förfarit, då vi hållit öppen marknad för alla länders arbetsprodukter, men vi måste, af lätt förklarliga skäl, för tillfället afstå derifrån.

I fullkomlig afsaknad af erforderligt tullskydd emot utlandets metalltillverkningar måste svenske bergsbruksidkare sakna håg att i erforderlig grad nedlägga kapital och omtanke på en sorgfällig utveckling af sin yrkesdrift, då utlandets tillverkare jemte andra stora fördelar just haft det kraftigaste tullskydd att stödja sig på.

Från de mest betydande idkare af mekanisk-verkstads industri har helt nyligen till vår regering gjorts framställning om en väl behöflig ändring i gällande tullagstiftning beträffande alster af jern tillverkning, och vi hafva ansett oss böra upptaga och till Riksdagens pröfning här vördsammast framställa samma förslag till speciella tullsatser, som i nyss nämnda petition blifvit ifrågakända. Beträffande den öfriga metallindu-

strien bifoga vi här nedan, vid sidan af redan i vissa fall stadgade tullsatser, förslag till lämpliga införselsafgifter för sådana arter af tillverkning, hvilka sakna erforderlig tryggad ställning.

I fråga om landets handtverksindustri hafva vi ansett lämpligast att för närvarande åtminstone på några större tillverkningsområden, skrädderi- och skomakerirörelse samt möbeltillverkning; söka åstadkomma erforderliga ändringar i gällande taxa, och hafva vi tillåtit oss att därför under vederbörliga rubriker i det bilagda ändringsförslaget hemställa om Riksdagens bifall i nämnda hänseenden.

Utgående från den grundsatsen, att ett af tullagstiftningens mål bör vara att i någon mån stäfja benägenheten för öfverdådig vällefna, kostsam lyx och flärd, anse vi den för närvarande hos oss gällande tullagstiftning vara i många hänseenden föga tillfredsställande, ehuru plats ej lämpligen torde här sökas för ett *utförligare* framhållande af de skadliga följder, hvilka med hänsyn till olika samhällsklassers lefnadsvanor och sedliga hållning äro att befara, när införselsafgifterna för hit hänförliga artiklar icke äro med nödig varsamhet och omtanke afvägda.

Väl vetande, att ej minst i det nu påpekade hänseendet svåra hinder för en bättre ordnad tullagstiftning läggas regering och Riksdag i vägen genom våra redan för bestämd tid afslutade tarifftraktater, hafva vi dock ej tvekat att i sammanhang med här förut yrkade ändringar nu jemväl till allvarligaste påaktande framhålla, om ej tiden vore inne att åtminstone få friare händer gent emot sådana länder, med hvilka, under förbehåll af bestämd kortare uppsägningstid, handelstraktater afslutats allenast under ömsesidig försäkran att behandlas lika med den mest gynnade nation.

Genom uppsägande af sist påpekade traktater skulle en stor del af den öfriga handelsverlden, med hvilken vi hafva varubyte, ej vidare sättas i tillfälle att, såsom nu är fallet, njuta alla fördelar af våra låga (tull)tariffsatser för varor ifrån Frankrike, Spanien och Portugal, fastän vi sjelfva för våra exportartiklar sakna alla deremot svarande fördelar.

Angelägenheten att för de arbetande klasserna förbättra ställningen genom borttagande, der så ske kan, eller åtminstone nedsättande af de införselsafgifter, som för närvarande äro lagda på viktiga och mera allmänt nödvändiga förbrukningsartiklar, torde lätteligen inses, och vi anse oss i sådant hänseende kunna påpeka exempelvis kaffe och socker.

Sant är att inflytande tullafgifter för dessa varor, hvilka i mycket betydande mängd hit årligen införas, hafva ur statsfinansiell synpunkt en betydelse, som ej får förbises.

Statsverkets tillstånd för närvarande äfvensom den tillökning i tull-

intrader, hvilken tvifvels utan torde vara att emotse, i händelse de af oss ifrågasatta införselsafgifterna varda beslutade, borde dock kunna ingifva någon förhoppning, att en nedsättning i de tryckande finanstullarne ej kan betraktas såsom synnerligen äfventyrlig.

Då det emellertid näppeligen är möjligt att nu beräkna, i hvad mån Riksdagens bifall till flera eller färre af nu föreslagna tullförhöjningar må kunna medgifva en derefter lämpad minskning i statsinkomst genom lägre fastställda finanstullar, hafva vi ansett oss böra i nu omhandlade hänseende allenast göra sådan framställning, som innehålles i 3:dje punkten af vår slutliga, här nedan gjorda hemställan.»

Med tillkännagifvande att de i motionerna föreslagna tullsatser, så vidt de ej rörde jordbruk och bergshandtering, i allmänhet blifvit satta i öfverensstämmelse med senaste tullkomités tarifförslag, hemstälde därför motionärerne i hithörande afseenden,

1:o att Riksdagen ville besluta de förändringar i gällande tulltaxa, som innefattades i motionerna bilagda tarifförslag, och för hvilka nedan närmare redogöres;

2:o att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t i underdånighet göra framställning, att alla de handelsfördrag äfvensom kombinerade handels- och sjöfartsfördrag eller traktater, som med främmande stater afslutats och ännu vore gällande, undantagande de med Spanien, Frankrike och Portugal senast afslutade tarifftraktater, måtte samtidigt och så snart lämpligen ske kunde varda å Sveriges sida uppsagda; samt

3:o att, i fråga om lämplig nedsättning i de s. k. finanstullarne, Bevillnings-Utskottet behagade med begagnande af dess grundlagsenliga initiativ göra den framställning, som efter afgörande af de särskilda, af motionärerne afsedda förhöjningarna i införselsafgifter kunde i betraktande af statsinkomsternas behöriga betryggande anses tillräddig.

Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren* trodde sig medelst sin ofvanberörda utredning hafva visat befogenheten och nödvändigheten af tullskydd för landets alla näringar. Men då motionärerne icke ansett sig vuxne att ingå på det industriella området, hade de öfverlemnadt åt Utskottet att föreslå, hvad det ansåge billigt och nyttigt i fråga om skydd för bergshandteringen, manufaktur- och fabriksrörelsen, äfvensom hvad som vore behöfligt för att minska lyxen samt inskränka oss till moder-näringsen åkerbruket, synnerligen som detsamma för närvarande af alla näringar vore den mest tryckta.

Jemväl desse motionärer, likasom äfven Herrar *J. A. Sjö*, *J. Petersson* i Boestad och *J. Pettersson* i Alfvesta, i sina förenämnda motioner, hafva

emellertid, uppå anförda skäl, yrkat tull, förutom å sådana spanmålsslåg, hvilka redan varit föremål för Utskottets och Riksdagens behandling, å åtskilliga andra, nedan omförmälda jordbruksalster, hvarjemte Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren* likaledes ifrågasatt nedsättning i tullsatserna å kaffe och socker.

Omfattningen och innebörden af dessa motioner gifva vid handen, hvad ock i vissa af dem tydligt utsäges, att motionärerne åsyftat en genomgripande systemförändring i landets tullagstiftning.

I sitt förenämnda Betänkande N:o 1 förklarade sig Utskottet till fullo instämma i de af motionärerne anförda skäl för ett sådant öfvergifvande af de grundvalar, hvarpå vår nuvarande tullagstiftning hvilade. Tullagstiftningen hade, yttrade Utskottet, en långt viktigare och mera omfattande uppgift än den, att allenast utgöra ett medel att skaffa statsverket inkomster. Den borde i icke mindre grad afse att bereda erforderligt skydd för landets näringar.

Jemte det Utskottet därför ansåg sig böra tillstyrka införandet af spanmålstullar, fann Utskottet, för den händelse att dylika tullar beslötes, likaledes uppenbart, att sådant måste föranleda väsentliga förändringar äfven i andra delar af tullagstiftningen, i syfte att åt andra industri-grenar, så väl bergshandteringen som manufaktur- och fabriksrörelsen, bereda skäligt tullskydd, hvarjemte under samma förutsättning borde tagas i öfvervägande, huru vida icke en nedsättning i vissa af de tullafgifter, hvilka ur statsfinansiell synpunkt funnes åsatta en del importvaror, som vore föremål för allmännare förbrukning, kunde ega rum till uppvägande af den ökade statsinkomst, som de nya tullsatserna kunde utöfver det nuvarande behofvet medföra. Af åtskilliga skäl fann Utskottet emellertid sig böra utbryta och till skyndsamt afgörande företaga frågan om spanmålstullar.

Dervid yttrade Utskottet emellertid, i öfverensstämmelse med hvad i vissa af de ifrågavarande motionerna blifvit antydt: »Lika obestridligt som det synes Utskottet vara, att förmånen af tullskydd bör tillgodokomma ej endast idkarne af jordbruksnäringen utan äfven idkare af andra näringar, der ej ingångna traktater sådant förhindra, lika obestridligt synes det vara, att de föreslagna industritullarne endast i samband med jordbrukstullarne böra komma till stånd.»

Den förutsättning, Utskottet sålunda ansett böra uppställas såsom villkor för den mera vidtgående förändring i tullagstiftningen, som i nyss berörda motioner åsyftats, eller att Riksdagen beslöte tull å vissa span-

målsslag, har emellertid icke inträffat, i det Utskottets hemställan derom af Riksdagen afslagits.

Vid sådant förhållande har Utskottet, i enlighet med sitt ofvanberörda yttrande, icke för närvarande ansett sig i allmänhet kunna understödja de föreliggande hithörande framställningarna om dels nya, dels förhöjda tullar vare sig å öfriga slag af jordbruksalster eller å industriella produkter. Oafsedt billighetens kraf, att vissa näringar icke ensidigt skyddas, under det andra näringar, som i icke mindre mån tarfva dylikt understöd, deraf förblifva i afsaknad, är det nemligen, hvad de mera omfattande varugrupperna beträffar, uppenbart, att en förändrad tullagstiftning rörande vissa sådana icke obetydligt återverkar jemväl på andra näringsgrenars ställning. En mera omfattande omskapning i tullagstiftningen bör därför icke ega rum, utan att sorgfällig uppmärksamhet rigtas å dylika förhållanden, till förebyggande af att en del näringar gynnas på de andras bekostnad. Men sedan Riksdagen beslutit fortfarande tullfrihet å spanmål, eger Utskottet icke längre fria händer för framläggande af ett förslag till revision af tulltaxan, hvarigenom samtliga näringar erhöle ett lämpligen avvägdt skydd.

I några af hithörande motioner har, enligt hvad ofvan är nämndt, jemväl uttalats, att ett bland tullagstiftningens mål vore att bidraga till att i någon mån stäffa benägenheten för vällefna, lyx och flärd. Då emellertid detta redan af motionärerne framhållits mera såsom en synpunkt, värd att beaktas vid den af dem företrädesvis för de inhemska näringarnas skyddande förordade allmänna revision af tulltaxan, än såsom ett fristående motiv för partiella förändringar i denna, finner Utskottet, utan att här behöfva inlåta sig på någon undersökning, i hvad mån en sådan mera moralisk uppgift må anses tillkomma tullagstiftningen, sig sakna anledning att särskildt ur sådan synpunkt nu tillstyrka nya eller förhöjda tullsatser.

Oberoende af den principiella ståndpunkt, Utskottet sålunda funnit sig böra intaga med afseende å de nu ifrågavarande framställningarna, har Utskottet emellertid bort särskildt för sig till pröfning företaga samtliga der förekommande förslag, för att tillse, huru vida de gifve anledning till flera eller färre detaljförändringar i tulltaxans bestämmelser. Härom får Utskottet närmare orda under åtskilliga af dessa varors rubriker. Hvad en stor del af dem angår, både kan och bör dock Utskottet på allmänna grunder utan vidare afstyrka hvarje förhöjning af de för dem bestämda införselsafgifter.

Utskottet afser härmed sådana i Herrar *Reuterswårds* m. fl:s och Grefve *E. Sparres* m. fl:s motioner omförmälda artiklar, hvilkas i tull-

taxan förekommande tullsatser i följd af de mellan Sverige, å ena sidan, samt dels Frankrike, dels Spanien och dels Portugal, å den andra, ingångna handelstraktater icke kunna af oss ensidigt förhöjas, så länge dessa traktater ännu ega giltighet, i hvilket hänseende, med bortseende från möjlig förlängning af ifrågavarande fördrag, må erinras, att traktaten med Frankrike skall tillämpas till den 1 Februari 1892 och traktaten med Spanien till och med den 30 Juni 1887, samt att traktaten med Portugal väl afslutats för en tid af tio år, räknad från utvexlingsdagen den 10 Juli 1885, men att giltigheten af den i sistnämnda traktat till Portugals fördel betingade tariffbestämmelse rörande artikeln vin inskränkts till den tid, under hvilken vin, som icke innehåller mera än 20 procent alkohol, vid införsel hit belägges med fasta tullsatser, utan hänsyn till alkoholhalten, och sålunda för närvarande är för vårt land förbindande endast så länge traktaten med Spanien eger bestånd.

Här afsedda, i traktaterna omförmälda artiklar jemte de för dem i gällande tulltaxa bestämda och af motionärerne föreslagna tullsatser äro de nedanstående:

I Herrar Reuterswårds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s motioner upptagna varor, å hvilka tullförhöjning hindras af franska, spanska eller portugisiska traktaterna.	Quantitet för tullberäkningen.	Gällande tullsats.		I motionerna föreslagen tullsats.	
		Kronor	öre	Kronor	öre
<i>Apelsiner</i>	1 kilogram	—	10	—	25
<i>Band:</i>					
silkessammets- och helsiden-.....	1 »	2	80	5	—
halfsiden-	1 »	2	35	2	50
<i>Bijouterivaror</i> , af annat ämne än guld och silfver, enkla eller sammansatta	1 »	—	80	1	—
<i>Blommor:</i>					
konstgjorda, af tyg, papper, halm, fjäder eller andra dylika ämnen	1 »	2	50	15	—
delar till konstgjorda blommor.....	1 »	1	—	6	—
<i>Bly:</i>					
oarbetadt	1 »	<i>fritt.</i>		—	5
<i>Broderade arbeten</i> , alla slag, färdiga eller påbörjade, draga lika tull med det tyg, hvarå broderiet är anbragt, med tillägg af 20 procent; men om tyget är tullfritt, utgår tullen med 10 procent					

I Herrar Reuterswårds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s motioner upptagna varor, å hvilka tullförhöjning hindras af franska, spanska eller portugisiska traktaterna.	Quantitet för tullberäkningen.	Gällande tullsats.		I motionerna föreslagen tullsats.	
		Kronor	öre	Kronor	öre
af varans värde. I motionerna yrkas att dylika arbeten må draga lika tull med tyget med tillägg af 50 procent.					
<i>Bränvin och Sprit:</i> på fat, större eller mindre: af vindrufvor: då varan är i Frankrike tillverkad och derifrån sjöledes direkte in- föres	1 liter af 50 procents alkoholhalt vid + 15° C.	—	45	—	60
<i>Citroner</i>	1 kilogram	—	10	—	25
<i>Etuïs</i> , med eller utan tillbehör, af sammansatta eller, såsom arbetade, ej specificerade ämnen	1 »	—	80	1	—
<i>Handskar</i> , alla slag	1 »	1	80	3	—
<i>Hängslen</i> eller delar deraf: af siden eller halfsiden	1 »	2	35	2	50
andra slag	1 »	—	60	1	—
<i>Instrumenter:</i> kirurgiska, matematiska, fysiska och navigations-, alla slag, derunder inbegripna barometrar och termometrar m. fl. ej specificerade, äfvensom handverks-; tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg. Motionärerne föreslå tull å »instrumenter, alla slag kirurgiska»	1 »	<i>fria.</i>		—	35
<i>Jern och stål:</i> jernvägsskenor	100 »	<i>fria.</i>		2	50
kassakistor och sängar	100 kronor	10	—	15	—
<i>Kläder</i> , ej specificerade: nya gångkläder eller delar deraf samt nya färdigsyddas duktyg, handdukar, lakan, örngått med flera dylika hus-					

I Herrar Reuterswårds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s motioner upptagna varor, å hvilka tullförhöjning hindras af franska, spanska eller portugisiska traktaterna.	Quantitet för tullberäkningen.	Gällande tullsats.		I motionerna föreslagen tullsats.	
		Kronor	öre	Kronor	öre
hållspersedlar, äfven då sådana klädes- eller hushållspersedlar eller delar deraf äro märkta eller försedda med broderier, galoner, fransar, spetsar eller blonder, förtullas med 20 procents förhöjning i den tull, som är bestämd för tyget eller det ämne, hvaraf klädes- eller hushållspersedeln hufvudsakligen består. I motionerna yrkas förtullning med 50 procents förhöjning.					
<i>Konserver</i> , i hermetiskt tillslutna eller lufttäta kärl förvarade, ätbara varor, kärrens vikt inberäknad:					
sardiner och anjovis, inlagda i olja, i lödda dosor	1 kilogram	—	20	—	50
andra slag	1 »	—	30	—	50
<i>Korkar</i> , skurna:					
utan beslag	1 »	—	7	—	35
<i>Maskinerier, Redskap och Verktyg</i> eller delar deraf, ej specificerade, äfvensom <i>Ångmaskiner</i> och <i>Ångpannor</i> : enligt gällande tulltaxa		<i>fria.</i>			
I motionerna yrkas å dessa artiklar förtullning enligt följande grunder:					
<i>Maskiner</i> eller bearbetade delar deraf, ej specificerade:					
1:o) lokomotiv, lokomobiler, flyttbara ångmaskiner, ångsprutor och gasmaskiner	100 kilogram	—	—	15	—
2:o) ångmaskiner, andra slag, ej specificerade	100 »	—	—	10	—
3:o) ångmaskiner för fartyg eller båtar	100 »	—	—	15	—

I Herrar Reuterswårds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s motioner upptagna varor, å hvilka tullförhöjning hindras af franska, spanska eller portugisiska traktaterna.	Quantitet för tullberäkningen.	Gällande tullsats.		I motionerna föreslagen tullsats.	
		Kronor	öre	Kronor	öre
4:o) ångpannor	100 kilogram	—	—	10	—
5:o) maskiner, andra slag, ej specificerade, hufvudsakligen bestående af:					
a) trä	100 »	—	—	4	—
b) gjutjern	100 »	—	—	6	—
c) smidjern eller stål	100 »	—	—	8	—
d) andra oadla metaller	100 »	—	—	10	—
<i>Redskap och Verktyg, ej specificerade, förtullas såsom det ämne, bearbetadt, hvaraf de hufvudsakligen bestå.</i>					
På andra ställen i samma motioner föreslås för <i>Maskinerier, Redskap och Verktyg</i> samt ej specificerade delar af verktyg förtullning med 5 procent af värdet.					
<i>Metaller, ej specificerade, sammansatta:</i>					
oarbetade	1 kilogram	<i>fria.</i>		—	10
bult och spik till fartygs förhydning ..	1 »	<i>fria.</i>		—	15
<i>Paraplyer och Parasoller:</i>					
af siden eller halfsiden	1 stycke	—	75	1	—
andra slag	1 »	—	25	—	40
<i>Plymer</i>	1 kilogram	2	50	10	—
<i>Russin</i>	1 »	—	14	—	25
<i>Snörmakarearbeten:</i>					
af hel- och halfsiden	1 »	2	80	5	—
<i>Spetsar:</i>					
silkes-	1 »	2	80	5	—
andra slag	1 »	2	35	2	50
<i>Strumpor:</i>					
af hel- och halfsiden	1 »	2	80	5	—

I Herrar Renterswärds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s motioner upptagna varor, å hvilka tullförhöjning hindras af franska, spanska eller portugisiska traktaterna.	Quantitet för tullberäkningen.	Gällande tullsats.		I motionerna föreslagen tullsats.	
		Kronor	öre	Kronor	öre
<i>Vantar:</i>					
hel- och halvesiden	1 kilogram	2	80	5	—
<i>Vin, alla slag:</i>					
enligt gällande tulltaxa:					
af till och med 21 procents alkoholhalt	1 liter	—	15	—	—
af mer än 21 till och med 25 procents alkoholhalt:					
på fat, större eller mindre	1 kilogram	—	30	—	—
på andra kärl	1 liter	—	65	—	—
enligt motionärernes förslag:					
med 25 procents alkoholhalt:					
på fat, större eller mindre	1 kilogram	—	—	—	30
på andra kärl	1 liter	—	—	—	65
<i>Vindrufvor</i>	1 kilogram	—	10	—	25
<i>Väfnader:</i>					
helsiden-:					
felb och plys	1 »	2	35	2	50
andra slag, guld- och silfvertyg derunder inbegripna	1 »	2	80	5	—
halvsiden:					
felb och plys, äfvensom filter	1 »	2	35	2	50
andra slag	1 »	2	35	2	50
af lin, till N:o 616 i tulltaxan hörande slag	1 »	1	50	1	75
(Ångmaskiner och Ångpannor, se ofvan.)					

Af nu uppräknade artiklars gällande tullsatsar äro de å *Apelsiner*, *Bly*, oarbetadt, *Citroner*, *Korkar*, *Metaller*, oarbetade, *Russin* och *Vindrufvor* öfverensstämmande med de i vår med Spanien ingångna handels-traktat aftalade. Den ifrågasatta ändringen i tulltaxans bestämmelser rörande förtullningen af *Vin* strider mot så väl den spanska och den portugisiska som äfven den franska traktatens bestämmelser. I fråga om tullförhöjning å de återstående nu afsedda artiklarna är Sverige bundet genom traktaten med Frankrike.

Motionärerne, hvilka icke förbisett det hinder, dessa tarifftraktater innefatta mot nya eller förhöjda tullsatser å der omförmälda artiklar, hafva emellertid, på sätt ofvan är nämndt, ansett Sverige böra, i afvaktan å samma traktaters tilländagående, i fråga om dessa tullsatser bereda sig friare händer åtminstone gent emot sådana stater, med hvilka traktater afslutats allenast under ömsesidig försäkran om behandling lika med den mest gynnade nation, och i sådant syfte påyrkat uppsägning af samtliga dylika handels- samt kombinerade handels- och sjöfarts-traktater. De nu ifrågasatta nya eller förhöjda tullafgifterna å hithörande artiklar skulle alltså afse öfvergång till ett differentiantullssystem, för hvars genomförande tarfvades tulltaxans förändrade uppställning i olika tariff, en speciel för upptagande af de i tarifftraktaterna aftalade tullbestämmelser, samt en generel, upptagande våra för hela den öfriga handelsverlden bestämda tullafgifter.

Ett förslag med enahanda syfte framställdes vid förliedet års riksdag i en inom Första Kammaren väckt motion (N:o 18) af Friherre Klinckowström.

Detta förslag förklarade Utskottet, i sitt då afgifna Betänkande N:o 3, sig ingalunda kunna biträda.

I fråga om införandet af tvenne särskilda tulltaxor, en speciel för tarifftraktatsstater och en generel för öfriga stater, erinrade Utskottet, att om än en sådan anordning, som motionären föreslagit, befunnits lämplig i en del andra stater, deraf dock ingalunda följde, att för vårt land och under våra förhållanden enahanda anordning vore lämplig, nödig eller nyttig. Redan år 1866, då den med Frankrike året förut afslutade första tarifftraktaten af Rikets Ständer, om ock icke utan motsägelse, godkändes, hade åt traktatsbestämmelserna allmän giltighet gifvits i den af Rikets Ständer antagna tulltaxa. Uppoffringen under den följande traktatstiden af Riksdagens makt att förhöja afgifterna utöfver de i traktaterna bestämda tullsatser hade vid godkännandet så väl af nämnda traktat som af den sedermera med Frankrike förnyade och med Spanien afslutade tarifftraktaten nogsamt afvägts mot fördelarne, som genom dessa fördrag ansetts blifva vårt land beredda, likasom de många och stora olägenheter och oegentligheter, hvilka skulle vara förknippade med åsättande och tillämpning af olika tullsatser för samma vara från olika länder, ingalunda undfallit tidigare eller senare Riksdagars uppmärksamhet. Det borde ock ligga för öppen dag, att, om någon betydande skilnad i tullafgiften å en viss vara, som till Sverige importerades, uppställdes för tvenne olika länder, importen från det land, för hvars produkt den drygare afgiften vore bestämd, antagligen komme

att verkställas öfver det land, som fått förmånligare vilkor sig beviljade, hvarigenom den högre tullsatsen undginges, men deremot sjelfva varan drabbades af högre transportkostnader, till men för handeln och konsumenterna, men utan ringaste gagn för svenska statsverket. Till motverkande af sådant kringgående af tulltaxans bestämmelser måste derföre den fordran uppställas, att alla varor af ifrågavarande slag, som infördes från det mera gynnade landet, skulle åtföljas af s. k. produktionsbevis, styrkande att de verkligen blifvit i detta land tillverkade. Erfarenheten hade emellertid tillräckligen gifvit vid handen, hvilka stora svårigheter det mötte att härvid förebygga underslef.

Dessa svårigheter jemte deraf härrörande faror måste, fortsatte Utskottet, anses utgöra ett särdeles viktigt skäl att nu icke i förevarande hänseende frångå en enligt Utskottets åsigt hittills med öfvervägande fördel tillämpad grundsats beträffande vår tulltaxas anordning. För öfrigt kunde hvad motionären i denna del yrkat icke tillvägabringas med mindre än att, på sätt motionären jemväl önskat, samtliga våra utan tariff ingångna handels- samt kombinerade handels- och sjöfarts-traktater, i hvilka ömsesidigt utlofvades behandling lika med de mest gynnade länder, uppsades. Men ett sådant tillvägagående skulle enligt Utskottets förmenande medföra de betänkligaste följder för vårt lands handelsintressen och förhållanden till andra länder.

Uppenbart vore nemligen, att, derest alla våra gällande handels- samt kombinerade handels- och sjöfarts-traktater af nyss omförmälda beskaffenhet från svensk sida uppsades, i följd hvaraf jemväl Sverige för sin del förlorade den i dessa traktater ömsesidigt stipulerade förmån af behandling lika med den mest gynnade nation, samtliga eller åtminstone de allra flesta af de stater, hvilka komme att drabbas af de nya eller förhöjda tullavgifter, som kunde varda införda i en ny svensk generell tulltaxa, skulle ofördröjligen möta och vedergälla detta medelst ökade införselsavgifter å svenska varor. Genom sådana strafftullar, till hvilkas åsättande under liknande förhållanden vissa regeringar redan vore genom lagstiftning dels förpligtade, dels bemyndigade, skulle Sverige otvifvelaktigt föranledas till beträdande just af den föga tilltalande väg att ingå nya tarifftraktater, och detta med må hända alla de stater, hos hvilka Sverige önskade bereda fortfarande afsättning för sina produkter. Vid dessa nya traktaters ingående kunde naturligen Sverige icke för sina varor påräkna särskilda tullnedsättningar, som icke jemväl komme öfriga stater till godo; och å andra sidan måste dervid Sverige, till ersättning för de fördelar, det kunde för sig utverka, åt hvarje stat, med hvilken ny traktat inginges, medgifva särskilda tull-lindringar, de

der i sin ordning omedelbart blefve gällande för samtliga de stater, till hvilka Sverige då stode i handelstraktatsförhållande. Då på detta sätt, efter lika tidsödande som vanskliga underhandlingar, Sverige omsider fått nya handelstraktater bragta till stånd med alla de stater, med hvilka en fortsatt handelsförbindelse ansåges önskelig, skulle antagligtvis de vilkor, hvarunder vårt varubyte komme att ega rum, på alla eller åtminstone de flesta håll hafva väsentligen försämrats i jämförelse med dem, som nu vore för handen.

Men oafsedt de viktiga betänkligheter af nu antydda art, som sålunda, enligt Utskottets mening, talade mot det ifrågasatta uppsägandet af alla våra utan tariff men med klausul om behandling lika med den mest gynnade nation ingångna handels- samt kombinerade handels- och sjöfartstraktater, kunde Utskottet ingalunda instämma i motionärens åsigt om det menliga för Sverige i samma traktaters tillkomst och fortvaro. Att dessa traktater uppfyllt sitt ändamål att bereda de kontraherande staterna ömsesidiga fördelar vore icke tvifvelaktigt. Och om den nämnda klausulen beredt andra stater vinst, då tullnedsättningar från vår sida medgifvits Frankrike och Spanien, hade å andra sidan äfven Sverige njutit samma klausul till godo och deraf skördat fördelar, som icke finge förbises.

På grund af det anförda hemställde Utskottet, utan meningsskiljaktighet, att ifrågavarande förslag måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Vid föredragning inom Kamrarne af denna Utskottets hemställan godkändes densamma af Första Kammaren, efter det endast motionären talat för bifall till sitt förslag, samt af Andra Kammaren utan diskussion.

De åsikter, Utskottet sålunda i förevarande ämne uttalat, och hvilka Riksdagen förlidet år visat sig till fulla dela, har Utskottet sedan dess icke funnit någon som helst anledning att frångå, hvadan och då motionärernes hemställan om uppsägning af samtliga våra utan tariffbestämmelser ingångna handels- samt kombinerade handels- och sjöfartstraktater torde få anses åsyfta allenast att möjliggöra de mera omfattande förändringar i tulltaxan, som motionärerne påyrkat, men hvilka Utskottet under närvarande förhållanden icke kunnat förorda, Utskottet jemväl måste afstyrka bifall till motionärernes här afsedda hemställan.

Såsom motionärerne framhållit, är det onekligt, att vår med Frankrike afslutade tarifftraktat innehåller åtskilliga bestämmelser, hvilka göra det omöjligt att i vår tulltaxa stadga lämpliga tullsatser för varor, i afseende å hvilka vår inhemska industri icke utan fog synes kräfva skydd mot utlandets konkurrens. Då emellertid i fråga om en del af dessa

artiklar, särskildt jernvägsskenor, maskinerier, redskap och verktyg, samt ångmaskiner och ångpannor, traktatens tariffbestämmelser icke för Frankrike sjelft innebära afsevärdt gagn, samt å andra sidan Sverige genom de yngre traktater, det ingått med Spanien och Portugal, beredt Frankrike nya fördelar å den svenska marknaden, har det synts Utskottet, som borde man, i betraktande af innehållet i 18 Artikeln af förstnämnda traktat, kunna med skäl förvänta, att en framställning hos Frankrike om lättnader i traktatsbestämmelserna angående nyss uppräknade artiklar skulle ega utsigt till framgång. Utskottet har därför ansett sig böra tillstyrka Riksdagen att hos Kongl. Maj:t anhålla om underhandlingars inledande i sådant syfte.

I sin förenämnda motion, N:o 44, har Herr *Smith* — jemte det han, uppå anförda skäl, uti en annan motion, hvilken icke blifvit till Utskottet hänvisad, hemställt, *dels* att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t ville anhålla, att till nästa sammanträdande Riksdag måtte framläggas förslag till 2:ne tulltaxor, *en speciel*, gällande mot de länder, med hvilka Sverige ingått för längre tid bindande tarifftraktater, eller hvilkas tullpolitik ej väsentligen försvårade vår exporthandel, och *en allmän*, gällande mot andra länder, samt *dels* att Kongl. Maj:t, i den mån sådant befunes för ändamålet erforderligt, måtte uppsäga de handelsfördrag äfvensom handels- och sjöfartsfördrag, som ej vore förenade med särskilda för längre tid bindande tariffer, — anført, att, om Sverige, på sätt motionären funne nödigt och lämpligt, under trycket af ofördelaktiga konjunkturer och den betydliga underbalans, som dess handel med vissa länder, i främsta rummet Nordtyskland, medfört, beslöte att mot dessa länder höja sina införseltullar, för att dymedelst i någon mån återställa likställighet och jemn- vikt, dessa tullförhöjningar dock icke borde tillämpas gent emot de länder, med hvilka vi ingått tarifftraktater och med hvilka, enligt hvad motionärens utredning visade, handelsutbytet varit för Sverige synnerligen fördelaktigt, eller mot andra länder, hvilka ej genom egen sträng protektionistisk tullpolitik föranledt dylika tullförhöjningar, enär ett sådant, af inga objektiva skäl föranledt, å vår sida taget initiativ skulle under en eller annan form kunna framkalla repressalier af oberäkneliga verkningar. Då motionärens berörda, af sådan anledning framställda yrkande om utarbetande af förslag till dubbel tulltaxa förutsatte, förutom en med sakkännedom verkställd utredning, af motionären jemväl påyrkad uppsägande af de ofvannämnda, utan tariff afslutade fördrag, men stor sannolikhet förefunnes, att innevarande Riksdag, utan afvaktan derå, skulle besluta åsättandet af nya eller förhöjda tullsatser, hade motionä-

ren ansett sig böra hemställa, att de förhöjda eller nya tullsatser, som under innevarande riksdag möjligen komme att åsättas, ej måtte blifva gällande för varor, producerade i Storbritannien (utom kolonierna) eller i de länder, med hvilka särskilda tarifftraktater vore afslutade.

Uppenbarligen har motionären här syftat allenast å de nya eller förhöjda tullar å viktigare jordbruks- eller industrialster, om hvilka förslag hos Riksdagen blifvit väckta, men icke å smärre ändringar i gällande tulltaxa, som eljest kunde komma att af Riksdagen beslutas. Då Riksdagen redan afslagit yrkandena om spanmålstillars införande, samt Utskottet, på sätt redan är nämndt, vid sådant förhållande icke heller i öfrigt funnit sig böra tillstyrka några nya eller förhöjda tullar af väsentligare art, måste, för den händelse hvad Utskottet i sistberörda delar hemställt vinner Riksdagens bifall, följaktligen den förutsättning, från hvilken motionären här utgått, anses icke hafva kommit till stånd, hvadan Utskottet, utan att behöfva ingå i någon närmare granskning af lämpligheten, för antydda fall, af sådana anordningar, som motionären ifrågasatt, men under åberopande af hvad Utskottet i det föregående anfört af beskaffenhet att ega tillämpning jemväl å hans ifrågavarande motion, icke kan annat än afstyrka bifall till densamma.

På grund af det anförda hemställer Utskottet:

1:o) att samtliga Herrar Reuterswårds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s yrkanden om förändrade bestämmelser rörande förtullningen af i ofvanstående tabell uppräknade, i traktaterna med Frankrike, Spanien eller Portugal omförmälda artiklar måtte af Riksdagen lemnas utan afseende;

2:o) att samme motionärers förslag om framställning hos Kongl. Maj:t rörande uppsägning af alla Sveriges gällande handels- äfvensom kombinerade handels- och sjöfartsfördrag med främmande stater, undantagande de med Frankrike, Spanien och Portugal afslutade, icke heller måtte af Riksdagen bifallas;

3:o) att Riksdagen måtte i skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att, med stöd af 18 Artikeln i gällande handelstraktat med Frankrike, Kongl. Maj:t ville hos Franska Regeringen söka utverka sådan ändring i nämnda traktats bestämmelser, att den å fransk sida betingade tullfrihet för jernvägsskenor, maskinerier, redskap och

verktyg, samt ångmaskiner och ångpannor måtte upphöra; samt

4:o) att Herr Smiths ofvan omförmälda motion om i vissa länder producerade varors undantagande från tillämpning af de förhöjda eller nya tullsatser, som under innevarande riksdag kunna komma att beslutas, icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Beträffande de i sammanhang med vissa bland nu afhandlade framställningar gjorda förslag om nedsättning i de hufvudsakliga s. k. finanstullarne vill Utskottet nedan yttra sig, på samma gång Utskottet till behandling företager öfriga föreliggande dylika förslag.

I fråga om återstående i detta betänkande afhandlade artiklar har Utskottet ansett sig böra följa den ordning, hvori de förekomma uti gällande tulltaxa, eller som eljest af bokstafsföljden utvisas.

Tullen å *Æter* och *Æter spirituosus*, som derförut utgick med 1 *Æter m. m.* krona 20 öre för 1 liter, höjdes förlidet år, med anledning af då väckt motion, till 1 krona 40 öre för samma kvantitet.

Samme motionär, Herr S. Johnson i Hvetlanda, har nu, i motion, N:o 21, inom Andra Kammaren, under förmenande att den förlidet år medgifna tullförhöjningen icke kunde hålla ætertillverkningen uppe, yrkat än högre tullskydd för ifrågavarande industri.

Till stöd härför yttrar motionären:

»Den råvara, af hvilken æter beredes, är såsom bekant sprit; af 100 liter 100-procentig sprit erhålles högst 64 liter æter. Klart är nu, att då priset å sprit i vårt land genom en mängd dryga pålagor blifvit ofantligt högt uppdrifvet, så högt att det — tillverkningskatten frånräknad — är nära nog dubbelt mot utlandets, all konkurrens med utlandet, hvad ætertillverkning angår, är för den svenske fabrikanten omöjlig. Till bestyrkande af mitt påstående angående priset å sprit utomlands kan jag anföra börsnoteringen i Hamburg, hvilken jag under hela förra året iakttagit. Medelnoteringen i Hamburg har å 100 liter 100-procentig, rectificerad sprit varit 31,5 kronor (35 mark) och i Stockholm 137 kronor (1,66 pr kanna 50-procentigt råbränvin = 1,66 pr kanna 46-procentigt rectificerad bränvin) eller, om man för jämförelses skull, alldenstund införseltullen å æter står i förhållande till vår skatt å sprit, drager skatten å vår svenska vara, hvilken å 100 liter 100-procentig är 80 kronor, från nyssnämnda försäljningssumma kronor

137, återstå kronor 57 eller det pris å råvaran, hvarmed den svenske fabrikanten skall upptaga konkurrensen med utländingen. Saken ställer sig sålunda på följande sätt:

100 liter 100-procentig sprit	kosta i Sverige	137—80 Kr.	=	57: —
100 »	»	»	»	i Tyskland.....
				31: 50.

Differens 25: 50.

Dessa siffror visa alldeles oemotsägligt omöjligheten af all konkurrens med utlandet för den svenske æterfabrikanten. Att spritpriset i Tyskland är så lågt, jemfördt med vårt, beror utan tvifvel derpå, att tillverknings-skatten är ringa och att råvaran till följd af det sydligare klimatet och lämpligare jordmån är stärkelsesrikare än vår, utan att vara dyrare, snarare tvärtom, och att sprittillverkningen der icke är betungad med åtskilliga andra hos oss förekommande afbränningar, hvilka samtliga måste läggas på spritpriset.

Ett egendomligt faktum är, att sprit i form af æter får införas till vårt land mot en tull, som motsvarar 40 öre pr liter 50-procentigt bränvin, under det att sprit i annan form drager en tull af 60 öre pr liter, ett förhållande, som äfven under förutsättning af lika spritpriser är minst sagdt inkonseqvent, då æter mycket väl kan tillverkas inom landet. Af anförda skäl borde det vara æterfabrikanten medgifvet att för beredning af æter få införa utländingens billigare råvara efter en tull af 40 öre pr liter 50-procentig vara; men då æterindustrien knappast torde kunna bära de dryga utgifter, som en då af staten troligen fordrad kontroll skulle medföra, är och förblifver det enda rigtiga, att *tullen å æter* sättes i förhållande till *tullen å sprit*, och icke, såsom nu är fallet, *tullen å æter* bestämmes efter *skatten å sprit*. Och då *tullen å 100 liter 100-procentig sprit* är kronor 120, och æterutbytet af denna qvantitet utgör 64 liter eller 46,2 kilo, så skulle *tullen å æter* bestämmas till kronor 2,60 pr kilo (1,87 pr liter), för att nå likställighet med *sprittullen*.

Ett origtigt förhållande synes mig äfven vara, att »æter», »æter spirituosus» och öfriga i tulltaxan upptagna æterarter förtullas efter mått, då försäljningen deremot alltid sker efter vikt, hvilket är så mycket mer att beakta, som æter och æterarter äro lättare än vatten; så t. ex. väga 100 liter ren æter blott 72,2 kilo, under det samma mängd vatten ju väger 100 kilo. I praktiken skulle denna förändring erbjuda stora fördelar, icke minst för tulltjenstemannen, emedan uppmätning af æter är en vansklig sak på grund af dess eldfarlighet och benägenhet att explodera, om luften dermed blir bemängd, hvarför

väl också det vanliga är, att måttet bestämmes efter vikt, och detta säkerligen så, att en kilo anses lika med en liter, då man icke skäligen kan begära, att en tulltjänsteman skall hafva reda på æterns och de olika æterarternas egentliga vigter. Förutsatta beräkningsgrund har emellertid till följd, att cirka $\frac{1}{4}$ af den införskrifna varan blir oförtullad, hvilket missförhållande ej kan ifrågakomma, om, såsom sagdt, tullen bestämmes efter vikt. Slutligen vill jag endast påpeka för den eller dem, som möjligen anse min motion röra en obetydlighet, att æter och æterarter äro en mycket använd vara bland många våra näringsidkare, exempelvis apotekare, fotografer, vinhandlare, sockerbagare, kemiska fabrikanter m. fl., hvadan omsättningen går löst på hundratals tusen kronor.»

Motionären föreslår därför,

att tullen å æter och æter spirituosus må höjas från nuvarande kronor 1: 40 per liter till kronor 2: 60 per kilo (1: 87 per liter) eller hvad Riksdagen i detta afseende annars kan finna skäligt, samt att, om bränvinsskatten ytterligare höjes, tullen å dessa varor i proportion härtill måtte höjas.

Då motionären vid förlidet års riksdag yrkade en tullsats å ifrågavarande artikel af 1 krona 80 öre per liter, förklarade Utskottet sig anse bestämmandet af tullen härå böra grundas på de förhållanden, som föreläge, då för ætertillverkningen användes inhemsk sprit, samt framhöll, att härvid hänsyn jemväl borde tagas dertill, att vid beskattningen af bränvinet äfven föreläge ett moraliskt syfte, nykterhetens befrämjande, som icke behöfde göras gällande i fråga om tullsatsen å æter. Utskottet fann sig därför icke böra tillstyrka en så stark förhöjning af tullen å här afsedda varor, som motionären yrkat, utan ansåg, med hänsyn i öfrigt till den i betänkandet omförmälda utredning, denna tull lämpligen kunna bestämmas till det belopp, som enligt Riksdagens beslut numera finnes gällande.

Utskottet anser sig desto mindre ega anledning att med frångående af sin sålunda uttalade åsigt nu tillstyrka en ny tullförhöjning å ifrågavarande artiklar, som hvarje sådan tullförhöjning måste medföra fördyrande af den mängd apoteksvaror, i hvilka dessa artiklar ingå såsom en nödvändig beståndsdel, och för öfrigt äfven för en mängd andra industrier vore mer eller mindre menlig.

Hvad beträffar motionärens yrkande, att förtullningen af samma artiklar måtte verkställas efter vikt i stället för mått, så finner Utskottet icke heller skäl att i denna del understödja motionärens förslag.

Under förutsättning att tillverkningsavgiften å bränvin och spritvaror bibehålles oförändrad, hemställer alltså Utskottet,

5:o) att Herr S. Johnsons ifrågavarande motion måtte lemnas utan afseende.

Bly.

Rubriken *Bly*, arbetadt, har i tulltaxan följande lydelse:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor öre.	
<i>Bly</i> : arbetadt, ej specificerad:			
plåt och bleck	—	<i>fria.</i>	
omåladt och olackeradt	1 kilogram	—	7
måladt eller lackerad	»	—	35

Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. föreslå, i sina förevarande motioner, att samma rubrik måtte sålunda bestämmas:

		Kronor öre.
» <i>Bly</i> : arbetadt, ej specificerad, omåladt och olackeradt, samt hagel	1 kilogram	— 12
plåt, rör, bult och tråd	1 »	— 10
måladt och lackerad	1 »	— 35.»

De sålunda föreslagna förändringar i nu gällande tullsatter sammanhånga med motionärernas yrkande om tull å oarbetadt bly, hvilket yrkande, på sätt ofvan är nämnt, icke nu kan till bifall föranleda. Och då här afsedda tullsatter befinnas affattade i öfverensstämmelse med de grunder, på hvilka vår tullagstiftning för närvarande hvilat, hemställer Utskottet,

6:o) att, med afslag å ifrågavarande yrkanden, de under rubriken »*Bly*: arbetadt» i gällande tulltaxa upptagna bestämmelser måtte bibehållas oförändrade.

Bröd.

Gällande tulltaxa upptager för *Bröd*: finare småbröd, bakelser, cakes, pepparkakor med flera dylika slag, hvilka ej kunna hänföras till konfityrer, närmaste emballagets vikt inberäknad, en tullsats af 15 öre för 1 kilogram, hvaremot andra slag af bröd få tullfritt införas.

I sina förenämnda motioner föreslå Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl., att tullen för finare småbröd, cakes och pepparkakor måtte höjas till 25 öre för 1 kilogram, samt att å andra slag af bröd måtte bestämmas en tull af 4 öre för samma vikt.

Då dessa yrkanden uppenbarligen stått i samband med samma

motionärers förslag om tull å omalen spannmål och mjöl, men Riksdagen beslutit fortfarande tullfrihet för sistnämnda artiklar, hemställer Utskottet,

7:o) att Herrar Reuterswårds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s ifrågavarande yrkanden måtte lemnas utan afseende.

I motionen N:o 22 inom Andra Kammaren har Herr *S. Johnson* i *Dextrin.* Hvetlanda hemställt, huruvida icke tullskydd borde beredas fabrikationen af *Dextrin*.

Motionären anför i sådant hänseende:

»Dextrinen beredes af potatisstärkelse och är ett slags gummi, som i betydliga kvantiteter, minst 2 å 300,000 kilo pr år, användes inom vårt land, i kattuntryckerier, vid tapetryck, kortfabriker m. fl. inrättningar. Att penningar för inköp af detta fabrikat gå till utlandet och att vår egen råvara, potatisen, icke för ändamålet kommer till användning, är så mycket mera oekonomiskt, som tillverkningen af dextrin är en synnerligen lätt sak; hela fabrikationen består hufvudsakligen i stärkelsens upphettande till en viss värmegrad. Enda förklaringen på dessa oegentligheter är, att utomlands, till följd af lämpligare klimat och jordmån för potatisodling, stärkelse kan produceras till betydligt billigare pris. Så var medelpriset i Tyskland under förra året å dextrin 23 öre per kilo, hvilket motsvarar ett stärkelsepris af högst 15 öre per kilo, då deremot stärkelsen hos oss betingar ett pris af 28 å 30 öre per kilo. All konkurrens under sådana förhållanden är naturligtvis en omöjlig sak.

Förutom de redan nämnda, torde bland andra följande skäl tala för dextrins beläggande med tull, nemligen:

att derigenom beredes tillfälle för jordbrukaren att få sälja sin potatis;

att stärkelse i hvarje hem med största lätthet kan beredas;

att potatis i form af stärkelse vid hvilken årstid som helst, således äfven vid köld, blir lätt transportabel, hvilket ju är af stor vigt för ett från vigare kommunikationer aflägsset jordbruk;

att då man funnit skäligen sätta tull å drufsocker, som likaledes är en produkt af stärkelse, samma skäl tala för tull å dextrin, till och med i ännu högre grad, emedan det senare säkerligen har mycket större användning.

Slutligen vill jag endast omnämna, att i min hemtrakt fabrikation af dextrin i mindre skala bedrifvits, men, såsom af det anförda framgår, under så ogynsamma förhållanden, att arbetet i afvaktan på tullskydd måste nedläggas. Med fäst hänsyn derå, att dextrin och drufsocker,

såsom varande båda produkter af stärkelse, stå hvarandra synnerligen nära, vågar jag på grund af anförda skäl föreslå, det Riksdagen ville besluta, att dextrin belägges med en tull lika med den å drufsocker redan befintliga eller hvad Riksdagen i detta afseende annars kan finna skäligt.»

Ifrågavarande artikel omförmäles ej i gällande tulltaxa. Emellertid har densamma åtminstone på senaste tiden icke, såsom motionären synes föreställa sig, fått tullfritt hit införas. Efter det densamma tillförene tullbehandlats såsom gummi, har Generaltullstyrelsen, enligt hvad inom Utskottet blifvit upplyst, på senare tiden genom särskilda resolutioner förklarar dextrin böra förtullas såsom stärkelse, i följd hvaraf den, enligt nuvarande tulltaxa, belägges med en tull af 10 öre för 1 kilogram. Då, på sätt motionären framhållit, dextrinen, ett pulverfabrikat, erhålles medelst en synnerligen lätt beredning af stärkelse, men deremot drufsocker, om än likaledes utgörande en produkt af stärkelse, är frukten af en betydligt mera komplicerad fabrikation, kan Utskottet icke annat än finna den nuvarande förtullningsmetoden af dextrin fullt riktig och afstyrka motionärens förslag att för dextrinen skulle bestämmas den långt högre tullsats, 23,5 öre för 1 kilogram, som för närvarande utgår för drufsocker.

Då emellertid Utskottet anser tillbörligt, att en uttrycklig bestämmelse rörande förtullningen af dextrin i tulltaxan intages, hemställer Utskottet,

8:o) att Riksdagen, i anledning af Herr S. Johnsons i Hvetlanda ifrågavarande motion, måtte besluta, att i tulltaxan efter rubriken *Deglar* skall införas en så lydande bestämmelse: »*Dextrin*; tullbehandlas såsom Stärkelse».

Fartyg. Enligt gällande tulltaxa äro *Fartyg* och *Båtar*, med tillbehör, fria från tull.

Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. föreslå, i sina ifrågavarande motioner, att »fartyg af jern eller stål äfvensom ångfartyg, alla slag» måtte beläggas med en tull af 25 kronor per ton.

Under åberopande af hvad Utskottet ofvan anført i fråga om de i berörda motioner framställda yrkanden i allmänhet, vill Utskottet beträffande här afsedda förslag framhålla, hurusom betungandet af den inhemska skeppsfarten medelst fördyrande af ifrågavarande artiklar

åtminstone under de tryckta förhållanden, hvori nämnda näringsgren för närvarande befinner sig, icke kan anses tillrådligt.

Utskottet hemställer därför,

9:o) att motionärernas ifrågavarande yrkanden måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

För närvarande skall för *Fisk*: saltad eller inlagd: anjovis, sardeller och thonfisk, kärleus vigt inberäknad, erläggas en tull af 20 öre för 1 kilogram, hvaremot alla andra slag af fisk få tullfritt införas.

Fisk.

I en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 150, har Herr *A. P. Lind* anfört, att det å vestkusten försiggående sillfiske, ehuru rikt, för de fattige fiskare, som dermed sysselsatte sig, likväl lemnade en ringa daglön till följd af det oskäligt låga pris, hvartill sillen finge säljas, emedan varan, med anledning af den stora införseln från andra stater, icke inom landet kunde få sådan marknad, som den förtjenade, samt därför anhållit att Riksdagen, med behjertande af sillfiskets och dess idkares mödosamma och med lifsfara utöfvade arbete, ville främja nämnda näring medelst beslut att å hvarje tunna sill, som till riket infördes, skulle sättas en tull af 4 kronor.

Den fordom bestående, lindriga tullen å sill, 12 öre per kubikfot, — hvilken tull dock utgick med allenast hälften af nämnda belopp för norsk vara, som från Norge sjöledes direkt inkom, samt alldeles bortföll, då införsel af sådan vara skedde landvägen från nämnda land, — borttogs genom den år 1872 utfärdade tulltaxa i de fattigare klassernas intresse. Att nu af den anledning, att invånarne i en viss del af landet gynnats medelst en riklig tillgång på sill, till desses ytterligare båtnad genom en dryg tull å denna för hela folket så nödvändiga artikel fördyra densamma, finner Utskottet föga billigt, och detta desto mindre, som den ifrågavarande näringen redan blifvit understödd medelst särskilda statsanslag och under fortfarande icke alltför ogynnsamma vilkor bör kunna så utvecklas, att den utan skydd må bestå i täflan med utlandets. Införseln af sill har under åren 1875—1884 varierat mellan 18,798 och 34,748 kubikmeter samt i årligt medeltal utgjort omkring 27,700 kubikmeter. Under samma tid har utförseln utgjort:

År 1875	839 kubikmeter.
» 1876	1,011 »
» 1877	2,551 »
» 1878	5,538 »
» 1879	814 »

År 1880	978 kubikmeter.	
» 1881	1,951	»
» 1882	11,322	»
» 1883	6,716	»
» 1884	2,285	»

Med undantag för sistnämnda år har exporten sålunda på senaste tiden varit ganska betydande. Vid sådant förhållande kan något verkligt behof af tullskydd för denna industri svårigen sägas vara för handen. Härtill kommer, att ett sådant skydd i följd af mellanrikslagstiftningen mellan Sverige och Norge skulle vara af föga värde gentemot sistnämnda land, hvars konkurrens härvid är den mest betydande.

Utskottet hemställer därför,

10:o) att Herr A. P. Linds ifrågavarande motion icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Flyttsaker.

Under rubriken *Flyttsaker* förekomma i tulltaxan följande bestämmelser:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.
		Kronor öre
reseförnödenheter, af egaren sjelf medförda, då de af vederbörande tullkammare eller tullinspektion finnas ej öfverstiga hans behof under resan	—	<i>fria.</i>
öfriga inkommande gamla och brukade husgeråds- eller andra lösörepersedlar, när, efter det egaren på tro och heder afgifvit intyg, att han dem för eget bruk och icke i handelsafsigt infört, vederbörande tullkammare eller tullinspektion pröfvar dem icke öfverstiga egarens behof	—	<i>fria.</i>

I motionen N:o 95 inom Andra Kammaren anför Herr *J. G. Granlund*: »Under ordet »reseförnödenheter» kan inbegripas ett stort antal olika effekter, hvaribland jag särskildt vill nämna, att om en resande i

utlandet köper sig en dyrbar vagn och sjelf enligt ordalydelsen medför densamma, så kan han ganska väl anmäla den såsom för sitt behof nödig under en fortsatt resa. Och huru skall nu en tullinspektion kunna säga, att den öfverstiger hans behof under resan och äfven sedan? För att bedöma detta torde en närmare kännedom om personens enskilda förhållanden vara nödig än den tulltjenstemannen vid ett flygtigt påseende af den resande kan inhemta. Men denne kan under återopande af tulltaxans medgifvande lugnt påstå att vagnen är, huru dyrbar som helst, för honom behöflig såsom en reseförnödenhet och han gör anspråk på att få den tullfri, hvilket ock ofta lär beviljas.

Samma förhållande är det med seldon och andra reseffekter, och mången gång får man höra: »Jag medförde de och de artiklarne åt den och den, som gjorde min resa betald».

Med häri lemnade föreskrift eller medgifvande kan icke vara annan mening än den, att personer, som i verkligheten inflytta till Sverige från utlandet för att här bosätta sig, må ega att tullfritt med sig och för sitt behof hit införa sina gamla och brukade lösörepersedlar. Men det lär stundom gå litet egendomligt till väga vid tillämpningen och bedömandet af detta förhållande. Ordet »brukade» kan ofta missbrukas. Man kan ju lätt afsigtligt låta något bruka en sådan artikel, som kan hänföras till de många som inberäknas såsom lösörepersedlar för att få den hänförd under rubrik »gamla brukade» och således åtnjuta tullfrihet. Detta kan lätt ske med t. ex. möbler, ljuskronor, dyrbara lampor m. fl. En liten skada, som med beräkning åstadkommits, gör föremålet till »brukadt», och man fordrar att få det tullfritt infördt.

Såsom vagnfabrikant har jag särskildt fäst mig vid hvad som från flera orter af landet erfarits, att *vagnar* ofta till följd af ofvanstående medgifvande införas tullfritt.

Det lär vara ganska vanligt att, när man i utlandet köper en ny vagn för att hit införa, åker man på den samma någon mil, så att den blir nedsmutsad och ser brukad ut och till följd deraf anmäler man den till införsel under rubrik »*gammal och brukad*». Huru skall då tulltjenstemannen kunna vägra en sådan tillämpning eller bedöma behörigheten af det intyg egaren sjelf afgifvit, att han inför åkdonet till eget bruk eller att det icke öfverstiger hans behof?

I afseende på åkdon har man sålunda genom ofvanstående föreskrifter *tvenne sätt* att med mer eller mindre framgång försöka undvika förtullning, antingen att anmäla dem såsom reseförnödenheter eller göra dem till gamla brukade.

Visserligen är i vissa fall en slags pröfningsrätt lagd i tulltjenstemännens händer, men man kan dock icke hos alla dessa begära en fullt praktisk kännedom i dessa hänseenden, helst de ofvannämnda medgifvanden för tullfrihet öfvervägande tala till fördel för den resande, som sig deraf vill begagna.»

Under förmenande, att häraf framginge nödvändigheten af förändring uti ifrågavarande bestämmelser, hemställer motionären, att Bevillings-Utskottet måtte till Riksdagen inkomma med förslag till sådan förändring i det i motionen angifna syfte.

Att missbruk af de i motionen antydda slag förekommit och ännu, om än mera sällan, förekomma må väl kunna antagas, men sådana missbruk kunna, enligt Utskottets åsigt, ingalunda helt och hållet förebyggas medelst tulltaxebestämmelser, så vida icke dessa skulle affattas i en mot nutidens liffigare samfärdsel och mellanfolkliga anordningar till resandes bekvämlighet stridande riktning. På tullförvaltningens uppmärksamhet och urskilning ankommer vid tullförfattningarnes tillämpning i flera andra hänseenden vida svårare och mera maktpåliggande pröfning än den här ifrågavarande; hvarför Utskottet icke anser någon allvarlig betänklighet böra möta för bibehållandet af nu gällande stadganden.

Beträffande senare momentet vill Utskottet härförutom erinra, huru som detsamma afsett att medgifva tullfri införsel icke blott för gamla effekter, som egaren sjelf brukat, utan äfven för sådana, som t. ex. genom arf tillfallit härstädes bosatta personer.

Då Utskottet för sin del anser de grundsatser, som uti ifrågavarande bestämmelser vunnit uttryck, böra fortfarande tillämpas, och då motionären icke gittat framställa något förslag till förbättring af samma bestämmelser, hemställer Utskottet,

11:o) att förevarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Flask.

Under yrkande, på grunder, för hvilka Utskottet tillförene hufvudsakligen redogjort, att nu medgifna tullfrihet för artikeln *Flask* måtte upphöra, hafva i ofvannämnda motioner derå föreslagits följande tullsatser, nemligen: af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. samt Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren* 10 öre för 1 kilogram; af Herr *J. Petersson* i Boestad 20 öre för samma quantitet; af Herr *J. Pettersson* i Alfvesta 1 krona 50 öre för 1 lispund samt af Herr *J. A. Sjö* 2 kronor för enahanda vigt, motsvarande sistnämnda tullsatser omkring 17,5 resp. 23,5 öre för 1 kilogram.

Införseln af fläsk, hufvudsakligen amerikanskt, har utgjort:

År 1875	8,912,951 kilogram.	
» 1876	11,665,318	»
» 1877	13,770,890	»
» 1878	12,459,105	»
» 1879	12,770,941	»
» 1880	14,896,448	»
» 1881	12,000,474	»
» 1882	4,920,839	»
» 1883	9,724,737	»
» 1884	5,922,438	»
» 1885 (i rundt tal) ...	10,103,000	»

Samtidigt utgjorde utförseln af fläsk:

År 1875	264,567 kilogram;	
» 1876	48,119	»
» 1877	108,394	»
» 1878	187,841	»
» 1879	52,964	»
» 1880	143,421	»
» 1881	391,905	»
» 1882	314,508	»
» 1883	152,708	»
» 1884	323,236	»
» 1885 (i rundt tal)	1,239,000	»

samt utförseln af lefvande svin:

År 1875	13,051 stycken.	
» 1876	13,285	»
» 1877	12,762	»
» 1878	20,761	»
» 1879	14,375	»
» 1880	21,644	»
» 1881	24,341	»
» 1882	26,212	»
» 1883	28,084	»
» 1884	50,167	»
» 1885 (i rundt tal)	32,200	»

Utskottet, som förilidet år, likasom vid flera tidigare riksdagar, afstyrkt föreliggande framställningar om tull å fläsk, finner sig, på ofvan anförda skäl, för närvarande icke böra tillstyrka sådan tull, hvadan Utskottet hemställer,

12:o) att motionärernas ifrågavarande framställningar icke måtte af Riksdagen bifallas.

Frukt.

I sina oftanämnda motioner hafva Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. föreslagit, att tullen å inlagda *Frukt*, hvilken för närvarande, kärleus vigt inberäknad, utgör 30 öre för 1 kilogram, måtte höjas till 50 öre för samma vigt.

Då tullen å denna varugrupp är och billigtvis fortfarande bör vara bestämd i likhet med tullen å dermed jemförliga konserver, å hvilka af redan anfördt skäl någon tullförhöjning nu icke kan ifrågakomma, hemställer Utskottet,

13:o) att motionärernas ifrågavarande förslag icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Frö.

Enligt gällande tulltaxas bestämmelser rörande artikeln *Frö*, är kanariefrö belagdt med en tull af 10 öre för 1 kilogram, men öfriga slag tullfria.

I hithörande delar hafva i föreliggande motioner, i sammanhang med öfriga der förekommande framställningar, föreslagits följande bestämmelser:

af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl.:

		Kronor	öre
» <i>Frö</i> , hamp-, lin-, raps-		fritt.	
timotej-	1 kilogram	—	5
Alla andra slag, ej specificerade	»	—	15;»

samt

af Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren*:

» <i>Frö</i> , kanarie-	1 kilogram	—	10
hamp-, lin-, raps- och roffrö ..	»	fritt	
timotej-	»	—	5
klöfver- och andra slags gräsfrön ..	»	—	10.»

Härförutom har Herr *A. E. Petersson* i Hamra, i motionen N:o 56 inom Andra Kammaren, föreslagit, att å tallfrö måtte sättas en tull af 1 krona och å granfrö en tull af 75 öre, allt för 1 kilogram, till stöd för hvilket yrkande motionären, under erinran om skogshushållningens stora betydelse för vårt land, men att i följd af den oerhörda afverkningen många trakter blifvit utödda på den större och värdefullare skogen, hufvudsakligen anført:

»Man har börjat inse nödvändigheten och moraliska pligten af att genom artificiel frösädd befordra återväxten. Men här vid lag torde mången mera fästa sig vid inköpet af det billigaste utsädesfröet än det viktigaste, nemligen arten af dess godhet och lämplighet för våra förhållanden. Det är med all säkerhet samma förhållande med skogsfröet som andra, från sydligare breddgrader komna utsädesarter, att de ej i längden uthärda våra kalla vintrar och ombytliga vårar, utan efter några års förlopp dö ut, krossande med ens säningsmannens gladaste framtidsförhoppningar.

Det frö deremot, som i våra gamla skogar kunde insamlas och tillgodogöras, eger alla de betingelser, som kunna önskas för vissheten om en god och kraftig återväxt af skogen; men ej nog härmed: genom att fördyra inköpet af det utländska billiga fröet, skulle insamlandet af det inhemska bereda mången fattig arbetare och hans familj en god inkomst.

Då de nordiska fröslagen redan vunnit anseende i sydligare länder, skulle ganska snart äfven skogsfröet för vårt land blifva en vigtig exportvara. Härför fordras dock, att en hög tull sättes på det till oss importerade utländska barrträdsfröet, på det företagsamheten hos oss må kunna frammanas och betryggas.»

I öfverensstämmelse med hvad Utskottet ofvan uttalat, finner Utskottet, ehuruval införselsöfverskottet å vissa slag af växtfrö är ganska betydande, sig icke för närvarande böra tillstyrka bifall till ofvan omnämnda förslag rörande tull å sådana fröslag.

Utskottet hemställer följaktligen,

14:o) att Herrar Reuterswärds med fl:s och Grefve E. Sparres med fl:s samt Herrar Jan Eliassons och K. E. Holmgrens ifrågavarande framställningar icke måtte af Riksdagen bifallas.

Hvad åter beträffar yrkandet om införselsafgift å tall- och granfrö, synes det Utskottet, som kunde vid den rikliga tillgång på godt skogsfrö, hvilken inom landet förefinnes, och helst i betraktande af de före-

träden hos det nordiska skogsfröet, som motionären påpekat, det endast bero af bristande inhemsk företagsamhet, om utlandets konkurrens på detta område förtränger landets egna vara. Utskottet kan sålunda icke tillstyrka införandet af tull å denna artikel, utan hemställer,

15:o) att Herr A. E. Peterssons i Hamra ifrågavarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Färger m. m. Af *Färger* och *Färgningsämnen* äro i gällande tulltaxa blyhvitt, kremserhvitt och zinkhvitt samt kimrök och med olja beredda målarefärger belagda med en tull af 5 öre för 1 kilogram, samt indigo, indigoextrakt, indigokarmin och kochenilj med en tull af 20 öre för samma vikt, hvaremot öfriga slag få tullfritt införas.

Med erinran, att nämnda tullsatser hufvudsakligen gälde endast sådana artiklar, som icke tillverkades inom landet, i det af svenska fabrikat inom detta område endast kimrök åtnjöte tullskydd, har Herr *Lindahl*, i motionen N:o 22 inom Första Kammaren, anfört, att då äfven ockror och jernoxidfärger utgjorde föremål för tillverkning inom landet samt dessa färgningsämnen hade ungefär samma handelsvärde som kimrök samt blyhvitt och zinkhvitt, konsekvensen syntes fordra, att de äfven vid införsel droge samma tull som dessa, hvadan motionären, hvilken ansett någon svårighet att vid tullbehandling skilja ockror och jernoxidfärger från öfriga tullfria färger icke förefinnas, hemställt, att i tulltaxan under ifrågavarande rubrik måtte intagas äfven »Ockror och jernoxidfärger, slammade eller brända», med tull per kilogram 5 öre.

Här afsedda färger äro i Tyskland likasom hos oss tullfria och tillverkningen härstädes af samma färger läser icke möta större svårighet än annorstädes. Ur sådan synpunkt synes därför något behof af tullskydd för denna tillverkning icke föreligga. Härtill kommer, att den föreslagna, omkring 20 procent af värdet motsvarande tullen å dessa färger skulle genom prishöjning derå medföra en icke obetydlig tunga för den mångfald af industrier, hvilka betjena sig af desamma.

Utskottet hemställer följaktligen,

16:o) att Herr *Lindahls* ifrågavarande motion icke måtte vinna Riksdagens bifall.

*Galanteri-
varor.*

I sina meranämnda motioner föreslå Herrar *Reuterswärd* m. fl. och *Grefve E. Sparre* m. fl., att tullen å *Galanterivaror* måtte höjas från sitt nuvarande belopp 80 öre till 1 krona för 1 kilogram.

Då denna artikel, på sätt motionärerna ock synas hafva insett, är i fråga om förtullningen jemförlig med bijouterivaror och étuis, å hvilka artiklar af redan anfördt skäl någon tullförhöjning nu icke kan ifrågakomma, hemställer Utskottet,

17:o) att motionärernas förevarande förslag icke måtte af Riksdagen bifallas.

I samma motioner yrkas, att tullen å *Gevär*, skjut-, alla slag, vigten af fodral och deri inlagda tillbehör inräknad, hvilken för närvarande utgör 50 öre för 1 kilogram, måtte höjas till 80 öre för samma kvantitet.

Gevär.

Införseln och utförseln af *gevär* har under de senaste tio åren utgjort:

	Införsel	Utförsel
År 1875.....	12,546 kilogram,	4,531 kilogram,
» 1876.....	9,613 »	4,150 »
» 1877.....	10,766 »	375 »
» 1878.....	6,238 »	105,186 »
» 1879.....	7,136 »	2,718 »
» 1880.....	7,414 »	19,095 »
» 1881.....	7,888 »	1,312 »
» 1882.....	7,933 »	85,546 »
» 1883.....	10,139 »	97,600 »
» 1884.....	11,702 »	37,005 »

I betraktande af dessa siffror och under åberopande af hvad Utskottet ofvan anfördt, hemställer Utskottet,

18:o) att motionärernas förslag i denna del icke heller må vinna Riksdagens bifall.

För nedannämnda slag af *Glas* upptager gällande tulltaxa följande tullsats:

Glas.

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
ofolierade, slipade och polerade:			
af t. o. m. $\frac{1}{2}$ qv.-m. yta.....	1 kilogram	—	15
af större dimensioner.....	1 »	—	25
folierade:			
af t. o. m. $\frac{1}{2}$ qv.-m. yta.....	1 »	—	25
derutöfver.....	1 »	—	40

Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. föreslå, i sina oftanämnda motioner, att dessa tullsatser måtte höjas för den *förre* gruppen till 20 resp. 30 öre för 1 kilogram och för den *senare* gruppen till 30 resp. 45 öre för 1 kilogram.

De nuvarande tullsatserna å alla slag af glas föreslogos af senaste tullkomitén efter en noggrann utredning af de omständigheter, hvilka härutinnan borde verka bestämmande, hvilken utredning återfinnes i dess betänkande. Då här ifrågavarande tullsatser böra stå i visst förhållande till tullsatserna å de öfriga slagen, men inga skäl förebragts för antagande, att den nuvarande proportionen vore origtig eller att tullsatserna i allmänhet vore lägre än tillbörligt, hemställer Utskottet,

19:o) att motionärernas ifrågavarande yrkanden måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Gryn.

Gryn, alla slag, få enligt gällande tulltaxa tullfritt i riket införas.

I sammanhang med redan tillförene af Utskottet behandlade och af Riksdagen afslagna yrkanden om tull å, jemte spanmål och mjöl, äfven gryn af spanmål, har i trenne bland ofvan omförmälda motioner förordats tull jemväl å öfriga slag af gryn, i hvilket hänseende föreslagits: af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl.:

för risgryn och rismjöl en tull af 4 öre för 1 kilogram
 för andra slag » » » 10 » » 1 »

samt af Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren*:

för båda grupperna en tull, motsvarande 2 öre för 1 kilogram.

Införseln af andra slags gryn än af spanmål, hvilken under åren 1875—1879 varierade mellan omkring $3\frac{1}{2}$ och 5 millioner kilogram om året, har under den derpå följande femårsperioden vuxit till följande belopp:

År 1880	6,465,471 kilogram.
» 1881	6,196,690 »
» 1882	8,739,867 »
» 1883	9,041,541 »
» 1884	9,032,586 »

Med hänsyn till Riksdagens beslut om fortfarande tullfrihet å spanmål, alla slag, finner sig emellertid Utskottet, på ofvan anförda skäl, böra hemställa,

20:o) att motionärernas ifrågavarande framställningar icke må af Riksdagen bifallas.

Under rubriken *Gryn* hänföres jemväl de i handeln under benämningarna *Maccaroni* och *Vermiceller* förekommande mjölfabrikat, hvilka följaktligen enligt gällande tulltaxa åtnjuta tullfrihet.

Gryn.

Enligt hvad af de från Kongl. Finansdepartementet med skrifvelse den 2 sistlidne Februari till Utskottet remitterade handlingar inhemtas, har innehafvaren af en i Stockholm inrättad fabrik af maccaroni och vermiceller, under firma »Skandinaviska maccaronifabriken», i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t den 16 December förlidet år anhållit, att denna varuartikel, i hvars beredning såsom en mycket väsentlig beståndsdel eller med 20 å 35 procent inginge stärkelse, hvilken artikel vore belagd med tull af 10 öre per kilogram, på grund häraf samt med hänsyn, bland annat, jemväl dertill, att åtskilliga andra fabriksmessigt beredda födoämnen droge tull, under det att råvaran till dessa vore tullfri, och då maccaroni, såsom ersättande legymer, kunde jemföras med torkade grönsaker, måtte åsättas en lämplig tullafgift, hvilken borde sättas åtminstone högre än den för råvaran gällande; hvarefter Kommerskollegium och Generaltullstyrelsen, sedan sistnämnda styrelses tekniska biträde, Handelskemisten Doktor C. Setterberg, i frågan hörts, öfver ansökningen afgifvit infordradt gemensamt utlåtande, deri embetsverken anført: *att*, enligt hvad af handelskemistens yttrande syntes framgå, genom de verkställda analyserna icke med fullkomlig säkerhet kunnat utrönas, om de undersökta varuprofven blifvit försatta med stärkelse; *att* deremot med bestämdhet uppgifvits, att råmaterialet till maccaroni i allmänhet icke utgjordes af något annat än hvetemjöl, som innehölle en större mängd växtlim eller uppblandats dermed; *att* visserligen hvetemjöl likasom andra mjölsorter innehölle stärkelse, men att under denna form stärkelsen åtminstone icke ännu blifvit betungad med någon tullafgift; *att* vid sådant förhållande och då äfven med maccaroni jemförliga konstgjorda grynsorter, i hvilka mjöl inginge såsom råämne, hos oss ännu åtnjöte tullfrihet, samt något fullgiltigt skäl att med tullafgift belägga dessa lifsmedel icke syntes vara för handen, så länge det hufvudsakliga råämnet finge tullfritt införas, embetsverken hemstälde, att, under förutsättning att nyss berörda förhållande blefve oförändradt, ansökningen måtte lemnas utan afseende, men *att*, för den händelse åter att tull komme att åsättas hvetemjöl samt med maccaroni jemförliga slag af gryn, äfvensom bröd, andra slag, embetsverken deremot ansåge en derefter lämpad tullsats äfven böra drabba maccaroni och vermiceller.

I betraktande af hvad embetsverken sålunda yttrat, och då enligt Riksdagens beslut spanmål, alla slag, fortfarande skola åtnjuta tullfrihet,

finner Utskottet den ifrågavarande ansökningen icke böra till någon vidare åtgärd föranleda, hvilket Utskottet endast

21:o) skolat hos Riksdagen anmäla.

Hattar. I fråga om artikeln *Hattar* förekomma i gällande tulltaxa följande bestämmelser:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
<i>Hattar</i> , färdiga eller halffärdiga: af siden eller halfsiden, felbhattar inberäknade, äfvensom med blommor, plymer eller spetsar monterade fruntimmershattar, alla slag andra slag, derunder inbegripna vaxduks-, vaxtafts- och oljade hattar eller s. k. sydvester	1 stycke	1	50
	1 stycke	—	40
<i>Anm.</i> Äro hattarne sammansatta af flera materialier, förtullas de såsom hattar af det ämne, hvaraf de hufvudsakligen bestå.			

I förenämnda proposition har Kongl. Maj:t i hithörande afseende föreslagit,

att taxerubriken »hattar, färdiga eller halffärdiga» må erhålla följande lydelse:

»hattar, färdiga eller halffärdiga, derunder inbegripna till hattar synbarligen ämnade s. k. filtstumpar».

Af det propositionen bilagda protokoll öfver finansärenden inhemtas:

att, som vid tillämpning af den i gällande tulltaxa förekommande rubriken *hattar, färdiga eller halffärdiga*, svårighet visat sig möta att i åtskilliga fall särskilja halffärdiga hattar från väfnader, som väl vore afsedda att användas för tillverkning af hattar, men ännu icke undergått någon sådan behandling, som kunde anses falla inom den egentliga hatt-tillverkningens område, Herr Statsministern genom embetskrifvelse af den 12 December sistlidet år anmodat Kommerskollegium och Generaltullstyrelsen att till Finansdepartementet inkomma med yttrande, huru vida icke ifrågavarande rubrik tarfvade ändring i syfte att få närmare bestämd den bearbetning, en artikel skulle hafva undergått för att kunna hänföras till halffärdig, äfvensom att, i den händelse embetsverken funne en dylik ändring påkallad, på samma gång afgifva förslag dertill;

att i skrifvelse af den 13 sistlidne Januari embetsverken afgifvit det sålunda begärda yttrandet med öfverlemnande tillika af ett från packhusinspektionen i Stockholm infordradt utlåtande, deruti inspektionen, under förmälan, att det uti ifrågavarande tulltaxerubrik förekommande uttrycket »halffärdiga» aldrig, inspektionen veterligt, gifvit anledning till tvist vid andra tullbehandlingstillfällen, än när fråga varit om förtullning af till hattar ämnade s. k. filtstumpar, hemställt att, då af ett vid utlåtandet fogadt intyg af två i hattfabrikationen sakkunniga personer framginge, att dylika filtstumpar vore minst halffärdiga hattar, enär de redan undergått mera arbete än som återstode för att de skulle blifva färdiga hattar, ifrågavarande tulltaxerubrik måtte till undvikande af tvist vid oförmälda fall erhålla den förändrade lydelse, som ofvan oförmälts;

samt att embetsverken för egen del anfört, att, då den behandling, som erfordrades för tillverkning af dylika s. k. filtstumpar, hvarom fråga vore, vare sig de förfärdigades af hår eller ull, måste på grund af hvad upplyst blifvit anses falla inom hattfabrikationens område, och tillverkningen af nämnda vara kräfde mera arbete, än som erfordrades för att deraf tillverka färdiga hattar, i följd hvaraf dylika filtstumpar borde i förtullningshänseende anses såsom halffärdiga hattar, embetsverken, hvilka ej hade sig bekant att ovisshet rörande tillämpningen af ifrågavarande tulltaxerubrik uppstått vid andra tillfällen, än då fråga varit om tullbehandling af ifrågavarande varuartikel, funne sig böra, med hänsyn till vigten deraf att tullbehandlingen vid rikets samtliga tullkamrar blefve likformig, hvilket med bibehållande af nu gällande mångtydiga rubrik svårligen vore möjligt, då varan dels hänfördes till »hattar, andra slag» med tull af 40 öre för stycket och dels till »väfnader, ylle, filter» med tull af 60 öre pr kilogram, hemställa, att tulltaxerubriken »hattar» måtte erhålla den af packhusinspektionen föreslagna lydelse.

I sin ofvan oförmälda motion, N:o 21, har Herr *Lindahl*, med förmälan, att uti förekomna frågor om tullbehandling af åtskilliga artiklar under ifrågavarande rubrik skiljaktig uppfattning skulle af olika myndigheter gjorts gällande, anfört, att hit ofta ingående hattämnen eller så kallade »filtstumpar» med fullt skäl vore att hänföra under kategorien »halffärdiga», ehuru desamma, att döma allenast efter utseendet, kunde antagas hänförliga till annan taxerubrik, hvilken medgäfvade deras förtullning under rubrik med vida lägre bestämd tullsats, hvadan motionären, för att i möjligaste måtto förebygga en osäkerhet i tolkningen af här tillämpliga bestämmelser, hvarigenom lätteligen, till olägenhet för den

inhemska hattfabrikationen, afvikande tullbehandling kunde på skilda platser ega rum, hemställt om enahanda ändring i berörda rubrik, som afses i Kongl. Maj:ts ofvannämnda proposition.

Med anledning af ifrågavarande proposition har vidare Herr *W. Carlson*, i motionen N:o 185 inom Andra Kammaren, anfört följande:

»De i propositionen afsedda s. k. filtstumpar äro hufvudsakligen af 2 slag, af ull eller af hår, och betydligt olika i pris. Ullfiltstumparna tillverkas numera nästan uteslutande medelst kard-, spinn- och valkmaskiner utan nämnvärdt handarbete och ställa sig betydligt billigare i tillverkningskostnad än hårfilt. Hårfiltstumparna kunna visserligen förarbetas med maskiner, men den egentliga valkningen måste till största delen ske för hand och går synnerligen långsamt. En flitig arbetare kan endast valka 7, högst 9 stycken sådana stumpar pr dag, hvaremot af ullfiltstump, som arbetas med maskiner, en man kan tillverka 5 à 6 dussin på samma tid. Nu kommer dertill, att sjelfva råmaterialierna, ull och hår, äro betydligt olika i pris, så olika, att då ull till ett dussin filtstump af ordinär finhet och storlek går till 4 à 5 kronor, belöper sig deremot hår till ett dussin dylik stump till 12 à 18 kronor.

Priset på dessa filtstumpar är för ull från 7 till 12 kronor och för hår från 15 till 30 kronor pr dussin. De fullfärdiga hattarne af dessa filtstumpar ställa sig naturligtvis också helt olika i pris. Ullfilthattar variera i pris mellan 15 och 36 kronor och hårfilthattar mellan 40 och 120 kronor pr dussin.

Att nu fastställa samma införselstull, 40 öre, för en ullfiltstump, värd 60 öre, som för en fullfärdig hårhatt, värd ända till 10 à 12 kr., måste anses både orimligt och orättvist i högsta grad. Skola dessa filtstumpar af både ull och hår förtullas med 40 öre pr stycke, så måste enligt min åsigt tullen på de fullfärdiga hattarna höjas. Huru orimligt det är att hafva lika låg tull på den färdiga hatten som på filtstumpen skall följande omständighet visa. Det är för de flesta bekant, att ingen fabrik finnes inom Sverige, som tillverkar hattmakarematerialier, såsom svetterremmar, band, foder, kautschukband och snören m. m., utan måste dessa varor införskrifvas från utlandet. Tullen för dessa materialier uppgår stundom ända till 15 à 20 öre för en hatt, hvilket betydligt försvårar konkurrensen med den utländska fabrikationen.

För att nu vinna den största rättvisa vid fastställande af tullen på dessa olika slag af hattar och filtstumpar, vore det onekligen riktigast att bestämma vissa procent af varans värde, men då detta möter synnerliga svårigheter vid den praktiska tillämpningen, skulle jag i stället vilja föreslå ettdera af följande tvenne sätt att nå detta mål, nemligen

antingen att ullfiltstumpar och hårfiltstumpar samt hattar af hvardera slaget skiljas i tulltaxan, och att ullfiltvaran åsättes en lägre och hårfiltvaran en högre tull; *eller* också att halffärdiga hattar och s. k. filtstumpar förtullas lika, och att en särskild rubrik, »fullfärdiga hattar af ull, hår eller blandning deraf», införes i tulltaxan jemte den förklaring att till rubriken »halffärdiga hattar» räknas sådana, som sakna foder, svettremmar, vare sig af läder, tyg eller annat ämne, kantband och kullband, samt att alla hattar, som äro försedda med något af här uppräknade tillbehör, förtullas såsom fullfärdiga hattar med 75 öre pr stycke.

Härigenom skulle skilnaden i tull mellan halffärdiga och fullfärdiga hattar ungefärligen komma att motsvara kostnaden för montering af den fullfärdiga hatten samt hvad tullen belöper sig till på hvarje hatt för de tillbehör, som här ofvan äro nämnda, nemligen foder, svettremmar och band m. m., för hvilka tull måste erläggas, om de särskildt införtullas, men hvilka ingå tullfritt — efter nuvarande tulltaxa — om de äro å hattarna anbringade.

På grund häraf hemställer motionären, att

antingen: rubriken »Hattar, färdiga eller halffärdiga», måtte förändras till följande lydelse:

»Hattar, färdiga eller halffärdiga, derunder inbegripna till hattar synbarligen ämnade s. k. filtstumpar»; och der-
efter införes följande:

»Af *hår* eller annat ämne, blandadt med hår, pr stycke 75 öre o. s. v. såsom förut (»af siden» etc.);

samt rubriken »Hattar, andra slag», förändras till följande lydelse:

»Hattar, andra slag, derunder inbegripna till hattar synbarligen ämnade s. k. filtstumpar af *ull* samt vaxduk o. s. v. såsom förut..... pr stycke 40 öre»;

eller också: vid rubriken »Hattar, färdiga eller halffärdiga», först upptagas:

»Hattar, fullfärdiga af ull, hår eller blandning der-
af pr stycke 75 öre»;

med bibehållande af den nuvarande benämningen:
»Hattar, färdiga eller halffärdiga», af siden o. s. v. — — —
alla slag, pr stycke 1:50»;

och rubriken »Hattar, andra slag», få följande förändrade lydelse:

»Hattar, andra slag, derunder inbegripna till hattar synbarligen ämnade s. k. filtstumpar samt vaxduks-, vaxtafts- och oljade hattar eller s. k. sydvester pr stycke 40 öre»; dervid den under gruppen »Hattar» varande anmärkningen borde bibehållas med följande tillägg: »Till fullfärdiga hattar af ull, hår eller blandning deraf, som skola förtullas efter 75 öre pr stycke, räknas sådana, som antingen äro försedda med foder, svettrem, kantband och kullband eller endast med något af dessa tillbehör».

Med erinran att vår med Frankrike ingångna handelsstraktat lägger hinder i vägen för hvarje förhöjning af tullen å artikeln *Hattar*, och då i öfrigt en åtskilnad i fråga om förtullningen mellan de olika slagen af filtstumpar skulle möta ganska stora svårigheter, måste Utskottet afstyrka bifall till Herr W. Carlsons motion; hvaremot Utskottet, uppå ofvan anförda skäl, desto hellre anser sig böra förorda antagandet af det i öfriga förevarande framställningar förekommande förslag, som detsamma endast innefattar en stadfästelse å hvad sedan åtskilliga år enligt Generaltullstyrelsens af Kongl. Maj:t godkända beslut tillämpats; hemställande Utskottet följaktligen,

22:o) att Riksdagen, med afslag å Herr W. Carlsons ifrågavarande motion, måtte bifalla hvad i Kongl. Maj:ts föreliggande proposition samt Herr Lindahls hithörande motion föreslagits.

*Hudar och
Skins.*

Beträffande artikeln »*Hudar och Skinn*», pelsverk, innehåller gällande tulltaxa följande bestämmelser:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
pelsverk: oberedda:			
205	get-, ren-, sjel-, elg-, hjort-, känguru-, rådjurs-, har- samt får- och lamskinn, med undantag af grå krimiska och äkta kal-muck-	—	<i>frå.</i>
206	bäfver-, hiller-, kinkilla-, mård-, närts-, sobel-, svarträf- och blåräf- samt utter-	1 kilogram	2 40
207	andra slag.....	1 »	— 50

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.		
		Kronor	öre	
208	beredda: lösa eller hopsyddas: get-, ren-, sjel-, elg-, hjort-, känguru-, rådjurs-, har- samt får- och lamskinn, med undantag af grå krimiska och äkta kalmuck- alla andra slag; förtullas lika med samma slag, oberedda, med tillägg af 20 procent. fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg, såsom skinnpelsar, muffar, kragar, m. m.; förtullas lika med pelsverket, beredt, hvaraf de bestå, med tillägg af 20 procent.	1 kilogram	—	25

I ofvan omförmälda proposition föreslår Kongl. Maj:t Riksdagen att besluta följande förändrade lydelse å hithörande delar af tulltaxan:
»oberedda, alla slag *fria.*

beredda, lösa:

		Kronor	öre
» blåräf-, bäfver-, hiller-, kinkilla-, mård-, närtz-, sobel-, svarträf-, s. k. Kapska säl- samt utter-	1 kilogram	—	50
» andra slag	»	—	25
» hopsyddas skinn samt delvis arbetade och fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg af blåräf, bäfver, hiller, kinkilla, mård, närtz, sobel, svarträf, s. k. Kapsk säl samt utter	»	4:	—
» andra slag	»	2:	—».

Vid sistlidet års riksdag väcktes inom Andra Kammaren en motion (N:o 62), åsyftande nedsättning af tullen för de dyrbaraste slagen af oberedda pelsverk, såsom bäfver, hiller m. fl., från nu stadgade belopp, 2 kronor 40 öre per kilogram, till 50 öre per kilogram samt införande af värdetull för beredda pelsverk af nämnda slag. Utskottet, till hvars

behandling motionen hänvisades, afstyrkte den visserligen, men yttrade i sitt deröfver afgifna utlåtande, att Utskottet funnit hvad motionären och sakkunnige inom Utskottet anført beträffande förhållandet mellan tullsatserna för oberedda, beredda, halffärdiga och fullfärdiga pelsverk vara af beskaffenhet att föranleda tvekan, huru vida detsamma vore för närvarande i vår tulltaxa rätt iakttaget, samt att Utskottet, som saknat möjlighet att derutinnan förskaffa sig en fullständig utredning, ansett en sådan lättast kunna vinnas, i fall vederbörande industriidkare i underdånighet fäste Kongl. Maj:ts uppmärksamhet å detta ämne.

Utskottets hemställan blef af Riksdagens båda Kamrar bifallen.

I en till Kongl. Maj:t ingifven ansökning hafva sedermera D. Forssell, P. N. Bergström m. fl. idkare af bundtnakareyrket i Stockholm anført, att deras yrke, hvilket, jemfördt med andra, redan i och för sig hade många af icke fackmän okända och förbisedda egendomligheter, hvilka icke lände detsamma till båtнад, under flere år varit stadt i ett högst betänkligt tillbakaskridande hufvudsakligen till följd af underhålliga främmande pelsvarupersedlars obehindrade tillträde till den inhemska marknaden. För afhjelpande af de missförhållanden, som frambragt denna tryckta ställning, funnes enligt sökandenas mening ej annan utväg än en förändring i tullsatserna å artikeln pelsverk. Såsom önskningsmål i detta hänseende hafva sökandena hufvudsakligen framhållit, att tullen å de s. k. galanteriartiklarne inom yrket, hvilka för närvarande i synnerhet ginge i marknaden och hvilka droge allt för låg tull i förhållande till de ämnen, hvaraf de voro sammansatta, borde höjas, i sammanhang hvarmed äfven någon höjning borde ega rum i tullen å de fullfärdiga värdefullare artiklarne; att, i motsats till hvad för närvarande egde rum, hopsydda beredda skinn borde tullbehandlas såsom fullfärdiga, med undantag likväl för skinn af hamster och kanin, hvilka, såsom utgörande föremål för vissa länders husslöjd, alltid i handeln förekomme beredda och hopsydda; att ytterplagg, såsom pelsar och kappor, hvilka för närvarande förtullades såsom pelsverk, om pelsverket utgjorde öfvertyg, men deremot såsom kläder, om pelsverket utgjorde foder, alltid måtte tullbehandlas såsom fullfärdiga pelsvarupersedlar; att, med uteslutande af rubriken »halffärdiga persedlar», delvis arbetade persedlar måtte draga lika tull med fullfärdiga; samt att den råa eller oberedda varan måtte lemnas helt och hållet tullfri till införsel. I enlighet med dessa grunder hafva sökandena framställt följande förslag:

1:o	pelsverk råa eller oberedda	helst fria.
2:o	» beredda, lösa	oförändrade tullsatser.
—	» »	hopsydda hamster och kanin	lika med lösa.

3:o delvis arbetade och fullfärdiga persedlar:

pelsar, kappor, muffar, kragar och boor, muddar, hufvudbonader, foder och brämer:			
af sobel, svarträf och sjöutter	per kg.	20 kronor.
af bäfver, hiller, kinkilla, mård, skunknärtz, blåräf, utter, sjel, räf, sjubb, lo, bisam, opussum och fågel	» »	10	»
af alla andra slag	» »	8 »

Och hafva sökandena anhållit, det täcktes Kongl. Maj:t efter utredning i frågan till Riksdagens antagande föreslå de förändrade tullsatser, som Kongl. Maj:t funne ifrågavarande artiklar rätteligen böra åsättas, hvarjemte sökandena begärt, att de nya tullsatserna måtte föreslås att träda i kraft från och med den 1 Juni 1886.

Genom nådig remiss den 26 September nästlidet år anbefaldes Kommerskollegium och Generaltullstyrelsen att afgifva gemensamt underdånigt utlåtande öfver berörda framställning, hvarefter och sedan genom nådig remiss den 6 påföljande Oktober till bemälda embetsverk ytterligare öfverlemnats särskilda från körsnärer i städerna Göteborg, Malmö, Norrköping, Helsingborg, Gefle, Örebro, Jönköping, Sundsvall, Karlskrona, Kalmar, Karlshamn, Upsala, Vesterås, Falun, Östersund, Hudiksvall, Kristianstad, Halmstad, Landskrona, Venersborg och Vexjö inkomna förklaranden, att de till alla delar instämde i ofvan omförmälda, af körsnärer i Stockholm afgifna underdåniga petition, embetsverken den 13 sistlidne Januari afgifvit det infordrade utlåtandet, dervid embetsverken tillika öfverlemnats dels från åtskilliga yrkesmän äfvensom utom yrket stående personer, hvilka idka eller idkat handel med till yrket hörande varuartiklar, inkomna svar på af embetsverken gjorda framställningar om erhållande af upplysningar för ärendets utredning, dels ock till frågans belysande upprättade statistiska uppgifter.

I berörda underdåniga utlåtande anföra embetsverken, att, ehuru principen om råvarors frihet från tull vore i den svenska tullagstiftningen i allmänhet genomförd, och samma princip, hvad anginge artikeln *pelsverk, oberedda*, funnes tillämpad i flere andra europeiska länders tulltariffer, t. ex. Danmarks, Finlands, Tysklands och Frankrikes, hade likväl en sådan frihet hos oss endast blifvit medgifven för vissa billigare slag oberedda pelsvaror; och vore enligt embetsverkens mening grunden till den undantagsställning, hvori de dyrbarare oberedda pelsverken i vår tullagstiftning blifvit från äldre tider bibehållna, otvifvelaktigt att söka i föreställningen, att dessa dyrbara varuslag äfven i sitt oberedda skick kunde och borde bära en beskattning, som slutligen träffade endast mera bemed-

lade förbrukare och antogos kunna inbringa någon för statsverket afsevärd inkomst.

Att förväntningarne i dessa hänseenden icke motsvarats af verkligheten, ådagalades af den ringa införsel utaf oberedda tullbelagda pelsverk, som egt rum, och af den följaktligen obetydliga tullinkomst, som därför influtit. Under femårsperioden 1879—1884 hade nemligen denna inkomst i medeltal per år uppgått till allenast 2,674 kronor och utgjorde det sistnämnda af dessa år icke mera än 1,590 kronor, deraf på de dyrbaraste och högst tullbeskattade slagen belöpte sig endast omkring en tredjedel eller något mera än 500 kronor.

Antagligt vore att den ringa införseln hufvudsakligen föranledts deraf, att pelsverken vid beredningen och genom dervid uppkommande värdelöst affall förlorade en icke ringa del af den vikt, för hvilken införseltull skulle hafva blifvit erlagd. Det syntes därför hafva funnits med yrkesidkarnes fördel förenligt att hellre införskrifva de beredda pelsverken, hvaraf införseln i fråga om de dyrbarare slagen visat sig betydligt större än af motsvarande oberedda slag. Härigenom hade emellertid den del af bundtmakareyrket, som omfattade sjelfva pelsvarans beredning, blifvit tillbakasatt, och den af sådan verksamhet påräkneliga arbetsförtjenst gått förlorad.

Dessa förhållanden ådagalade nogsamt olägenheterna af att åsidosätta den grundsats, som, ur synpunkten af näringslifvets befrämjande, en längre tid varit i vår tullagsstiftning allmänligen erkänd och tillämpad, nemligen att tullfrihet å råvaror och beredningsämnen för näringarnes behof borde, så vidt möjligt, medgifvas.

I öfverensstämmelse med denna grundsats, och då, såsom af det nu anförda framginge, någon nämnvärd uppoffring af statsinkomst icke vore i fråga, funne embetsverken sig böra i underdånighet förorda tullfrihet för alla slag oberedda pelsverk.

Deremot kunde embetsverken omöjligt understödja petitionärernes förslag, att tullsatserna å *beredda skinn* af de slag, som i oberedt tillstånd nu droge tull, skulle qvarstå oförändrade, om tullfrihet för de oberedda skinnen medgäfves.

Vid framställandet af detta förslag hade petitionärerne antagligen förbisett, att nu gällande tullsatsen å de beredda skinn, som afsåges i rubrikerna 206 och 207 af tulltaxan, med endast 20 procent öfverstege de afgifter, hvilka vore åsatta motsvarande slag oberedda skinn, och att den skyddstull, som nu vore ifrågavarande beredningsnäring medgifven, skulle, enligt petitionärernas förslag, icke mindre än sexdubblas, äfven om man helt och hållet lemnade utom räkningen den viktförminskning vid skinns

beredning, hvilken vid bestämmande af 20 procents förhöjning utöfver tullafgiften å de oberedda skinnen måste antagas hafva tagits i betraktande.

I alla händelser funne embetsverken det icke med skäl kunna ifrågasättas, att om, i främsta rummet till förmån för bundtmakareyrket, tullfrihet för oberedda pelsverk medgäfves, samma yrke derjemte skulle gynnas icke blott med en skyddstull, motsvarande hvad andra jemförliga näringar åtnjöte, utan derutöfver med en tullafgift, som hittills uteslutande haft fiskaliskt ändamål, men nu skulle af statsverket eftergifvas. En sådan åtgärd syntes icke vara af näringens verkliga behof påkallad, lika litet som den kunde försvaras gent emot den allmänna förbrukningens billiga anspråk, att de i vårt klimat så behöfliga pelsvarorna icke måtte oskäligen fördyras.

För att rätt bedöma tullskyddsbeloppets relativa behöflighet vore det af vigt, bland annat, att känna kostnaden vid den tillverkning, som skulle skyddas. I detta hänseende hade en af petitionärerne meddelat, att vid beredning af pelsskinn så väl med hand- som med maskinkraft kostnaden uppginge:

för get- och fårskinn till 35 öre per skålpund eller 82 öre per kilogram.

» skinn af bäfver m. fl. till kr. 1: 50 per » » kr. 3: 53 » »

» andra slag skinn till 60 öre » » » » 1: 41 » »

Nu upplyste derjemte statistiken öfver införseln af dessa olika grupper beredda skinn under det år, 1884, då största importen egt rum, att förstnämnda billigaste varuslag uppgått till 29,1 procent; det andra dyrbaraste till allenast 2,1 procent; samt det sista eller medelsortens varor till 68,8 procent af hela införseln; hvadan så väl bundtmakareyrkets verksamhet som förbrukningsföremålets allmänna beskaffenhet angäfvade såsom lämpligt att i tulltaxan endast i tvenne grupper med skiljaktiga tullsatser sammanföra de nu under tre olika afdelningar med sina särskilda tullavgifter förekommande, beredda lösa pelsskinnen.

En sådan förändring syntes embetsverken desto hellre böra ifrågasättas, som samma varufördelning, hvilken blefve faststæld i fråga om de lösa beredda skinnen, otvifvelaktigt borde fullföljas äfven i afseende å de af samma skinn bearbetade hel- eller halffärdiga persedlar, men vid den fulländning, hvartill färgning af olika skinnslag uppdrifvits, ganska stora svårigheter mötte att vid tullbehandlingen, i synnerhet beträffande fullfärdiga persedlar, med visshet afgöra om de voro tillverkade af det ena eller andra, till utseendet hvarandra liknande skinnslaget.

I de länder, Tyskland och Frankrike, der skyddssystemet för närvarande ansåges synnerligt väl genomfördt, vore lösa beredda pelsskinn,

likasom de oberedda, i Tyskland helt och hållet och i Frankrike de vanligast förekommande tullfria; och vid bestämmandet i dessa länder af tullsatserna å bearbetade pelsvaror förekomme i Tyskland för oklädda får- pelsar samt alla slags hopsyddade beredda skinn en gemensam tullafgift af omkring fem öre per kilogram samt för fullfärdiga persedlar, alla slag, likaledes en enda gemensam tullsats af 150 mark per 100 kilogram, eller ungefär 1 krona 34 öre per kilogram. I Frankrike åter utginge tullafgiften för vissa beredda och hopsyddade skinn med 1 franc, eller 72 öre per kilogram; samt för färdigsydda persedlar, så kallade »vanliga», med 1 franc 60 centimer, eller omkring 1 krona 15 öre per kilogram, och för »fina» med 5 francs, eller 3 kronor 60 öre per kilogram.

Enligt embetsverkens mening satte dessa förhållanden utom allt tvifvel, att ofvan antydda förenkling af vår tulltaxa kunde och borde genomföras, likasom att vid bestämmandet af tullsatserna å de tvenne olika grupper, i hvilka beredda skinn skulle indelas, hänsyn förnämligast borde egnas åt beredningskostnaden för de skinnslag, som egentligen kunde anses utgöra föremål för bundtmakareyrkets verksamhet.

I öfverensstämmelse med dessa åsikter hade embetsverken funnit sig kunna tillstyrka, att för mindre värdefulla beredda skinnslag den nu stadgade tullafgiften, 25 öre per kilogram, bibehölles, och äfven tillämpades å de under rubriken »andra slag» nu hänförliga pelsskinn, för hvilka skyddstullen hittills utgått med 20 procent å 50 öre eller blott 10 öre per kilogram, äfvensom å de med dem i värde närmast jemförliga hiller-, kinkilla- och närtzskinnen, samt att till den andra gruppen hänfördes de dyrbaraste slagen, nemligen blåräf-, bäfver-, mård-, sobel-, svarträf-, s. k. kapsk säl samt utter, med en tullsats af 50 öre per kilogram, närmast motsvarande den skyddstull af 20 procent å 2 kronor 40 öre, eller 48 öre per kilogram, som nu gällande tulltaxa för de dyrbarare beredda skinnslagen medgåfve.

Under erinran att uti nu gällande tulltaxa beredda hopsyddade pelskinn vore underkastade lika tull med de beredda lösa skinnen, samt att petitionärerne velat bibehålla detta stadgande oförändradt i afseende å hamster- och kaninskin, hvaremot de i öfrigt i sitt förslag hänfört hopsyddade skinn, såsom foder och brämer, till lika tullbehandling med delvis arbetade och fullfärdiga persedlar, hafva embetsverken i afseende härå anført, att någon giltig grund till ett sådan skiljaktigt förfarande beträffande likartadt bearbetade olika skinnslag icke syntes förefinnas; och hade också en del petitionärer vid de af embetsverken ombesörjda undersökningar frångått nämnda förslag. Både sjelfva hopsyningsarbetet och den omständigheten, att vid hopsyningen större eller mindre affall uppkomme, närmade tvifvels utan de hopsyddade pelsskinnen till mer eller mindre fär-

diga persedlar, och då all tvetydighet, så vidt möjligt, borde minskas, hade embetsverken ansett sig böra föreslå en i sådant hänseende förändrad lydelse af ifrågakvarande stadgande.

Härigenom bereddades visserligen ett vidare ökad tullskydd för bundtmakareyrket, för så vidt en del hopsydda pelsskinn, på sätt petitionärerne antydt, skulle hafva utgjort föremål för annan handelsomsättning än som af bundtmakare förmedlades, men betydelsen af detta tullskydd kunde i brist på statistiska källor icke beräknas.

Beträffande slutligen de af petitionärerne framställda förslag så väl till fördelning i olika grupper af de *hel- och halfärdiga pelsvarorna* som till tullsatser å hvarje särskild grupp m. m., åberopade embetsverken i fråga om varornas gruppering hvad i fråga om de beredda pelsskinnens fördelning redan blifvit anfördt. Naturligen måste samma grund följas vid tulltaxans uppställning i afseende å de färdiga persedlarne, som i fråga om de beredda skinn, hvaraf persedlarne bestode.

Likasom skinnen af bäfver m. fl. dyrbara slag år 1884 utgjorde en ytterst ringa del, blott 2,1 procent af hela införseln utaf beredda skinn, så hade också införseln af fullfärdiga persedlar utaf samma dyrbara skinnslag nämnda år befunnits så anmärkningsvärdt obetydlig, att, äfven med kändedom om det ringa bruk, hvartill de dyrbaraste pelsvarorna hos oss kommit, en så ytterst obetydlig införsel deraf knappast läte sig förklara. Denna införsel inskränkte sig nemligen till 57 kilogram eller föga mer än $\frac{1}{2}$ procent af hela årets import utaf färdiga pelsverk. Och likväl utgjorde tullsatsen då, såsom nu, icke fullt 3 kronor 46 öre per kilogram.

Nu yrkade petitionärerne tullafgifter till belopp af 20 kronor, 10 kronor och 8 kronor per kilogram för de olika varugrupperna, och detta på samma gång som tullafgifterna å de oberedda skinnslagen skulle upphöra.

Det nuvarande tullskyddet för fullständiga persedlar hade efter afdrag för råvarutullen utgjort för de dyrbaraste slagen nära 1 krona 6 öre samt för de tvenne andra varugrupperna i nu gällande taxa respektive 30 öre och 22 öre per kilogram.

Om det ock finge medgifvas, att dessa tullsatser i och för sig inneburit föga skydd, synnerligen då bundtmakareyrket varit underkastadt den tryckande bördan af icke ringa tullbeskattning å dess hufvudsakliga råvara, samt att följaktligen billighet och jemlik behandling med andra näringar påkallade icke blott att, såsom ofvan vore anfördt, råvaran gjordes tullfri, utan ock att densammas beredning och förarbetning tillgodosåges med måttligt tullskydd, kunde embetsverken dock ingalunda ens närmelsevis

understödja de anspråk, som petitionärerne i nu förevarande hänseende framställt.

Äfven om handelsvärdet å olika slag af pelsverk stundom kunde uppgå till så höga belopp, som petitionärerne uppgifvit, eller ännu högre, så borde likväl erinras, att dessa höga varuvärden kunde antagas endast ytterst undantagsvis i handeln förekomma och i hvad fall som helst ingalunda kunde grunda något skäligt anspråk hos bundtmakaren på någon efter dessa värden lämpad skyddstull, då det icke vore hans arbete, utan råvarans mer eller mindre dyrbara beskaffenhet, som hufvudsakligen bestämde värdet.

Emellertid funne embetsverken af hvad vid den verkställda sorgfälliga undersökningen kunnat inhemtas och vid jemförelse så väl med hvad hittills hos oss varit stadgadt som med lagstiftningen i andra uppgifna länder sig ega anledning tillstyrka att, med afseende så väl å de olika tullafgifterna för de beredda skinnen som å de vanligen högre tullbeskattade materialier, hvilka vid förfärdigande af en del dyrbarare pelsverk användes, hopsyddas pelsskinn samt delvis arbetade och fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg måtte indelas i två grupper, den ena omfattande uppräknade dyrbarare slag med tullsats af 2 kronor, samt den andra, omfattande alla öfriga slag, med en tullsats af 1 krona per kilogram.

Deremot måste embetsverken helt och hållet afstyrka petitionärernas hemställan, att kläder med pelsverk till foder men med öfvertyg af väfnader måtte tullbehandlas såsom färdiga pelsvarupersedlar, enär en dylik föreskrift skulle komma i uppenbar strid med hvad genom handelstraktaten med Frankrike vore i afseende å tullafgiften å kläder bestämdt.

Den oförändrade uppställning af tulltaxan, som embetsverken sålunda förordat, tilläte icke en noggrann beräkning öfver det inflytande på tullinkomsten, som förändringarne kunde komma att medföra, äfven om antagas kunde, att införseln af hvarje särskildt varuslag fortfarande blefve ungefär densamma som hittills. Men den mening ansåge sig dock embetsverken kunna uttala, att förändringarne icke kunde antagas utöfva något för statskassan afsevärdt inflytande.

Efter föredragning inför Kongl. Maj:t af nu berörda handlingar, anförde Herr Statsministern, enligt hvad af det vid propositionen fogade utdrag af protokollet öfver finansärenden den 2 nästlidne Februari framgår, följande:

»Obestriddigen är den för vissa dyrbarare oberedda skinn nu stadgade höga tullsats af 2 kronor 40 öre per kilogram att räkna såsom be-

skattning å en öfverflödsvara, men då inkomsten af denna skattetitel varit för statskassan af en alldeles försvinnande betydelse, och medgifvandet af tullfrihet för de råvaror, hvaraf bundtmakareyrket betjenar sig, bör lända yrket till ett afsevärdt gagn, tvekar jag ej att förorda embetsverkens förslag om tullfrihet för de oberedda skinnen. Rörande tullsatserna å de beredda lösa skinnen har jag ej annan erinran att göra, än att tillräckliga skäl synas mig ej hafva blifvit anförda för utslutning från den högre tullbeskattade gruppen af hiller, kinkilla och närtz, hvilka för närvarande äro i tulltaxan likställda med de skinn, hvilka embetsverken i öfrigt upptagit i samma grupp.

Beträffande slutligen de hopsydda skinnen samt de delvis arbetade och fullfärdiga persedlarne med pelsverk till öfvertyg, bör naturligtvis, såsom embetsverken ock erinrat, grupperingen göras på enahanda sätt som i fråga om de beredda lösa skinnen, hvilket jag ock iakttagit i det förslag till rubrikens lydelse, jag ämnar för Eders Kongl. Maj:t framlägga. Instämmande med embetsverken deri, att de af petitionärerne för dessa persedlar föreslagna tullsatser äro oskäligt höga, måste jag dock anse, att embetsverken å sin sida satt tullsatserna allt för lågt, då man besinnar, att det är just i fråga om de färdiga pelsvarorna som bundtmakarne äro utsatta för den svåraste täflan, och de från utlandet inkommande varorna inom denna affärgren till stor mängd utgöras af särdeles underhaltiga persedlar. En tull af en krona per kilogram för sådana artiklar som t. ex. muffar och kragar, hvilka ju äro temligen lätta i vikt, utgör ett så obetydligt skydd, att, när man vill bibehålla denna näring bland de skyddade, och annat har icke från något håll ifrågasatts, fullt skäl synes vara att låta de af embetsverken föreslagna siffror i detta afseende höjas från två till fyra kronor för de finare slagen af pelsverk och från en till två kronor för de öfriga.»

Herr Statsministern hemställde därför om framläggande för Riksdagen af ofvan omförmälda, propositionen medföljande förslag.

Utskottet finner det af Kongl. Maj:t framlagda förslag i förevarande ämne egnadt att tillfredsställa billiga önskningsar om en förbättring i hithörande bestämmelser och hemställer därför,

23:o) att Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Enligt gällande tulltaxa skola, bland andra, fysiska *Instrumenter* Instrumenter. tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg, och äro sålunda tullfria.

Med skrifvelse af den 26 nästlidne Februari har från Kongl. Finansdepartementet, för den åtgärd, hvartill Utskottet kunde finna densamma föranleda, till Utskottet öfverlemnats en till Kongl. Maj:t ingifven framställning, hvari verkställande direktören för elektriska aktiebolaget i Stockholm, enär Kongl. Maj:ts i ofvannämnda proposition till Riksdagen aflåtna, nedan närmare omförmälda, förslag om åsättande af tull å öfver-spunna eller på annat sätt isolerade koppar- eller bronstrådar innebure ett erkännande af behovet af något tullskydd för en af de industri-grenar, som kallats till lif genom användning af elektriska strömmar till belysning och för andra ändamål, ifrågasatt liknande skydd för den ännu mera omfattande industri, som framkallat behovet af ofvanberörda isolerade koppartrådar, eller i främsta rummet tillverkningen af de apparater, som hänfördes under benämningen dynamoelektriska maskiner. Till dylika apparater åtginge en icke obetydlig qvantitet materialier, som med fördel skulle kunna från utlandet införas, derest de icke vore belagda med tull. Mot denna tull vore väl intet att invända, men då hvarje utländsk fabrikant finge tullfritt införa ifrågavarande materialier, då de utgjorde delar af en färdig apparat, gäfves honom en väsentlig fördel framför den inhemske fabrikanten, helst de utländske fabrikan-terne dessutom egde förmånen af ett vidsträcktare fält för sin verk-samhet och i följd deraf en mera omfattande tillverkning. Sökanden hemstälde därför, att *antingen* apparater för dynamoelektriska strömmar måtte förklaras höra under den i tulltaxan upptagna rubriken: »varor, som icke kunna hänföras under någon af de i denna tulltaxa upptagna bestämmelser — — — mer eller mindre arbetade», och sålunda tull därför erläggas med 10 kronor för 100 kronors värde, *eller ock*, derest Kongl. Maj:t funne hinder möta för en dylik förklarings meddelande, proposition till Riksdagen aflåtas, i syfte att berörda apparater måtte åsättas en tull af 10 procent af värdet.

Då tulls åsättande å dylika apparater, hvilka, enligt Utskottets åsigt, måste hänföras under tulltaxerubriken »Instrumenter, fysiska», hindras af bestämmelserna i vår med Frankrike ingångna handelstraktat, finner Utskottet ifrågavarande framställning icke böra till någon dess åtgärd föranleda, hvilket Utskottet endast

24:o) skolat hos Riksdagen anmäla.

Instrumenter. Af musikaliska *Instrumenter* äro i gällande tulltaxa tafflar och pianon belagda med en tull af 60 kronor stycket, samt flyglar med en tull af 100 kronor stycket.

I Herrar *Reuterswärds* m. fl:s och Grefve *E. Sparres* m. fl:s förenämnda motioner yrkas, att dessa tullsatser måtte höjas till 100 kronor för de förra och 150 kronor för de senare.

Vidare har Herr *P. Zimdahl*, i motionen N:o 118 inom Andra Kam-maren, hemställt, att samma tullsatser måtte höjas till 200 kronor för de förra och 250 kronor för de senare, äfvensom att till taxan måtte göras det tillägg, att till dylika instrument hörande s. k. stomryggar, besträngade eller obesträngade och ehvad de åtföljas af öfriga stomdelar eller icke, åsattes enahanda tull, som fullt färdigt instrument af den sort, hvartill ifrågavarande delar vore afsedda.

Till stöd för sitt yrkande om ökad tullskydd för pianofabrikationen anför sistnämnde motionär hufvudsakligen:

»För icke lång tid tillbaka befann sig detta yrke på den ståndpunkt, att, på samma gång detsamma i det närmaste uteslutande försåg allmänheten inom landet med erforderliga pianoinstrument, det äfven förskaffade en mängd fabrikanter jemte talrika arbetare en åtminstone dräglig utkomst. Numera är förhållandet ett helt annat, då under icke mer än 10 års tid (1875—1884), enligt hvad från tullverket inhemtade uppgifter gåfvo vid handen, icke mindre än 6,571 stycken pianoinstrument hit importerats, och hvilka, efter ett i medeltal beräknadt värde af 600 kronor per stycke, representera ett kapital af 3,942,600 kronor. Och att importen af dylika instrument fortfarande är i ständigt stigande, visas deraf, att under år 1884 883 utländska pianon (pianinon och flyglar deri inberäknade) infördes, då deremot under t. ex. 1880 709 och 1875 endast 504 stycken dylika instrument från utlandet importerades. För 1885 lärer importen varit vida större än under något föregående år, men hvarom dock inga fullt exakta uppgifter hittills kunnat inhemtas.

Handeln med utländska instrument har därför numera blifvit en affär, så lockande, att det knappast finnes en stad eller köping inom vårt land, der icke dessa instrument genom agenter utbjudas och försäljas. En gifven följd häraf har blifvit den, att den inhemska fabrikationen i samma mån aftagit och måste sannolikt, om ej saken på något sätt förebygges, snart nog på de flesta platser helt och hållet nedläggas. Hvad följderna häraf skola blifva så väl för fabrikanterne sjelfve som för deras under årslånga mödor i arbetet inlärde arbetare, behöfver här knappast påpekas. Vore nu förhållandet sådant, att de utländska instrumenten befunnos vara af bättre eller solidare kvalitet, än hvad den inhemska fabrikationen numera kan erbjuda, så vore härom föga att säga; men det är tvärt om känt, att de utländska (mest tyska)

instrumenten oftast äro ett s. k. »dussinarbete», som i kvalitativt hänseende alldeles icke kan täfla med hvad åtminstone våra bättre inhemsk fabrikanter kunna åstadkomma i den vägen.

Under sådant förhållande lär väl icke heller något afseende kunna fästas vid de i alla händelser föga lägre pris, som de utländska instrumenten betinga. Det är emellertid en beklagansvärd omständighet, att för inköp af en i allmänhet sämre utländsk vara, än som kan tillverkas inom landet, hundratusentals kronor årligen skola vandra ur landet, då, om dessa kapital komme den inhemska industrien till godo, hundratals arbetare kunde finna sysselsättning och dermed äfven utkomst för sig och sina familjer. Det är äfven ett bekant förhållande, att de flesta andra europeiska länder förse sig med ifrågavarande fabrikat af egen tillverkning. Så intager t. ex. Danmark knappast ett enda pianoinstrument, vare sig från Tyskland eller annat främmande land. För att blifva tillfyllestgörande måste skyddet utsträckas derhän, att tull åsättes äfven *delar* af pianoinstrument, ty alldenstund sådana kunna, enligt hvad af gällande tulltaxa synes framgå, intagas tullfritt, hafva många, med kringgående af tulltaxan, med fördel gjort till sin industri att från utlandet intaga lösa delar af instrument, hvilka delar här ihopsättas, hvarpå, då instrumentet är färdigt, detsamma föregifves vara af svensk tillverkning. Härifrån böra dock undantagas mekanikdelar samt lösa pianosträngar, som ej kunna tillverkas inom landet.»

Hvad sålunda anförts finner Utskottet visserligen behjertansvärdt, ehuru väl det i sistberörda motion påpekade företrädet i den inhemska pianotillverkningens kvalitet synes böra medföra en förbättrad afsättning för denna industri.

Då emellertid icke heller andra, lika tynande industrier nu kunnat beredas understöd, samt tullen å ifrågavarande instrument så nyligen som år 1882, på tullkomiténs förslag, höjdes från 40 och 60 kronor till respektive 60 och 100 kronor, anser Utskottet sig böra hemställa,

25:o) att motionärernes förevarande yrkanden icke må vinna Riksdagens bifall.

Ister. Å artikeln *Ister*, för närvarande tullfri, föreslås i ofvan omnämnda motioner följande tullsatser, nemligen af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. 6 öre för 1 kilogram, af Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren* m. fl. 10 öre för 1 kilogram samt af Herr *J. A. Sjö* 2 kronor för 20 skålpund, motsvarande omkring 23,5 öre för 1 kilogram.

På redan anförda skäl, och då Utskottet funnit sig böra afstyrka tull å fläsk, hemställer Utskottet,

26:o) att ifrågavarande framställningar icke må af Riksdagen bifallas.

Beträffande artiklarne *Jern* och *Stål* innehåller gällande tulltaxa *Jern och Stål*. följande bestämmelser:

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
			Kronor	öre
231	tack- och barlastjern samt skrot.....	—	<i>fria.</i>	
232	jern- och stålgöten samt smältstycken	—	<i>fria.</i>	
233	jernvägsskenor, mer eller mindre bearbetade, jemte tillhörande skarvfjern, skarfbultar, muttrar och spik	—	<i>fria.</i>	
234	andra valsade eller smidda stänger, utan afseende på genomskärningens form, balk-, hörn- och annat till jernvägsskenor ej hänförligt s. k. façonjern inbegripet	—	<i>fria.</i>	
235	till rubriken N:r 233 ej hänförliga muttrar, skrufvar och naglar om 12 mm. eller deröfver i diameter	—	<i>fria.</i>	
236	valsade eller smidda plåtar, med eller utan öfverdrag af zink, tenn eller bly, samt utan vidare bearbetning, än att de äro böjda eller med hål försedda, äfvensom plåtar af 3 mm. tjocklek eller deröfver, mer eller mindre bearbetade, samt andra ämnen för vidare bearbetning	—	<i>fria.</i>	
237	ankare, draggar, kettingar och kedjor, hvori länkjernet har en diameter af 6 mm. eller deröfver, kettingstoppare, kettingkrokar, roderjern och skeppsknän.....	—	<i>fria.</i>	
238	kedjor med länkjernet under 6 mm. diameter	1 kilogram		10
239	spik af 45 mm. längd eller deröfver	1 »		3

		Tullsats.	
		Kronor	öre
240	spik af mindre längd än 45 mm. samt nubbs och trådstift	1 kilogram	— 15
241	skostift	1 »	— 7
242	knappar	1 »	— 15
243	gjutna balkar, kolonner, lyktstolpar, staketer, grafvårdar, eldstadsroster, hällar, lod och vigter	1 »	— 1
244	spisar, ugnar och kaminer, samt gjutna icke emaljerade, glaserade eller förtenta grytor, pannor och mortlar samt krubbor	1 »	— 2
245	bord, soffor, stolar, fotskrapor, spottlådor, port- och dörrfyllningar, lyktarmar, press- och strykjern, samt alla ej specificerade gjutna artiklar, som äro emaljerade, glase- rade eller förtenta	1 »	— 8
246	kopiepressar, eldredskaps- och paraplyställ, blomsterställningar, kaffe- och köttqvarnar, fruktskalnings- och andra dylika för hus- hållsbehof afsedda maskiner	1 »	— 15
247	finare ej specificeradt gjutgods, såsom blom- stervaser, byster, fruktskålar, korgar, lam- por, ljuskronor, ljusstakar, medaljonger, pappershållare, presenterbrickor, skrifdon, tändsticks- och urställ med flera likartade, ej till bijouterivaror hänförliga artiklar.....	1 »	— 25
248	kassakistor, kassaskåp och sängar	100 kronor	10 —
	andra ej specificerade eller till Jernvägsmate- riel, eller Maskinerier, Redskap och Verk- tyg ej hänförliga jern- och stålvaror:		
249	förgyllda eller försilfrade	1 kilogram	— 70
250	förnicklade, polerade eller lackerade	1 »	— 35
251	andra slag	1 »	— 15

Anm. 1. Om en till andra ej specificerade jern- och stålvaror hänförlig vara per stycke, i den form den inkommer, väger mer än 10 kilogram, så belägges

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
den för den öfverskjutande vigten med en tull af endast 2 öre per kilogram.			
<i>Ann. 2.</i> Vid förtullning af jern- och stålvaror, som äro inlagda i askar, papper eller annat dylikt omslag, medgifves ej afdrag därför i vigten.			

I sina oftanämnda motioner föreslå Herrar *Reuterswärd* m. fl. och *Grefve E. Sparre* m. fl., att i stället för dessa bestämmelser må i tull-taxan införas de nedanstående:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
231 Tack- och barlastjern samt skrot	100 kilo	—	80
232 Jern- och stålgöten samt smältstycken.....	100 »	1	20
233 Balk-, hörn- och s. k. façonjern, samt jern- vägsskenor, mer eller mindre bearbetade, jemte tillhörande skarvfjern, skrufbultar, muttrar och spik	100 »	2	50
234 Andra valsade eller smidda stänger.....	100 »	2	10
235 Till rubriken N:r 233 ej hänförliga samt ej specificerade muttrar, skrufvar och naglar om 12 mm. eller deröfver i diameter.....	100 »	6	—
236 Valsade eller smidda plåtar, ej specificerade, utan öfverdrag af zink, tenn, koppar, bly, eller annan metall eller fernissa samt utan vidare bearbetning, än att de äro böjda eller med hål försedda.....	100 »	3	50
Broar och delar dertill.....	100 »	4	50
Valsade eller smidda plåtar, polerade, slipade, fernissade, lackerade eller öfverdragna med koppar, tenn, zink, bly eller annan oädel metall	100 »	6	—
Rör af smidbart jern eller stål.....	100 »	5	—
Ankare, draggar, kettingar och kedjor med länkjernets diameter 6 mm. eller deröfver, kettingstoppare, kettingskrokar, roderjern			

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsat.	
			Kronor	öre
	och skeppsknän samt andra grofva smidda delar till fartyg eller fartygs inventarier...	100 kilo	3	50
	Smidda, valsade eller af smidbart jern eller stål gjutna, ej bearbetade delar, till maskiner, åkdon, lokomotiver, lokomobiler, ångsprutor, jernvägs- och spårvägsagnar, symaskiner samt till åkerbruks- och annan redskap	100 »	3	50
236	Plogar, harfvar och dylik gröfre åkerbruksredskap, ej specificerade, kanonrör, smidesstäd, smideshammare, vagnfjedrar, skrufstycken, bräckjern, hästskor	100 »	3	50
	Gröfre jern- och stålvaror, äfven slipade eller öfverdragna med koppar, tenn, zink eller bly, dock ej polerade eller lackerade, såsom:			
	Hammare, bilar, yxor, liar, gödsel- och dynggrepar, spadar, skyfflar, räfsor, skrufnycklar, tänger samt andra gröfre verktyg och redskap	100 »	10	—
238	Kedjor med länkjernet under 6 mm. diameter	1 »	—	10
239	Spik af 45 mm. längd eller deröfver samt nitnaglar	1 »	—	4
240	Spik, kortare än 45 mm., samt nubb, trådstift, skostift och knappar	1 »	—	15
241	Trä-, lås- och trådskrufvar	1 »	—	15
243	Gjutna rör, balkar, kolonner, lyktstolpar, staket, grafvårdar, eldstädsroster, hållar, lod och vigter, samt gjutna ej bearbetade delar till:			
	Ång- och andra maskiner af alla slag samt till ångpannor, åkdon och redskap	100 »	2	—
244	Gjutna, icke emaljerade, glaserade, lackerade, blankslipade, samt ej med tenn, zink eller koppar öfverdragna eller mer och mindre			

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsat.	
			Kronor	öre
245	förnicklade, spisar, ugnar, kaminer och grytor, pannor, mortlar och krubbor	100 kilo	4	—
246	Bord, soffor, stolar, fotskrapor, spottlådor, port- och dörrfyllningar, lyktarmar, press- och strykjern, samt alla ej specificerade gjutna artiklar, som äro emaljerade, glaserade, eller med tenn, zink, bly eller koppar öfverdragna, äfvensom spisar, ugnar, kaminer, pannor, mortlar och krubbor, som äro mer eller mindre förnicklade, lackerade eller blankslipade	100 »	10	—
247	Kopiepressar, eldredskap och paraplyställ, blomsterställningar, trädgårdsurnor, kaffe- och köttqvarnar, fruktskalnings- och för andra hushållsbehof afsedda maskiner, äfven i förbindelse med trä	100 »	20	—
248	Finare ej specificeradt gjutgods, såsom blomstervaser, byster, fruktskålar, korgar, ljuskronor, lampor, ljusstakar, medaljonger, pappershållare, presenterbrickor, tändsticks- och urställ, skrifdon m. fl. likartade, ej till bijouterivaror hänförliga artiklar.....	1 »	—	30
249	Kassakistor, kassaskåp, sängar af värde	—	15 %	
249	Andra ej specificerade jern- och stålvaror äfven i förbindelse med trä, förgyllda, försilfrade eller förnicklade	1 »	—	70
250	Polerade, lackerade eller emaljerade	1 »	—	35
251	Andra slag	1 »	—	15

Härförutom har Herr *C. H. Lundström*, i motionen N:o 177 inom Andra Kammaren, — med erinran att enligt nu gällande tulltaxa träskruf, såsom hörande under taxenumret 251, är belagd med samma införselstull som spik och nubbe af mindre än 45 millimeters längd, eller med 15 öre per kilogram — hemställt, att, då tillverkning af sådan träskruf vore vida besvärligare och långsammare än tillverkning af spik och nubbe

samt fordrade mera invecklade och således dyrbarare maskiner äfvensom kostsammare inpackning, och då det svenska råämnet vore bättre, men därför ock dyrare än det utländska, samt utlandets stora fabriker med sina ofantliga tillverkningar sålde öfverskottet af dessa här till och med till lägre pris än i eget land, i följd af hvilken täflan den inhemska skruftillverkningen hade svårt att bestå, träskruf måtte åsättas en införselstull af 30 öre per kilogram.

Så vidt förstnämnda motioner afse artiklarna jernvägsskenor, kassakistor och sängar, har Utskottet redan i det föregående om dem yttrat sig. I afseende å återstående hithörande yrkanden hänförande sig till hvad Utskottet i inledningen anfört mot att nu med tullskydd gynna särskilda, låt vara tryckta industrigrenar, vill Utskottet härtill ytterligare framhålla, huru som den i nyssberörda båda motioner förordade nya gruppering af de under jern och stål hörande artiklar måste anses i högsta måtto otillfredsställande, för att icke säga omöjlig att praktiskt genomföra, samt att äfven det inbördes förhållandet mellan de tullsatser, motionärerna här förordat, företer många betydande oegentligheter.

Ej heller har Utskottet funnit anledning att särskildt i det af Herr Lundström angifna hänseende tillstyrka förändring i förevarande bestämmelser.

Utskottet hemställer sålunda,

27:o) att motionärernas här ifrågavarande yrkanden måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Jäst.

Jäst, alla slag, åtnjuter för närvarande tullfrihet. I Herrar *Reuter-swärds* m. fl:s och Grefve *E. Sparres* m. fl:s ifrågavarande motioner yrkas, att å *Pressjäst* måtte sättas en tull af 15 öre för 1 kilogram.

Exporten och importen af jäst hafva under de senaste tio åren utgjort:

	Export:	Import:
År 1875	4,342 kilogram.	161,048 kilogram.
» 1876	45,677 »	99,782 »
» 1877	69,094 »	68,759 »
» 1878	204,855 »	46,583 »
» 1879	260,229 »	43,490 »
» 1880	204,888 »	55,173 »
» 1881	146,886 »	191,468 »
» 1882	109,057 »	114,404 »
» 1883	92,843 »	48,687 »
» 1884	28,220 »	55,124 »

Ehuruväl, enligt hvad dessa siffror synas gifva vid handen, pressjästtillverkningen i vårt land har att inom landet uthärda stark konkurrens med utlandets tillverkning, ådagalägga likväl samma siffror, att den svenska pressjästberedningen fortfarande finner afsättning på den utländska marknaden och således förmår att äfven der uppträda täflande; vid hvilket förhållande Utskottet, i öfrigt åberopande redan anförda skäl, finner sig böra hemställa,

28:o) att motionärernas ifrågavarande yrkanden icke må af Riksdagen bifallas.

Tullen å *Kaffe* utgör enligt gällande tulltaxa 26 öre för 1 kilogram. För brändt kaffe samt till kaffesurrogat användbara, brända växter skall i tull erläggas 35 öre för 1 kilogram.

Kaffe.

Såsom ofvan är antydt, har, i ofvan omförmälda motioner, på redan anförda skäl, yrkats af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl., under förutsättning att de af samme motionärer föreslagna införselsafgifter komme till stånd, en sådan nedsättning af kaffetullen, som kunde i betraktande af statsinkomsternas behöriga betryggande anses tillräddig, samt af Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren*, i sammanhang med och såsom en följd af deras öfriga förslag, en lämplig nedsättning af ifrågavarande tullsats.

Härförutom hafva Herr *Mankell*, i motionen N:o 29 inom Första Kammaren, och Herr *R. Gustafsson*, med hvilken åtskilliga andre ledamöter instämt, i motionen N:o 90 inom Andra Kammaren, yrkat nedsättning af tullen å kaffe till 20 öre och af tullen å kaffe, brändt, samt å brända växter, användbara till kaffesurrogat, till 30 öre; hvarjemte Herr *A. Magnusson* i Lervik, i motionen N:o 15 inom Andra Kammaren, föreslagit nedsättning till 15 öre af tullen för kaffe och till 25 öre af tullen för sistnämnda artiklar, samt Herr *S. Andersson* i Plöninge, i motionen N:o 170 inom samma Kammare, å båda slagen yrkat tullnedsättning med 10 öre, allt för 1 kilogram.

Till stöd för dessa förslag, likasom för de af samme motionärer framställda, nedan omförmälda yrkanden om nedsättning i tullen å socker, har i främsta rummet åberopats statsinkomsternas rikliga öfverskott, hvilket desto hellre, i synnerhet i de fattigare klassernas intresse, borde medföra en lindring i beskattningen å ifrågavarande, numera till nödvändighetsvaror hänförliga artiklar, som tullen å desamma vid 1879 års riksdag i och för statsbristens fyllande blifvit höjd. De vid innevarande riksdag väckta yrkanden om lifsmedelstullar hafva väl för flere af motionärerne inneburit ett ytterligare skäl för här ifrågavarande framställ-

ningar, men åtminstone några bland dem hafva, äfven för den händelse dessa yrkanden af Riksdagen afsloges, ansett fullgiltig anledning föreligga till nedsättning af tullen å kaffe och socker. Herrar Mankell och S. Andersson i Plöninge hafva härförutom åberopat de af dem hos Riksdagen tillförene gjorda framställningar i detta ämne, hvarjemte den förre anfört:

»År 1883 inbragte kaffetullen statsverket 3,691,295 kronor af en sammanlagd tullinkomst af 33,509,000 kronor. Den nu ifrågasatta nedsättningen af 6 öre per kilogram skulle, efter antagande af en medelförsel af 14 millioner kilogram, sålunda medföra en skattelättnad af omkring 840,000 kronor. Den ökade kaffeinförseln torde kunna motväga den minskade sockerinförseln och blir sannolikt ännu mera ökad genom tullnedsättningen, hvarigenom statsverket sannolikt återfår en del af sin mistade inkomst.»

Införseln af ifrågavarande artiklar har under den senaste tiden utgjort:

	Kaffe:		Brändt och kaffesurrogat:
År 1875	9,919,988 kilogram.		45,186 kilogram.
» 1876	11,307,384	»	108,042
» 1877	10,813,595	»	98,918
» 1878	10,593,072	»	173,294
» 1879	10,302,102	»	239,184
» 1880	11,309,048	»	356,373
» 1881	12,341,006	»	390,784
» 1882	13,532,924	»	288,800
» 1883	14,197,414	»	225,142
» 1884	14,139,082	»	219,931
» 1885 (i rundt tal)	14,896,000	»	?

Förslag till nedsättning af kaffetullen framlades till 1884 års Riksdag i proposition af Kongl. Maj:t äfvensom i enskild motion, hvarjemte äfven förlidet år motioner i sådant syfte förekommo. Ifrågavarande förslag blefvo emellertid, uppå Utskottets hemställan, af Riksdagen afslagna.

I afseende å föreliggande framställningar om nedsättning i de s. k. finanstullarne får Utskottet till en början erinra, att, sedan förslagen om spanmålstullar af Riksdagen afslagits, och för den händelse, på sätt Utskottet i anledning deraf hemställt, jemväl öfriga nu ifrågasatta nya eller ökade tullar af viktigare art lika litet för närvarande komma till

stånd, en af de väsentligaste bland de åberopade anledningarna till ifrågasvarande tullnedsättningar försvunnit.

Hvad vidare angår det återstående hufvudmotivet, eller statskassans öfverskott, må framhållas, *dels* att förlidet är en betydande lindring skett i vissa å jorden hvilande skattebördor, hvarjemte nedsättning i lastpenningarne då jemväl egde rum, samt *dels* att äfven i öfrigt en minskning i statsinkomsterna synes vara att befara i följd af den nuvarande stagnationen i den allmänna rörelsen och de tryckta konjunkturer, som under senaste tiden varit rådande inom de flesta grenar af den inhemska industrien.

Då vid sådant förhållande en tullnedsättning å ifrågasvarande artiklar näppeligen skulle kunna antagas blifva af någon större varaktighet, samt tätta rubbningar i dessa tullsatser i flera hänseenden äro af synnerligen menligt inflytande, har Utskottet icke för närvarande ansett någon dylik tullnedsättning tillrådlig.

Utskottet hemställer därför,

29:o) att motionärernas framställningar om nedsättning af tullen å *Kaffe* och kaffesurrogat må af Riksdagen lemnas utan afseende.

Under rubriken *Koppar* innehåller gällande tulltaxa följande bestämmelser: *Koppar.*

		Quantitet för tullberäkningen	Tullsats
299	rå eller garad smidd, valsad eller gjuten:	—	Kronor öre <i>fri.</i>
300	plåtar och andra ämnen för bearbetning	—	<i>fria.</i>
301	bult och spik till fartygs byggande och förhydning	—	<i>fria.</i>
302	andra helfärdiga arbeten: opolerade	1 kilogram	— 35
303	polerade	1 kilogram	— 70

I stället för dessa bestämmelser föreslå Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl., i deras oftanämnda motioner, följande:

	Quantitet för tullberäkningen	Tullsat	
		Kronor	öre
rå och skrot	1 kilogram	—	8
garad eller raffinerad	1 kilogram	—	10
smidd, valsad eller gjuten: plåtar och andra ämnen för bearbetning	1 kilogram	—	15
kopparbleck, bult och spik	1 kilogram	—	15
andra helfärdiga arbetade arbeten:			
opolerade	1 kilogram	—	35
polerade	1 kilogram	—	70

Med erinran att i taxan skrot af koppar hänföres under rubriken *Metallskrot*, hvarom Utskottet nedan har att yttra sig, får Utskottet, i öfverensstämmelse med hvad Utskottet i det föregående anført, dels i inledningen och dels särskildt beträffande liknande artiklar, i fråga om motionärernas förevarande förslag i öfrigt hemställa,

30:o) att Riksdagen, med afslag å dessa förslag, måtte bibehålla de under rubriken *Koppar* i tulltaxan förekommande bestämmelser oförändrade.

Krita.

Enligt gällande tulltaxa är *Krita*, hvit, och *Kritsten*, omalen, tullfri, hvaremot för malen eller slammad sådan vara i tull skall erläggas 0,5 öre för 1 kilogram.

I motionen N:o 117 inom Andra Kammaren anför Herr *I. Wallberg* hufvudsakligen:

I betraktande af den starkt skyddade ställning, som kritbruksdriften länge haft i våra grannländer, Danmark, Ryssland och Finland, och den blottade ställning, som nämnda industrigren i vårt land haft, hade svenska tillverkare hyst de största betänkligheter att på sin handtering nedlägga stora kapital. Mäktigt utvecklade mekaniska hjälpmedel samt snabbare och billigare transport förutsattes för frambringande och utförande i världsmarknaden af en produkt, som vore tung och skrymmande, men på samma gång hade mycket lågt förbrukningsvärde.

I Skåne hade kritbruksdriften omsider fått en rask och glädjande

utveckling. Deraf kunde varda en stor framtida affär, då näppeligen någonstädes i verlden en ypperligare råvara för kritfabrikation finnes. Den skånska ångslammade kritan hade redan börjat att på världsmarknaden tillvinna sig välförtjent anseende, såsom med yttersta sorgfällighet beredd och hållande ej mindre än öfver 99 procent kolsyrad kalk, då den danska visat sig hålla endast 95 procent och Motala-kritan blott 87 procent. Både i Norge, Finland, Ryssland och Tyskland, ja, till och med i det aflägna Nordamerika, hade uppmärksamhet fäst på det ovanligt förträffliga fabrikatet.

Men den svenska producenten möttes af utlandets sträfvan att åtgärd tillverkare bevara marknaden. Sålunda hade Danmark, som starkt konkurrerade med våra kritbruk, vetat att skydda sin egen kritbruksdrift genom införselsavgift till belopp af 4 kronor 16 öre per 100 kilogram. Ryssland hade stadgat en tull af 48 kopek i guld per 100 kilogram, Finland pålade tull med 40 penni per centner och Nordamerika hade stegrat tullsatsen ända till en half dollar för samma vikt. Vid sådant förhållande vore för våra svenska tillverkare nödvändigt att åtminstone kunna påräkna den inhemska marknaden för sin hufvudsakliga och mera jemna afsättning, ty i motsatt fall vore ej tänkbart att fortfarande kunna producera varan till sådant pris, att en täflan på världsmarknaden blefve möjlig.

Ännu år 1880 hade här varit gällande en införselsavgift af 20 öre per centner, afsedd att motsvara kostnaden för transporten till kustorterna af den inne i landet tillverkade varan, hvilken avgift då afskaffats.

Vid 1882 års riksdag hade på andragna skäl i tulltaxan återupptagits ett halft öre per kilogram för »malen krita». En nyttig påföljd häraf hade också visat sig, i det att påträngandet af simplare utländsk tillverkning i någon grad hämmats.

Nu hade emellertid senaste års ändrade tullsatser i flera länder ställt äfven denna vår exportvara i betydligt svårare ställning på främmande marknader. Framför allt gälde detta Tyskland. Sedan nu derstädes det svenska fabrikatet möttes af införselsavgift, som beräknats med uppfattning af densammas användbarhet såsom »färg» och ej vidare i dess egenskap af mineralisk produkt, hade den tyska kritbruksdriften, bedrifven invid kusterna dels på Rügen, dels å andra platser, fått ett så kraftigt stöd, att dess öfverproduktion lätt kunde kastas in på närbelägna främmande marknader, hufvudsakligen den svenska och norska, alldenstund den danska vore skyddad genom 8 gånger större införselsavgift än den här gällande.

Både Tyskland och Danmark hade den stora fördelen framför oss, att deras kritlager låge vid kusten och således kräfdde mindre transportkostnader. Härtill komme att den utmärkta skånska kritan låge under jordytan och måste kräfva betydligt större arbetskostnader genom jordschaktning, vattenlänsning m. m.

Motionären hemställde därför, att den i nu gällande tulltaxa under N:o 321 upptagna rubriken för krita måtte erhålla följande ändrade lydelse:

»Krita, malen eller slamrad — 100 kilogram —: 80 öre.»

In- och utførseln af malen hvit krita har under de senaste tio åren utgjort:

	Inførsel:	Utførsel:
År 1875	153,367 kilogram.	134,962 kilogram.
» 1876	304,652 »	95,302 »
» 1877	150,732 »	264,525 »
» 1878	214,153 »	1,408,744 »
» 1879	115,961 »	2,270,756 »
» 1880	191,964 »	3,020,037 »
» 1881	793,032 »	2,636,314 »
» 1882	581,430 »	1,829,308 »
» 1883	167,898 »	2,914,168 »
» 1884	216,318 »	2,262,118 »

Då sålunda inførseln af ifrågavarande artikel fortfarande är obetydlig i jämförelse med den ganska storartade utførseln deraf, och följaktligen den nyligen införda tullsatsen å densamma synes tillräckligt verksam, finner Utskottet sig icke böra understödja ifrågavarande framställning, utan hemställer,

31:o) att Herr I. Wallbergs ifrågavarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Kött.

Kött, alla slag, åtnjuter för närvarande tullfrihet. Å denna artikel yrkas i ofvan omförmälda motioner följande tullsatser, nemligen: af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och *Grefve E. Sparre* m. fl. äfvensom af Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren* 5 öre för 1 kilogram, samt af Herr *J. Petersson* i Boestad 10 öre för samma vikt.

Införseln af kött har i årligt medeltal utgjort under åren 1875—1879 omkring en million kilogram och under åren 1880—1884 omkring halfannan million kilogram. Utförseln har samtidigt icke varit större, än att den varierat mellan omkring 100,000 och 200,000 kilogram. År 1885 uppgick importen till omkring 1,297,000 och exporten till omkring 208,000 kilogram.

Utförseln af nötkreatur åter har under senare år högst betydligt öfverstigit införseln. Under det den sistnämnda allenast ett bland dessa år uppgått till omkring 4,000 stycken, men eljest varit än mindre, utgjorde utförseln:

År 1875.....	20,263	stycken.
» 1876.....	20,525	»
» 1877.....	20,528	»
» 1878.....	31,884	»
» 1879.....	30,473	»
» 1880.....	34,241	»
» 1881.....	19,006	»
» 1882.....	26,492	»
» 1883.....	46,192	»
» 1884.....	39,076	»

Af enahanda skäl, på hvilka Utskottet icke funnit sig böra understödja öfriga föreliggande förslag om tull å viktigare förnödenheter, hemställer Utskottet,

32:o) att motionärernas ifrågavarande framställningar icke måtte af Riksdagen bifallas.

Tullen å *Luktvatten*, alla slag, flaskornas vikt inbegripen, utgör för närvarande 1 krona för 1 kilogram. I Herrar *Reuterswårds* m. fl:s samt Grefve *E. Sparres* m. fl:s motioner föreslås höjandet af denna tullsats till 1 krona 50 öre för 1 kilogram. *Luktvatten.*

Utskottet finner den nu å luktvatten bestämda tullsats desto mindre böra förhöjas, som de i vigten inberäknade flaskorna i anseende till sin ringa rymd ofta äro tyngre än sjelfva varan; hvadan Utskottet hemställer,

33:o) att berörda motioner jemväl i förevarande del måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Läderarbeten. Under rubriken *Läderarbeten* förekomma i tulltaxan följande bestämmelser:

»Läderarbeten, ej specificerade; förtullas med 20 procents förhöjning å tullen för det läder, hvaraf arbetet hufvudsakligen består.

Anm. Läderremmar, hopsydda, med metallnaglar, hopnitade eller eljest synbarligen ämnade att begagnas till maskinerier, tullbehandlas såsom delar af maskinerier.»

I Herrar *Reuterswårds* m. fl:s och Grefve *E. Sparres* m. fl:s föreliggande motioner yrkas, att berörda anmärkning må utbytas mot en så lydande:

»Härunder inbegripas läderremmar att begagnas till maskiner.»

Då någon rubbning af den nu stadgade tullfrihet för maskinerier, af anförda skäl, för närvarande ej kan ifrågakomma, samt läderremmar af ifrågavarande slag, såsom utgörande delar af maskinerier, likaledes böra åtnjuta tullfrihet, hemställer Utskottet,

34:o) att motionärernas ifrågavarande yrkanden likaledes må af Riksdagen lemnas utan afseende.

Lök. I samma motioner föreslås, att tullen å *Lök* måtte höjas från 5 till 10 öre för 1 kilogram.

Utskottet finner denna artikel böra vara i fråga om förtullningen likställd med grönsaker, hvarå tullen, enligt senaste Riksdagens beslut utgör 10 öre för friska, 30 öre för inlagda och 25 öre för torkade eller saltade, samt hemställer därför, med anledning af ifrågavarande yrkanden,

35:o) att beträffande artikeln *Lök* i tulltaxan måtte intagas följande förändrade bestämmelse:

»*Lök*, alla slag, ej specificerade; tullbehandlas såsom *Grönsaker*».

Beträffande *Metaller* innehåller gällande tulltaxa följande bestämmelser: *Metaller m. m.*

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
			Kronor	öre
<i>Metaller, ej specificerade, enkla eller sammansatta:</i>				
360	oarbetade.....	—	<i>fria.</i>	
arbetade:				
361	plåtar, latun och trådband, äfvensom andra ämnen för ytterligare bearbetning.....	—	<i>fria.</i>	
362	bult och spik till fartygs byggande och förhydning.....	—	<i>fria.</i>	
andra slag, oäkta lahn och metallduk derunder inbegripna:				
363	mer eller mindre förgyllda, försilfrade, pläterade eller med s. k. guldfernissa öfverstrukna...	1 kilogram	—	70
364	utan sådan beläggning eller bestrykning.....	1 ”	—	35
<i>Anm.</i> För askar, papper och dylikt omslag samt kartor göres ej afdrag i vigten.				

Under särskild rubrik finnas vidare såsom tullfria upptagna:

Metallskrot, äfvensom söndriga och obrukbara metallarbeten, alla slag, ej specificerade.

I Herrar *Reuterswärds* m. fl:s samt Grefve *E. Sparres* m. fl:s motioner framställas i hithörande afseenden under den gemensamma rubriken *Metaller* följande förslag:

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
			Kronor	öre
<i>Metaller, sammansatta:</i>				
	oarbetade.....	1 kilogram	—	10
	skrot.....	1 ”	—	8
	arbetade: plåtar, tuber och rör, latun och trådband, samt andra ämnen för ytterligare bearbetning.....	1 ”	—	15
	bleck, bult och spik till fartygs förhydning, andra slag, oäkta lahn och metallduk, derunder inbegripna mer eller mindre förgyllda, försilfrade, förnicklade, pläterade, eller med s. k. guldfernissa öfverstrukna..	1 ”	—	70
	utan sådan beläggning eller bestrykning.....	1 ”	—	35

På sätt ofvan under rubriken *Koppar* är nämndt, hafva samme motionärer under nämnda rubrik för skrot af koppar föreslagit enahanda tullsats, som de här yrkat för andra slag af metallskrot.

I fråga om vissa af hithörande yrkanden, hvilka icke äro förenliga med gällande traktatsbestämmelser, har Utskottet i det föregående yttrat sig. Med erinran i öfrigt, att här förevarande förslag sammanhånga med nyssberörda yrkanden, i hvad de afse tull å oarbetade metaller, och under återopande af dels hvad i inledningen anförts och dels hvad Utskottet ofvan uttalat beträffande ifrågasatt tullförhöjning å artikeln bly, får Utskottet hemställa,

36:o) att, med afslag å ifrågavarande yrkanden, de rörande artiklarne *Metaller* och *Metallskrot* i tulltaxan förekommande hithörande bestämmelser må bibehållas oförändrade.

Mjöl. Å artikeln *Mjöl* af arrowrot och andra vegetabilier, som ej kunna inbegripas under spanmål eller hänföras till medicinalier, för närvarande tullfri, yrkas i ofvan omförmälda motioner följande tullsats, nemligen: af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. 4 kronor samt af Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren* 3 kronor, allt för 100 kilogram, hvarjemte i Herr *J. Peterssons* i Boestad motion ifrågavarande artikel torde ingå bland »Mjöl af alla slag», hvarå denne motionär föreslagit en tull af 1 krona 50 öre för 100 kilogram.

Då Riksdagen beslutit fortfarande tullfrihet å mjöl af spanmål, får Utskottet, i enlighet med hvad i inledningen anförts, och med erinran om hvad Utskottet i sitt Betänkande N:o 1 yttrat beträffande olämpligheten af att med tull belägga vissa slag af mjöl, under det öfriga slag förblifva tullfria, hemställa,

37:o) att ifrågavarande framställningar icke må af Riksdagen bifallas.

Musslor. Å ätbara, friska *Musslor*, för hvilka i gällande taxa bestämmes en tull af 5 öre för 1 kilogram, föreslås af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. en tullförhöjning till 10 öre för 1 kilogram.

Den å ifrågavarande artikel, hvilken intill år 1880 åtnjöt tullfrihet, stadgade tullsats är desto högre, som i vigten inberäknas icke blott musslornas skal utan ock kärnen, hvari varan forslas. Utskottet hemställer därför,

38:o) att motionärernas förslag om tullförhöjning å ätbara, friska *Musslor* måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

I gällande tulltaxa föreskrifves, att *Nät*, alla slag, skola förtullas lika med det garn, hvaraf de äro gjorda, med tillägg af 10 procent.

I motionerna N:o 48 inom Första Kammaren af Herr *Stjernspetz* och N:o 161 inom Andra Kammaren af Herr *A. J. Lyth* yrkas förändrade bestämmelser härutinnan.

I sådant hänseende hafva motionärerna hufvudsakligen anfört följande:

Medan bomull fritt finge föras in, utgjorde tullen på bomullsgarn, hvaraf näten tillverkades, icke mindre än 15 öre per kilogram. Deremot vore tullen å färdiga fisknät icke högre än 1 1/2 öre per kilogram utom tullen på garnet. Då tillverkningen af fisknät vore flera gånger kostsammare än den enkla fabrikationen af bomull till garn, borde tullen å fisknät stå i något slags proportion dertill för dess betydligt dyrare tillverkning. Också hade utländske fabrikanter, företrädesvis de tyske, vetat att till sin fördel begagna sig af detta missförhållande och hotade nu att tillintetgöra icke blott våra fisknätsfabriker, utan äfven den icke obetydliga husslöjden i denna gren.

Herr *Stjernspetz* hemställer därför,

att Riksdagen måtte, utom tullen å sjelfva garnet, för nät af enkeltvinnade garner till och med af N:o 16 och för dubbeltvinnade öfver N:o 60 åsätta en tull af 3 kronor samt för enkeltvinnade af gröfre N:is än N:o 16 och för dubbeltvinnade af lägre N:is än N:o 60, kronor 1: 50, allt per kilogram, eller den tullsats, som Riksdagen eller dess Bevillnings-Utskott kan finna lämplig.

Herr *Lyth* åter föreslår,

att med anledning af nu gällande stadganden tullen å garnbunden fiskredskap må bestämmas till 3 kronor per kilogram för sådan redskap, som är bunden af enkeltvinnade garner af högre nummer än N:o 16 och af dubbeltvinnade garner af högre nummer än N:o 60, samt till 1 krona 50 öre per kilogram för redskap, bunden af enkeltvinnade garner af N:o 16 och derunder samt af dubbeltvinnade garner af N:o 60 och derunder, hvilken tull ungefär skulle motsvara 10 procent af varans värde.

Då sådana förändringar rörande förtullningen af nät, som motionärerna föreslagit, strida mot bestämmelserna i vår med Frankrike afslutade handelstraktat, får Utskottet, utan att ingä i närmare pröfning af dessa förslag, hemställa,

39:o) att Herrar *Stjernspetz'* och *Lyths* ifrågasvarande motioner icke må af Riksdagen bifallas.

Oljor.

Under rubriken *Oljor* innehåller tulltaxan, med bortseende från de å feta, icke flygtiga oljor föreskrifna tullsats, följande bestämmelser:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
flygtiga, vegetabiliska: konjak-, rum- och arrak-essenser; se Aeterarter.			
392 ej specificerade, flaskornas vikt inbegripen fossila eller mineraloljor samt genom torr destillation framställda:	1 kilogram	1	—
393 nativa eller råa, af jord- eller brännhartser m. m. förorenade, af mörkbrun till svartbrun färg	—	<i>fria.</i>	
394 genom rektifiering renade, färglösa eller af gul till gulbrun färg, rektificerad stenkolsolja eller fotogén, rektificerad jordolja, nafta, petroleum eller bergolja, solarolja, paraffinolja med flera till lyse användbara vätskor	1 kilogram	—	2
<i>Anm.</i> S. k. belyningsvätska, sammansatt af flygtig olja och sprit, förtullas lika med de genom rektifiering renade, flygtiga, fossila eller mineral- och genom torr destillation framställda oljor.			

I sina oftanämnda motioner föreslå Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl., att tullen å flygtiga oljor, ej specificerade, måtte höjas till 1 krona 50 öre för 1 kilogram.

Huru vida desse motionärer med sitt yrkande om lämplig nedsättning af de s. k. finanstullarne afsett jemväl lysolja, är ovisst. Yrkanden om tullfrihet å sådana oljor förekomma deremot i motionerna N:o 51 inom Första Kammaren af Herr *Mankell* och N:o 132 inom Andra Kammaren af Herr *Aug. Bokström*, hvilka yrkat, den förre:

att tullen å fossila eller mineraloljor, rektificerade, fotogén m. m. måtte från början af år 1887 upphöra;

och den senare:

att genom rektifiering renade, färglösa eller af gul till gulbrun färg rektificerad stenkolsolja eller fotogén, rektificerad jordolja, nafta, petroleum eller bergolja, solarolja, paraffinolja med flera till lyse användbara vätskor måtte från tullaavgift befrias.

Herr Mankell har till stöd för sitt förslag anfört, att de skäl, som föranledt tulls åsättande å ifrågavarande artiklar, förlorat mycket af sin kraft genom den vid 1882 års riksdag å desamma skedda tullnedsättning från 5 till 2 öre per kilogram. Derigenom hade nemligen statsverkets inkomst af denna tullsats mycket minskats och den i landet uppspirande förädlingsindustrien i det närmaste förqväfts. Dessutom kunde ifrågasättas, huru vida såsom föremål för finanstull billigtvis borde betraktas en artikel, som icke i någon mån kunde numera betraktas såsom en lyxartikel, utan vore en nödvändighetsvara för alla folkklasser. Skattefrihet å denna vara medgäfves nu ock af statsverkets tillstånd.

Herr Bokström har härutinnan åberopat de skäl, Bevillnings-Utskottet vid 1882 års riksdag anförde för nedsättning af ifrågavarande tullsats, hvilka skäl motionären funne med icke mindre fog tala för att denna tull, hvilken uteslutande vore en finanstull och såsom sådan berättigad endast så länge den för statsverkets behof oafvisligen erfordrades, helt och hållet afskaffades.

Herrar Reuterswårds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s ofvannämnda förslag om förhöjning i tullen å flygtiga oljor kan Utskottet icke understödja, då desamma i fråga om förtullningen äro och böra vara likställda med luktvattnen; hvadan Utskottet hemställer,

40:o) att Herrar Reuterswårds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s motioner i hvad de röra tullförhöjning å flygtiga oljor icke må vinna Riksdagens bifall.

Införseln af fossila eller mineraloljor, renade, har under de senare åren uppgått till följande belopp:

År 1875	8,259,856 kilogram.
» 1876	9,636,299 »
» 1877	11,098,049 »
» 1878	10,901,535 »
» 1879	13,270,133 »
» 1880	12,023,793 »
» 1881	16,039,162 »
» 1882	17,183,848 »
» 1883	18,281,850 »
» 1884	22,310,214 »
» 1885 (i rundt tal)	24,811,000. »

Om ock borttagandet af tullen å ifrågavarande oljor icke skulle vara utan betydelse för de obemedlade, ehuru genom starkt prisfall å lysoljan kostnaden för densamma under senare tiden betydligt nedgått, finner Utskottet likväl, under åberopande af hvad beträffande den finansiella synpunkten här ofvan blifvit anfördt i fråga om föreslagen ned-sättning af kaffetullen, sig icke böra tillstyrka en åtgärd, hvarigenom en så betydande statsinkomst skulle upphöra.

Utskottet hemställer alltså,

41:o) att ej heller de föreliggande förslagen be-träffande de under N:o 394 i tulltaxan upptagna oljor måtte af Riksdagen bifallas.

Ost. Artikeln *Ost*, alla slag, är i gällande tulltaxa belagd med en tull af 7 öre för 1 kilogram. Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. samt Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren* yrka, i sina ofvannämnda motioner, att denna tullsats måtte höjas till 15 öre för 1 kilogram.

Nu gällande tullsats å ifrågavarande artikel infördes år 1880, efter det ost alltsedan 1856—1858 årens riksdag åtnjutit tullfrihet.

Införseln af denna vara har betydligt öfverstigit utförseln, enligt hvad nedannämnda redogörelse gifver vid handen:

	Införsel:	Utförsel:
År 1875	1,043,051 kilogram.	101,126 kilogram.
» 1876	870,471 »	57,343 »
» 1877	882,755 »	44,931 »
» 1878	862,479 »	76,089 »
» 1879	400,252 »	168,330 »
» 1880	389,242 »	244,121 »
» 1881	530,352 »	114,480 »
» 1882	819,623 »	110,148 »
» 1883	398,572 »	209,005 »
» 1884	448,633 »	152,951 »
» 1885 (i runda tal) ...	535,000 »	70,400 »

I öfverensstämmelse med den ställning, Utskottet funnit sig böra intaga gentemot öfriga förslag om tullskydd åt viktigare näringsgrenar, hemställer emellertid Utskottet,

42:o) att motionärernas ifrågavarande yrkanden icke måtte af Riksdagen bifallas.

Parfymen, ej specificerade, flaskors och omslags vikt inberäknad, draga för närvarande en tull af 1 krona för 1 kilogram. I Herrar *Reuterswärds* m. fl:s och Grefve *E. Sparres* m. fl:s förevarande motioner föreslås, att tullsatsen å denna vara måtte höjas till 1 krona 50 öre per kilogram. *Parfym.*

Af enahanda skäl, som föranledt Utskottet att afstyrka ifrågasatt tullförhöjning å luktvatten samt flygtiga vegetabiliska oljor, ej specificerade, med hvilka artiklar parfymen äro och böra vara i fråga om förtullningen likställda, hemställer Utskottet,

43:o) att Riksdagen, med afslag å ifrågavarande yrkanden, måtte oförändrad bibehålla den å *Parfymen* nu bestämda tullsats.

För *Perlemor*, arbetad, oinfattad, upptager gällande taxa en tull af 80 öre för 1 kilogram. *Perlemor.*

I nyssberörda motioner yrkas, att denna måtte höjas till 1 krona per kilogram.

Då perlemor i fråga om förtullningen är och bör vara likställd med bijouterivaror, å hvilken artikel af redan anförd orsak tullförhöjning för närvarande icke kan ega rum, hemställer Utskottet,

44:o) att ifrågavarande motioner icke heller i hvad de afse tullförhöjning å arbetad, oinfattad *Perlemor* må af Riksdagen bifallas.

Å artikeln *Potates*, äfven krossad eller rifven, för närvarande tullfri, föreslås i ofvan omförmälda motioner följande tullsatser, nemligen: af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. 50 öre och af Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren* 1 krona, allt för 100 kilogram. *Potates.*

Under åberopande af hvad Utskottet i inledningen yttrat, och då ifrågavarande artikel utan tvifvel utgör ett af vårt folks viktigaste födoämnen, i fråga om hvilket den inhemska odlingens resultat i hög grad är underkastadt vexlingar, hemställer Utskottet,

45:o) att motionärernas yrkanden om tull å *Potates* icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Å *Ris*, oskalad, för närvarande tullfri, yrkas i Herrar *Reuterswärds* m. fl:s och Grefve *E. Sparres* m. fl:s föreliggande motioner en tull af 2 kronor för 100 kilogram. *Ris.*

Då Utskottet här ofvan på anförda skäl afstyrkt tullbeskattning å risgryn och rismjöl, har Utskottet ännu mindre skäl att understödja förslagen om en dylik beskattning å råämnet; och hemställer följaktligen,

46:o) att ifrågavarande motioner icke heller i denna del måtte vinna Riksdagens bifall.

Skodon. Beträffande artikeln *Skodon* innehåller gällande taxa följande bestämmelser:

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
			Kronor	öre
	<i>Skodon</i> , ej specificerade:			
470	af siden eller halfsiden.....	1 kilogram	2	35
471	af yllefilt eller segelduk, med eller utan laddersulor	»	—	80
472	af annan väfnad samt af saffians-, karduans-, färgade, pressade eller lackerade skinn ...	»	1	40
473	becksöms- och s. k. sjöstoffar	—	<i>fria.</i>	
474	med bottnar af trä.....	—	<i>fria.</i>	
475	andra slag	1 kilogram	—	94

I sina oftanämnda motioner föreslå Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl., att vid N:o 472 i taxan måtte fogas en så lydande:

»anmärkning: särskildt inkommande s. k. nåtlade öfverdelar till skodon förtullas enligt ofvan anförda bestämmelser med tillägg af 50 procent.»

Då tullsatserna å olika slag af skodon äro genom den med Frankrike gällande handelstraktat bestämda, samt de i föreslagna anmärkning omförmälda delar af skodon rätteligen lära förtullas efter de olika kategorier af skodon, till hvilka samma delar äro närmast hänförliga, hemställer Utskottet,

47:o) att motionärernas ifrågavarande förslag må af Riksdagen lemnas utan afseende.

Smör. Å artikeln *Smör*, äfven konstgjordt, hvilken för närvarande åtnjuter tullfrihet, yrkas i ofvan omförmälda motioner följande tullsatser, nem-

ligen: af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. äfvensom af Herrar *Jan Eliasson* och *K. E. Holmgren* 10 öre för 1 kilogram, samt af Herr *J. A. Sjö* 2 kronor för 20 skålpund, motsvarande omkring 23,5 öre per kilogram.

In- och utförseln af smör har under nedannämnda år utgjort:

	Införsel.		Utförsel.	
År 1875	1,369,595 kilogram.		3,255,360 kilogram.	
» 1876	2,161,596	»	3,516,824	»
» 1877	2,524,356	»	3,731,147	»
» 1878	1,710,123	»	3,821,773	»
» 1879	2,263,530	»	4,644,763	»
» 1880	3,404,646	»	5,261,718	»
» 1881	2,203,895	»	5,106,684	»
» 1882	2,380,788	»	5,822,601	»
» 1883	2,926,587	»	8,163,344	»
» 1884	3,240,467	»	9,562,470	»
» 1885 (i runda tal)	3,633,000	»	11,450,000	»

Oaktadt vid sidan af utförseln jemväl införseln af smör visar sig stigande samt ehuruväl äfven det starka prisfall å denna vara, som på senaste tiden inträdt, är egnadt ingifva tvekan, huruvida icke å vår smörindustri tullskydd borde beredas, finner sig likväl Utskottet, på ofvan anförda skäl, böra hemställa,

48:o) att motionärernas ifrågavarande yrkanden icke må af Riksdagen bifallas.

I fråga om artikeln *Socker* finnas i gällande tulltaxa följande bestämmelser: *Socker.*

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
			Kronor	öre
485	raffineradt, alla slag, såsom topp-, kandi- och kak- samt krossadt eller pulveriseradt socker	1 kilogram	—	33
	oraffineradt:			
486	a) till färgen icke mörkare än N:o 18 af den i världshandeln gällande holländska standard, hvarå normalprof genom Generaltullstyrelsens försorg hållas vederbörande tullkammare till handa	»	—	33
487	b) till färgen mörkare än nämnda standardnummer, äfven om varan inkommer i upplöst eller flytande tillstånd	»	—	23,5
	<i>Ann.</i> Derest ett och samma kolly innehåller särskilda sockerslag, underkastade olika tullafgifter, tillämpas den högre tullsatsen för hela innehållet.			

I Herrar *Reuterswårds* m. fl:s och *Grefve E. Sparres* m. fl:s samt Herrar *Jan Eliassons* och *K. E. Holmgrens* föreliggande motioner har, enligt hvad redan är nämnt, nedsättning af tullen å socker till lämpligt belopp blifvit ifrågasatt. Äfven de öfriga ofvannämnde motionärer, hvilka yrkat lindring i kaffetullen, hafva, Herr *Mankell*, i motionen N:o 28 inom Första Kammaren, Herr *R. Gustafsson*, med hvilken åtskillige andre ledamöter instämt, i motionen N:o 89 inom Andra Kammaren, samt Herrar *A. Magnusson* i Lervik och *S. Andersson* i Plöninge i samma motioner, deri deras nyssberörda yrkanden förekomma, hufvudsakligen uppå de grunder, för hvilka i det föregående redogörelse lemnats under rubriken Kaffe, föreslagit nedsättning jemväl af tullen å socker, och i sådant hänseende hemstält:

Herrar *Mankell* och *R. Gustafsson*, att från början af år 1887 tullen på raffineradt socker måtte nedsättas till 28 öre och tullen på oraffineradt socker till 18½ öre, allt per kilogram;

Herr *A. Magnusson* i Lervik, att tullen å socker, raffineradt och oraffineradt, som till färgen icke är mörkare än N:o 18 nu gällande holländska standard, måtte nedsättas till 25 öre per kilogram, samt å sådant socker, som till färgen är mörkare än N:o 18 nämnda standard, till 16 öre per kilogram;

samt

Herr S. Andersson i Plöninge, att från början af år 1887 tullen på raffineradt och oraffineradt socker måtte nedsättas med fem öre per kilogram.

Utom ofvanberörda skäl hafva Herrar Mankell och R. Gustafsson, af hvilka den förre, liksom äfven Herr S. Andersson i Plöninge, jemväl åberopat de af dem hos Riksdagen tillförene gjorda framställningar i detta ämne, ytterligare anført, hurusom för en nedsättning i tullen å socker jemväl talade, att senare årens öfverskott i statsinkomster till icke ringa del uppkommit af just tullen å denna vara, hvarjemte den förre, efter en öfversigt af sockerinförseln, anført:

»Hvad som af denna tabell äfven genast faller i ögonen, är att den inhemska sockertillverkningen med allt större framgång täfflar med den utländska, äfvensom att till dess fördel måste lända, om tullen på råvaran nedsättes, blott det sker proportionelt med nedsättningen af tullen på den förädlade varan. Tullen å socker inbringade statsverket år 1883 10,871,187 kronor, således närmare tredjedelen af årets hela tullinkomst. Den nu ifrågasatta nedsättningen af 5 öre per kilogram skulle, efter beräkning af en medelinförsel under de senaste åren af omkring 40 millioner kilogram, medföra en skattelättnad af närmare 2 millioner. Sannolikt kommer likväl den nedsatta tullen att medföra en ökad införsel, hvarigenom statsverket återfår en del af sin mistade inkomst.

Hvad beträffar den inhemska hvitbetssockertillverkningen har tillverkningsafgiften för densamma under de senaste åren, enligt uppgift i statsregleringspropositionerna, ökats på följande sätt:

År 1881	uppgick	den	till	kronor	101,324
» 1882	»	»	»	»	114,945
» 1883	»	»	»	»	129,888
» 1884	»	»	»	»	268,440
» 1885	»	»	»	»	333,500

Äfven denna näringsgren har följaktligen utvecklats sig på ett så fördelaktigt sätt, att den så mycket hellre synes kunna tåla vid den föreslagna tullnedsättningen, som det af Riksdagen medgifna uppskofvet uti tillämpningen af den vid 1869 års riksdag beslutna successiva höjningen af tillverkningsafgiften för samma näringsgren torde utgöra tillräckligt skydd.»

Införseln af socker har under senaste tiden utgjort:

	Raffineradt:	Oraffineradt:
År 1875	11,627,792 kilogram.	19,473,677 kilogram.
» 1876	16,550,813 »	14,687,114 »
» 1877	15,116,734 »	17,038,736 »
» 1878	12,975,211 »	18,602,566 »
» 1879	12,795,417 »	17,907,831 »
» 1880	13,462,680 »	18,741,784 »
» 1881	11,234,779 »	21,421,252 »
» 1882	11,106,083 »	24,645,736 »
» 1883	13,726,057 »	26,924,497 »
» 1884	16,521,875 »	25,114,513 »
» 1885 (i runda tal)	10,905,000 »	26,370,000 »

Motioner om nedsättning af sockertullen förevoro likaledes vid båda de senaste riksdagarna, men blefvo begge gångerna på Utskottets hemställan af Riksdagen afslagna.

Under återopande i här tillämpliga delar af hvad Utskottet ofvan under rubriken Kaffe anfört, och med erinran, att en nedsättning i sockertullen otvifvelaktigt kommer de förmögnare jemförelsevis långt mera till godo än de mindre bemedlade, hemställer Utskottet,

49:o) att motionärernas ifrågavarande yrkanden må af Riksdagen lemnas utan afseende.

Sprutor.

Enligt gällande tulltaxa äro *Sprutor*, brand- och trädgårds-, äfvensom tillbehör, belagda med en tull af 5 kronor för 100 kronors värde. I Herrar *Reuterswärds* m. fl:s och Grefve *E. Sparres* m. fl:s oftanämnda motioner föreslås, att sprutor, alla slag, ej specificerade, äfvensom tillbehör, måtte beläggas med en tull af 10 procent af värdet.

Då några förändrade tullbestämmelser för maskinerier och dylika artiklar icke nu kunnat af Utskottet förordas, samt af sprutor åtminstone vissa slag äro att betrakta såsom nödvändighetsvaror, hemställer Utskottet,

50:o) att, med afslag å ifrågavarande framställningar, tullen å *Sprutor* må bibehållas oförändrad.

Stärkelse.

Stärkelse af hvete, potates eller andra vegetabiliska ämnen är för närvarande belagd med en tull af 10 öre för 1 kilogram. Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl., samt Herrar *Jan Eliasson*

och *K. E. Holmgren* föreslå i sina ofvan omförmälda motioner, att denna tullsats måtte höjas till 14 öre per kilogram.

Då Utskottet icke kunnat förorda de föreliggande förslagen om nya eller förhöjda tullar å jordbruksalster i allmänhet, och med särskild hänsyn dertill, att så länge pressjäst får tullfritt införas, tullen å stärkelse icke bör sättas alltför hög, hemställer Utskottet,

51:o) att motionärernas ifrågavarande framställningar icke må af Riksdagen bifallas.

Å ätbara *Svampar*, för närvarande belagda med en tull af 30 öre för 1 kilogram, kärleus vigt inberäknad, föreslås af Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. en till 50 öre per kilogram förhöjd tullafgift. *Svampar.*

Då denna artikel är och bör vara i fråga om tullbehandlingen likställd med konserver, hvarå af redan anförda grunder tullförhöjning nu icke kan ifrågakomma, hemställer Utskottet,

52:o) att, med afslag å ifrågavarande yrkanden, tullen å *Svampar*, ätbara, bibehålles oförändrad.

Gällande tulltaxa innehåller i fråga om *Symaskiner* den bestämelse, att sådana hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg; och äro de sålunda i åtnjutande af tullfrihet. *Symaskiner.*

I Herrar *Reuterswärds* m. fl:s och Grefve *E. Sparres* m. fl:s föreliggande motioner föreslås i hithörande hänseende följande stadganden:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsatser.	
		Kronor	öre
<i>Symaskiner och bearbetade delar deraf:</i>			
Öfverdelen eller sjelfva maskineriet	1 kilo	—	80
Fotställningen, äfven i förbindelse med trä ...	1 »	—	20
Ej bearbetade delar till symaskiner: se <i>Jern</i> och <i>Stål</i> .			

Med erinran att Utskottet ofvan afstyrkt de af samme motionärer föreslagna förändrade bestämmelser rörande förtullning af jern och stål, hemställer Utskottet, uppå de i inledningen och beträffande liknande artiklar i öfrigt anförda skäl, och då de här föreslagna bestäm-

melser icke blott synas oförenliga med innehållet af vår med Frankrike ingångna handelstraktat, utan äfven i tillämpningen skulle möta betydliga svårigheter,

53:o) att jemväl motionärernas ifrågavarande förslag må af Riksdagen lemnas utan afseende.

Sågar m. m. I gällande tulltaxa hänföres äfven *Sågar, Sägblad* och *Sägbladsämnen* (otandade sågblad) till Maskinerier, Redskap och Verktyg, och få sålunda tullfritt införas. I nyssberörda motioner föreslås, att i förevarande hänseende må i taxan införas en så lydande bestämmelse:

»*Sågar, Sägblad* och *Sägbladsämnen* hänföres till redskap och verktyg, ej specificerade.»

Med erinran, att de af samme motionärer ifrågasatta förändrade bestämmelser rörande förtullningen af redskap och verktyg af redan anförd orsak icke nu kunna genomföras, och då den franska traktaten utgör hinder äfven för tulls sättande å här ifrågavarande artiklar, hemställer Utskottet,

54:o) att berörda yrkanden likaledes måtte lemnas utan afseende.

Tegel. Enligt gällande tulltaxa äro af *Tegel*: golf- och vägg- (s. k. Tiles) af högst 2 centimeters tjocklek belagda med 3 öres tull för 1 kilogram, hvaremot andra slag få tullfritt införas.

I samma motioner yrkas, att tegel och andra arbeten af eldfast lera måtte draga en tull af 40 öre för 100 kilogram.

Under åberopande af hvad Utskottet i inledningen anført, hemställer Utskottet,

55:o) att de förevarande motionerna icke heller i denna del måtte af Riksdagen bifallas.

Tobak. I nyss omhandlade motioner föreslås vidare, att tullen å *Cigarrer* och *Cigaretter* måtte höjas från sitt nuvarande belopp, 3 kronor för 1 kilogram, till 4 kronor för samma vikt.

På sätt Utskottet förlidet år i fråga om ett då framställt förslag i samma syfte framhållit, vore en stegring af tullen å cigarrer och cigaretter utan samtidig förhöjning af råtabakstullen ur synpunkten af tullbeskatningens rigtiga afvägande för olika arter af samma slags vara

mindre lämplig. För öfrigt är den nuvarande tullsatsen härå redan så hög, att den import af tobak, som under denna form eger rum, i förhållande till konsumtionen måste betraktas såsom ytterst obetydlig. Af cigarrer och cigaretter hafva under åren 1880—1884 årligen införts endast omkring 60,000 kilogram, under det införseln af oarbetad tobak (blad och stjelk) utgjort:

år 1880	1,989,252	kilogram.
» 1881	2,674,169	»
» 1882	3,266,830	»
» 1883	3,525,178	»
» 1884	3,480,642	»
» 1885	4,121,000	»

Vid sådant förhållande synes det Utskottet tvifvelaktigt, huru vida en särskild förhöjning af tullen å cigarrer och cigaretter vore ur statskassans synpunkt önskvärd. I den inhemska cigarr- och cigaretttillverkningens intresse åter finner Utskottet icke anledning att föreslå en sådan tullförhöjning.

Utskottet hemställer därför,

56:o) att motionärernas förslag om tullförhöjning å *Cigarrer* och *Cigaretter* måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Under rubriken *Tråd* innehåller gällande tulltaxa följande bestämmelser:

Tråd.

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
			Kronor	öre
539	guld- och silfver-	1 kilogram	2	35
540	jern- och stål-	—	<i>fr.</i>	
	arbeten deraf:			
541	duk	1 kilogram	—	15
	andra slag; draga den tull, som taxan bestämmer för jern- och stålvaror, ej specificerade.			

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
542	koppar- och annan ej specificerad metall- förgylt, försilfrad eller pläterad	1 kilogram	2 35
543	andra slag	—	<i>fri.</i>
544	bomulls-, alla slag	1 kilogram	— 40
	linne- och hamp-:		
545	oblekt	1 »	— 40
546	blekt eller färgad	1 »	— 60
	af silke, bomull eller lin, öfverspunnen med guld, silfver eller annan metall; tullbehand- las såsom Gulddragarearbeten.		
	af metall, öfverspunnen med silke, tråd eller papper; tullbehandlas såsom Karkasser.		

I hithörande hänseenden hafva Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl., i sina föreliggande motioner föreslagit, *dels* att å jern- och ståltråd må sättas en tull af 4 öre för 1 kilogram, samt *dels* att tråd af koppar eller sammansatta metaller, oförgylt eller oförsilfrad, må tullbeläggas med 25 öre för 1 kilogram.

Vidare har Kongl. Maj:t i sin förenämnda proposition föreslagit, att taxerubriken *Tråd* må sålunda ändras, att så väl öfverspunnen koppar- eller bronstråd som enkla eller sammanförda koppar- eller bronstrådar, öfverdragna med så kallad isoleringsmassa af guttaperchakompositioner eller dylikt, må beläggas med en tull af allenast 10 procent af värdet.

I afseende å sistnämnda förslag har Herr Statsministern till statsrådsprotokollet anfört:

»I en till Eders Kongl. Maj:t ingifven skrift hafva telegrafdirektören Sten Schaar, aktiebolaget Hakon Brunius & C:o, Allmänna telefonföreningen, Göteborgs Bell Telefon aktiebolag, ingenjörerne Davy Robertson och O. A. Ericsson, telegrafkontrollören A. Falk, electro-mekaniska bolaget Thor, elektriska centralstationen, A. J. G. Bismark & C:o samt Ramberg & Bauer, samtliga i Göteborg, i underdånighet anhållit, att, som i gällande tulltaxa icke finnes någon särskild rubrik, som afsåge elektriska telegrafkablar och ledningstrådar för telegraf- och telefonledningar, ringledningar, elektrisk belysning och elektriska instrument, samt Generaltullstyrelsen i ett särskildt dess pröfning underståldt mål angående tullbehandlingen af ett till Göteborg från Lübeck inkommet parti omspunnen koppar-

tråd förklarar, att all omspunnen metalltråd borde såsom karkasser tullbehandlas, med tillämpning af hvilket beslut de mest brukliga slag af ledningstrådar, alla telegrafkablar och större delen af de kablar, som användes för elektrisk belysning skulle komma att beläggas med samma höga tull som karkasser, Eders Kongl. Majt täcktes i nåder antingen förklara, att enligt tulltaxan enkla koppartrådar med en diameter af 0,8 millimeter eller af större tjocklek, likasom ock isolerade kablar, äfven om dessa vore sammansatta af finare koppartråd än nyss nämnts, finge i riket tullfritt införas, eller ock vidtaga sådana åtgärder, som kunde leda till en förändring af tulltaxan i berörda syfte; och hafva sökandena till stöd för sin underdåniga framställning anfört, att koppartrådar af 0,8 millimeter och större diameter, i hvilkas isolering ingått guttapercha, eldsäker impregnering eller stark asfaltering dittills ej tullbehandlats såsom karkasser, utan fått tullfritt införas; att genom beläggande af sådan koppartråd, som användes för elektriska belysningsanläggningar, med den för karkasser bestämda införselsafgift, 1 krona 10 öre per kilogram, priset på dylik tråd komme att så fördyras — i fråga om vissa dimensioner deraf med ända till 60 procent — att derigenom elektricitetens användande på det praktiska och industriella området skulle i väsentlig mån hämmas; att inom Sverige icke tillverkades telegrafkablar eller liknande artiklar samt endast få sorter isolerade ledningstrådar; att koppartråd, impregnerad eldsäkert eller med asfalt eller tjära och dylikt, i synnerhet de dimensioner deraf, som egde en diameter af 0,8 millimeter eller derutöfver, icke kunde användas såsom karkasser och alltså icke torde böra såsom sådana tullbehandlas; att med bomull öfverspunnen koppartråd af 0,8 millimeter eller större diameter hufvudsakligen användes vid fabrikation af dynamomaskiner och således borde tullbehandlas såsom maskindelar, hvartill jemväl finare isolerad koppartråd borde i förtullningshänseende hänföras, då sistberörda tråd nästan uteslutande användes till ringklockor, telegrafapparater och elektriska instrument, hvilka alla artiklar tullfritt infördes under rubriken maskiner; samt att karkasser aldrig tillverkades af koppartråd, hvarför någon förvexling af dylika och isolerad koppartråd ej vore att befara.

Jag tillåter mig erinra, att enligt tulltaxan af den 9 Oktober 1885 *tråd af metall*, öfverspunnen med silke, tråd eller papper, skall tullbehandlas såsom karkasser, äfvensom att tullafgiften för karkasser och karkassband är bestämd till 1 krona 10 öre per kilogram.

Sedan Generaltullstyrelsen genom nådig remiss den 17 April sistlidet är anbefalts att yttra sig öfver nu omförmälda framställning, har styrelsen, efter att hafva infordrat yttranden i ämnet från packhusinspektionen i Stockholm och styrelsens tekniska biträde, Professoren vid Tekniska

Högskolan J. O. Andersson, den 1 påföljande Juni afgifvit det infortrade utlåtandet.

I det utlåtandet bifogade, af Professoren Andersson afgifna yttrande anför denne, att, enär, så vidt han kunnat utröna, öfverspunnen koppar- eller bronstråd icke användes till karkasser, emedan den vida billigare öfverspunna jerltråden härtill vore lika eller bättre användbar, och då öfverspunnen koppar- eller bronstråd, så vidt utrönas kunnat, endast användes till elektriska ledningar, syntes skäl ej vara för handen, som talade för någon dimensionsgräns å öfverspunnen koppar- eller bronstråd såsom vilkor för tullfrihet; att denna uppfattning äfven vunne stöd deraf, att den öfverspunna koppartråd, som till betydande mängd användes i telefonapparater, i regel vida understege 0,8 millimeter, hvadan, om tullfrihet beviljades för den öfverspunna koppar- eller bronstråd (0,8 millimeter i diameter och deröfver), som användes inom den elektriska belysningen eller telegrafien, det torde få anses billigt, att tullfrihet äfven beviljades för den öfverspunna koppar- eller bronstråd (under 0,8 m. m. i diameter), som användes inom den i vårt land icke obetydliga telefonindustrien; samt att hvad sålunda anförts om öfverspunnen koppar- eller bronstråd äfven och med lika skäl torde få anses gälla elektriska kablar eller enkla eller sammanförda koppar- eller bronstrådar, öfverdragna med s. k. isoleringsmassa af guttaperchakomposition eller dylikt.

Generaltullstyrelsen yttrar för egen del — med förmålan tillika, att styrelsen icke, på sätt sökandena uppgifvit, meddelat någon allmän föreskrift derom, att all öfverspunnen koppartråd borde såsom karkasser tullbehandlas, utan endast i särskilda fall tillämpat tulltaxans bestämmelser å inkommande varupartier — att vid bedömande af nu förevarande fråga å ena sidan förekomme, att tulltaxans föreskrift om tullbehandling af öfverspunnen metalltråd såsom karkasser, hvilken föreskrift otvifvelaktigt vid sin tillkomst afsåg vissa hufvudsakligen för fruntimmerskostymer användbara och såsom lyxartiklar betraktade samt därför högt beskattade varor, qvarstode sedan längre tid tillbaka, under det att, å andra sidan, senaste tidens stora uppfinningar på elektricitetens område för viktiga praktiska ändamål visat sig vara i behof af just sådana varor, som väl hemfölla under rubriken öfverspunnen metalltråd, men ingalunda kunde, med aktgifvande på grunderna för vår tullagstiftning i öfrigt, antagas hafva varit med den höga tullafgiften åsyftade. Alla slag fysiska instrumenter vore nemligen hos oss tullfria, och det kunde vid sådant förhållande icke skäligen ifrågasättas, att lagstiftaren skulle, om ens med någon, åtminstone icke med en, enligt sökandenas påstående, ända till 60 procent af värdet upp-

gående tullsats, beskatta det för en del elektriska apparaters användning erforderliga materiel af öfverspunna ledningstrådar.

Då numera genom de af sakkunnige män meddelade yttranden enligt styrelsens mening finge anses ådagalagdt, att till karkasser och karkassband för beklädnadsändamål icke begagnades annan metalltråd än af jern och stål, samt att äfven långt finare öfverspunnen koppar- eller bronstråd än 0,8 millimeters tjocklek användes för elektriska ledningar, har styrelsen, i öfrigt åberopande hvad Professoren Andersson i sitt nyss omförmälda yttrande anfört, i underdånighet hemställt, att Eders Kongl. Maj:t täcktes förklara så väl öfverspunnen koppar- eller bronstråd som enkla eller sammanförda koppar- eller bronstrådar, öfverdragna med såkallad isoleringsmassa af guttaperchakompositioner eller dylikt, böra antingen medgifvas fullkomlig tullfrihet eller, då någon industri för metalltråds öfverspinning inom landet lärer bedrifvas, åtminstone såsom varor, som icke kunde hänföras under någon af de i tulltaxan upptagna bestämmelser, mer eller mindre arbetade, beläggas med en tull af allenast 10 procent af värdet.

Lika med Generaltullstyrelsen finner jag de af sökandena i deras underdåniga framställning påpekade förhållanden värda synnerlig uppmärksamhet och instämmer i hvad styrelsen yttrat om önskvärdheten deraf att de ur dessa förhållanden härflytande olägenheter för den elektriska industrien varda i möjligaste mån undanröjda. Då emellertid, efter hvad styrelsen antydt och jag sedermera fått bekräftadt, en industri för metalltråds öfverspinning verkligt här i landet under senare tid uppstått, torde af de utaf styrelsen alternativt föreslagna förändringarne den senare böra föredragas.»

Då, af redan anförda skäl, Utskottet icke kunnat understödja föreliggande framställningar om nya eller förhöjda tullsatser hvarken å metaller och metallarbeten i allmänhet, specificerade eller icke specificerade, eller å maskinerier, redskap och verktyg eller delar af sådana, finner sig Utskottet icke heller böra tillstyrka bifall till motionärernas här ifrågavarande förslag.

Hvad härefter vidkommer de artiklar, som omförmälas i förevarande del af Kongl. Maj:ts berörda proposition, så och då dessa äro att anse såsom delar af maskinerier, anser Utskottet, i öfverensstämmelse med hvad Generaltullstyrelsen, på sätt ofvan visats, i sitt förra alternativ ifrågasatt, ifrågavarande artiklar snarare böra beredas enahanda tullfrihet, som finnes medgifven ej specificerade maskindelar, och detta desto hellre, som Utskottet, enligt hvad i det förestående under rubriken Instrumenter inhemtas, funnit den till Utskottet öfverlemnade framställning om tull å apparater för

dynamoelektriska strömmar icke kunna eller böra till någon åtgärd föranleda.

För vinnande af angifna syfte torde finnas lämpligast, att i tulltaxan under N:o 543 införes en bestämmelse af innehåll, att de i propositionen afsedda artiklar skola tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg eller delar deraf, ej specificerade; i sammanhang hvarmed under taxenumret 540 synes böra anmärkas, att jern- och ståltråd, öfverspunnen med silke, tråd eller papper, skall tullbehandlas såsom karkasser, i följd hvaraf det under N:o 546 nu förekommande stadgande rörande frågavarande artiklar skulle utgå.

Utskottet hemställer därför,

57:o) att Riksdagen, med afslag å så väl Kongl. Maj:ts proposition i förevarande del som Herrar Reuter-swärds m. fl:s och Grefve E. Sparres m. fl:s hithörande yrkanden, måtte besluta, att tulltaxan beträffande artikeln *Tråd* skall erhålla följande förändrade lydelse:

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.
			Kronor öre
	» <i>Tråd</i> :		
539	guld- och silfver-	1 kilogram	2 35
540	jern- och och stål-	—	<i>fri.</i>
	öfverspunnen med silke, tråd eller papper; tullbehandlas såsom Karkasser.		
	arbeten deraf:		
541	duk	1 kilogram	— 15
	andra slag; draga den tull, som taxan bestämmer för jern- och stålvaror, ej specificerade.		
	koppar- och annan ej specificerad metall-:		
542	förgylt, försilfrad eller pläterad	1 kilogram	2 35
543	andra slag	—	<i>fri.</i>
	öfverspunnen koppar- eller bronstråd samt		

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
			Kronor	öre
	enkla eller sammanförda koppar- eller bronstrådar, öfverdragna med så kallad isoleringsmassa af guttaperchakompositioner eller dylikt; tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg eller delar deraf, ej specificerade.			
544	bomulls-, alla slag	1 kilogram	—	40
	linne- och hamp-:			
545	oblekt.....	1 »	—	40
546	blekt eller färgad	1 »	—	60
	af silke, bomull eller lim, öfverspunnen med guld, silfver eller annan metall; tullbehandlas såsom Gulddragarearbeten.»			

I tulltaxan stadgas att *Möbler*, försedda med stoppning, men utan öfvertyg, skola förtullas efter enahanda bestämmelser som snickare- och stoltmakarearbeten i allmänhet med 20 procents förhöjning, samt att möbler, försedda med stoppning och öfvertyg, skola förtullas efter samma bestämmelser med 40 procents förhöjning.

Trävaror.

Herrar *Reuterswärd* m. fl. och Grefve *E. Sparre* m. fl. föreslå i sina oftanämnda motioner, att förhöjningen för den förra gruppen må bestämmas till 50 procent och den senare gruppen till 100 procent.

Införseln af möbler har uppgått till:

År 1875	38,866 kronors värde.
» 1876	29,306 »
» 1877	34,105 »
» 1878	30,068 »
» 1879	22,345 »

År 1880	25,162 kronors värde.
» 1881	27,369 »
» 1882	72,701 »
» 1883	84,499 »
» 1884	88,653 »

Ehuruväl densamma sålunda på sista tiden företer en betydlig stegring, anser sig Utskottet likväl, på de i inledningen anförda skäl, böra hemställa,

58:o) att motionärernas ifrågavarande yrkanden icke må af Riksdagen bifallas.

Vagnar och
Åkdon.

Tulltaxans bestämmelser rörande *Vagnar* och *Åkdon* äro de följande:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
<i>Vagnar</i> och <i>Åkdon</i> , jernvägsvagnar inbegripna:			
570	1 stycke	5	—
571	1 »	15	—
fyrhjuliga:			
572	1 »	25	—
573	1 »	50	—
574	1 »	100	—
<i>Anm.</i> Uppstår tvifvel till hvad slag ett åkdon är att hänföra, utgår tullen med 10 procent af dess värde, dock ej utöfver 100 kronor.			

I samma motioner föreslås i stället följande bestämmelser:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
<i>Åkdon</i> , eller bearbetade delar deraf, ej specificerade:			
1:o <i>Jernvägsvagnar</i> :			
	Per stycke	15	proc.
a) första klass	»	15	»
b) andra klass	»	10	»
c) tredje klass eller postvagnar	»	10	»
d) godsvagnar	»	10	»
2:o <i>Spårvägsvagnar</i> :			
a) för en häst	»	15	»
b) för två hästar	»	15	»

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Per	Kronor öre
3:o) <i>Andra åkdon:</i>			
a) arbetsfordon	stycke	10	»
b) tvåhjuliga samt öppna slädar	»	12	»
c) trillor	»	12	»
d) halftäckta mindre vagnar och halftäckta slädar	»	15	»
e) andra slag	»	15	»
574 <i>Vagnar, andra slag; anmärkning: uppstår tvifvel till hvad slag ett åkdon är att hänföra, utgår tullen med 10 proc. af dess värde, dock ej utöfver</i>			200

Införseln af ifrågavarande artiklar har utgjort:

År	Arbets- och lastvagnar:	Tvåhjuliga:	Andra slag:	
1875	363 stycken.	29 stycken.	292,629	kronors värde.
» 1876	284 »	44 »	135,420	»
» 1877	44 »	23 »	86,380	»
» 1878	37 »	30 »	38,775	»
» 1879	6 »	50 »	38,674	»
» 1880	6 »	29 »	55,561	»
» 1881	7 »	40 »	44,186	»
» 1882	18 »	70 »	37,085	»
» 1883	36 »	96 »	51,000	»
» 1884	100 »	121 »	25,718	»

Samtidigt hafva vagnar och åkdon utförts till följande belopp:

År 1875	21,800	kronors värde.
» 1876	20,200	»
» 1877	23,750	»
» 1878	5,000	»
» 1879	227,800	»
» 1880	61,850	»
» 1881	302,170	»
» 1882	219,050	»
» 1883	366,600	»
» 1884	34,100	»

I betraktande af dessa siffror och under åberopande af hvad Utskottet i inledningen anfört hemställer Utskottet,

59:o) att motionärernas förslag i förevarande del icke heller må vinna Riksdagens bifall.

Väfnader. Å *Väfnader*: jute-, oblekt pack- och säckväf, hvilken artikel enligt gällande taxa är fri från införselsafgift, föreslås i Herrar *Reuterswärds* m. fl:s och Grefve *E. Sparres* m. fl:s förevarande motioner en tull af 7 öre för 1 kilogram.

Införseln af oblekt och ofärgad jutegarnsväfnad har utgjort:

År 1875	530,941	kilogram.
» 1876	472,854	»
» 1877	519,780	»
» 1878	359,060	»
» 1879	407,795	»
» 1880	599,292	»
» 1881	555,740	»
» 1882	728,029	»
» 1883	748,649	»
» 1884	731,023	»

Utförseln af samma vara, hvilken derförut intet af nämnda år uppgått till 3,000 kilogram, utgjorde år 1883 18,232 kilogram och år 1884 4,900 kilogram.

Härvid bör jemväl uppmärksammas in- och utförseln under samma tid af säckar, rörande hvilken artikel tulltaxan bestämmer, att nya och tomma säckar skola tullbehandlas lika med den väfnad, hvaraf de bestå, samt att synbart brukade säckar få tullfritt införas:

	Införsel:		Utförsel:	
	Värde i kronor.		Värde i kronor.	
	Nya, tomma:	Brukade:	Nya:	Brukade:
År 1875	328,144.	35,777.	2,890.	1,732.
» 1876	436,856.	49,715.	6,764.	3,425.
» 1877	457,869.	36,130.	3,525.	22,042.
» 1878	456,168.	28,266.	1,792.	24,325.
» 1879	348,654.	32,852.	278.	5,771.
» 1880	514,319.	49,283.	6,570.	11,088.
» 1881	746,414.	74,596.	10,294.	6,482.
» 1882	699,376.	107,925.	8,134.	7,358.
» 1883	762,575.	67,559.	5,913.	17,157.
» 1884	593,843.	108,181.	21,642.	7,324.

Då vid 1873 års riksdag tullfrihet beviljades för oblekt och ofärgad jutegarnsväfnad, hvilken lämpar sig ganska väl till förfärdigande af gröfre säckar, men knappast kan begagnas för annat ändamål, framhöll Utskottet, att de i landet inrättade superfosfatfabrikerna beredt en större användning åt detta slags säckar genom att nästan uteslutande begagna sådana till omslag för sina fabrikat. I samma mån dylikt omslag kunde anskaffas till billigare pris stälde sig naturligtvis fabrikatens försäljningspris lägre, och detta måste, oafsedt den fördel, som i följd deraf, om än icke i någon mera betydande mån, tillskyndades jordbruket, vara af vigt för denna fabriksindustri sjelf, som derigenom sattes i tillfälle att för sina fabrikat lättare uthärda täflan med de utländska gödningsämnen, hvilka vore tullfria. Sist antydda omständighet, eller att ifrågavarande, för vårt land vigtiga industri icke åtnjöte något skydd för sina fabrikat, syntes Utskottet fordra, att de beredningsämnen, den använde, så vidt ske kunde, icke droge tull. Tullfrihet för ifrågavarande omslagsämne kunde icke lända någon inhemsk näring till förfång, då beredning af jutegarn och förfärdigande af sådana väfnader ej i nämnvärd grad utgjorde föremål för svensk industri.

Uppå de i inledningen anförda skäl, och då nyss berörda omständigheter i afseende å superfosfatfabrikerna, med hvilkas intresse härutinnan äfven trämassetillverkningens är jemförligt, fortfarande ega giltighet, finner Utskottet sig böra hemställa,

60:o) att motionärernas ifrågavarande yrkanden icke må af Riksdagen bifallas.

Under rubriken *Zink*: arbetad, innehåller tulltaxan nedannämnda bestämmelser:

Zink.

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
			Kronor	öre
627	plåt och bleck, äfvensom spik till fartygs förhydning	—	<i>fria.</i>	
628	förgylt eller försilfrad.....	1 kilogram	—	70
629	utan målning, fernissning eller annan ytbe- täckning	»	—	7
630	andra slag.....	»	—	35
	<i>Anm.</i> Afdrag i vigten göres ej för askar och omslag af papper eller annat ämne.			

Samme motionärer yrka häri följande ändringar:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Per	Kronor öre
plåt och bleck	1 kilogram	—	6
förgylt, försilfrad eller förnicklad	1 »	—	70
utan målning, fernissning eller annan ytbe- täckning	1 »	—	12

I öfverensstämmelse med hvad Utskottet tillstyrkt beträffande föreliggande förslag rörande artiklarne bly, koppar, jern och stål samt andra metaller hemställer Utskottet,

61:o) att förslagen om förändrade tullbestämmelser rörande artikeln *Zink* icke heller måtte vinna Riksdagens godkännande.

*Tulltaxe-
under-
rättelserna.*

Tulltaxeunderrättelsernas 4 §, rörande *Lastpenningarne*, har i senast utfärdade taxa erhållit följande lydelse:

»Lastpenningar till Kongl. Maj:t och kronan utgöras till lika belopp af svenska som af främmande fartyg med 10 öre för hvarje ton, beräknad efter gällande mätbref, samt betalas hvarje gång både vid inkommande och utgående; dock, om ett fartyg under loppet af ett kalenderår gör flera resor mellan Sverige och utrikes ort, erläggas dessa umgälder för *utgåendet* allenast första resan och vid *förnyadt inkommande* endast när fartyget innehar last samt större eller mindre del deraf lossar, och må härvid jemväl såsom barlastade anses fartyg, hvilkas lastquantitet är i förhållande till deras drägtighet af ringare betydenhet; i hvilket hänseende bestämmelserna uti § 2 mom. 2 punkten 2 af den eljest numera upphäfdade nådiga kungörelsen den 5 Juni 1874 angående förändrade föreskrifter i afseende å utgörande af fyr- och båkafgifter samt uppboriden deraf skola lända till efterrättelse.

Då lossning och lastning på flera ställen egt rum, erläggas lastpenningar endast å första lossnings- eller lastningsstället, derom bevis på märkrullan eller passet meddelas.

Från lastpenningars erläggande befrias:

- fartyg med eller utan destination till svensk hamn, som inkommer och åter utgår i barlast;
- fartyg, som, under resa utrikes orter emellan, anlöper svensk hamn och der endast aflemnar medförde resande jemte deras effekter, eller ock endast aflastar gods i annat fartyg för export;
- fartyg, som af tvingande orsaker eller till inhemtande af ordres för vidare resa anlöper svensk hamn och der icke verkställer lossning och icke heller företager annan lastning än af förnödenheter för besättning, medförde resande och fartyg;
- fartyg, som i följd af liden sjöskada, hvarom sjöförklaring afgifves, anlöper svensk hamn och der lossar sin last, samt efter verkstald reparation densamma åter intager och utför;
- fartyg, som af nyss omförmälda anledning lossar sin last och densamma till större eller mindre del försäljer, då sådan försäljning inskränkes till hvad för bestridande af reparationskostnaderna bevisligen erfordrats; samt
- fartyg, som, under resa mellan utrikes orter, i svensk hamn lossar eller lastar varor till högst fjerdedelen af fartygets lastdrägtighet, för beräknande hvaraf fartygets skeppshandlingar skola tjena till grund.

I alla dessa fall skall dock fartygets skeppare ställa sig till efterrättelse de i tullstadgan gifna föreskrifter om anmälan hos närmaste tullbetjent äfvensom om märkrullans aflemnande samt, i tillämpliga delar, jemväl iakttaga hvad i nämnda stadga finnes anbefaldt rörande uttagande af tullpass.»

I motionen N:o 165 inom Andra Kammaren har Herr *W. Gibson*, med särskild hänsyn till den sträfvan, som på sista tiden visat sig att åvägabringa nya och förhöjda tullar å landets importartiklar, framhållit, att den genom dylika åtgärder minskade in- och utförsel måste ytterligare försvåra konjunkturerna för rederirörelsen, hvilken befunne sig i en mera betryckt ställning än någon annan af landets näringar. Om man sålunda tillskyndade nämnda rörelse skada, borde å andra sidan alla upptänkliga lättnader beredas densamma. I sådant hänseende hemstälde motionären därför, att de i 4 § af tulltaxeunderrättelserna omförmälda *Lastpenningarne* måtte från nästkommande års början fullständigt upphöra. Denna afgift, säger motionären, utgör en orättvis beskattning. »Ett fartyg kan icke förliknas med fast egendom, utan fastmer är det att betrakta som ett redskap, ett inventarium eller en lösegendom.

Icke beskatta vi landtbrukets redskap eller löseegendom, af hvad beskaffenhet de vara må, icke heller maskinerna uti en fabrik, den rullande jernvägsmaterielen o. s. v. Beskattningen af sjöfartsnäringen varder således dubbel, när lastpenningarne utgå, enär äfven hela den afkastning, som fartyget lemnar, upptages till beskattning efter »inkomst af kapital och arbete» och drabba dessa lastpenningar tyngst svenska ångare, hvilka hufvudsakligen uppehålla den reguliera förbindelsen med utlandet, der vid fartygen mestadels icke innehafva mer än half last.» Den vid förra riksdagen föreslagna nedsättningen af lastpenningarne hade af tullskyddsvänner bekämpats på den grund, att den utländska flaggans in- och utgående tontal betydligt öfverstege den svenskas, hvarför nedsättningen hufvudsakligen skulle komma utlandet till godo. Om statsverkets inkomster befundes i det bedräfliga skick, att man nödgades afse den jemförelsevis obetydliga inkomst, som lemnades af lastpenningarne, då vore en sådan anmärkning af vigt. Men då betydliga öfverskott redan nu årligen uppstått och då förhöjda tullsatser måste bringa tullinkomsterna ännu mer i höjden, vore spörsmålet blott, huru vida man ej borde skipa gagn och rättvisa åt en näring, därför att medtäflaren i utlandet kunde erhålla fördel deraf. Och detta så mycket hellre, som denna fullkomligt oskyddade skeppsnärings målsman förordade lastpenningarnes borttagande. I öfrigt åberopande, hvad Utskottet förlidet år anfört till stöd för nedsättning af ifrågavarande afgift, yrkade alltså motionären, att hela 4 § i tulltaxeunderrättelserna måtte utgå.

Beträffande samma § förmåles i en den 9 Oktober förlidet år dagtecknad, från Kongl. Finansdepartementet Utskottet tillhandakommen skrifvelse, att i sammanhang med utfärdandet af ny tulltaxa Kongl. Maj:ts uppmärksamhet blifvit fäst derpå, att sagda §, hvilken, bland annat, bestämde när ett fartyg i fråga om utgörandet af lastpenningar skulle anses barlastadt, icke i fråga om definitionen å barlastadt fartyg stode i full öfverensstämmelse med § 44 i Kongl. Förordningen angående lotsverket den 15 Februari 1881, sådant detta lagrum lydde enligt Kongl. Kungörelsen den 17 November 1882, der motsvarande bestämmelse meddelades i fråga om utgörande af fyr- och båkafgift. I nyssberörda paragraf af tulltaxeunderrättelserna hänvisades nemligen uti förevarande afseende till § 2 mom. 2 punkten 2 af den i öfrigt numera upphäfd Kongl. Kungörelsen den 5 Juni 1874, angående förändrade föreskrifter i afseende å utgörande af fyr- och båkafgifter samt uppborren deraf, der det hette: »såsom barlastadt anses fartyg, då dess innehafvande last uppgår till mindre än en tiondedel af fartygets drägtighet enligt mätbref, och lasten icke öfverstiger 40 tons», hvaremot enligt § 44 i Kongl. För-

ordningen den 15 Februari 1881 samt kungörelsen den 17 November 1882 fartyg ansåges barlastadt, så snart dess last uppginge till mindre än en tiondedel af drägtigheten, utan att i detta fall något maximum af tontal funnes föreskrifvet. För vinnande af den likformighet i lagstiftningen rörande lastpenningar samt fyr- och båkafgifter, som i detta afseende syntes önskvärd, fästes därför Utskottets uppmärksamhet på förhållandet till den åtgärd, hvartill Utskottet funne detsamma föranleda.

På sätt ofvan är antydt, blefvo lastpenningarne, hvilka tillföre utgingo med 14 öre för hvarje ton, enligt senaste Riksdagens beslut på förslag af Kongl. Maj:t nedsatta till sitt nuvarande belopp, 10 öre per ton.

Utskottet, som för lidet år på anförda skäl tillstyrkte berörda nedläggning, finner emellertid, vid det förhållande, att denna åtgärd inneburit en minskad statsinkomst af omkring 200,000 kronor, och med erinran att den förutsättning, från hvilken motionären utgått, eller att nya eller ökade införselstullar i mera betydande omfattning komme att åsättas, icke torde inträffa, sig icke böra åtminstone för närvarande förorda borttagandet af ifrågavarande afgift.

För den händelse lastpenningarne sålunda icke varda afskaffade, torde deremot, på nyss omförmälda grunder, öfverensstämmelse böra åvägabringas i lagstiftningen rörande lastpenningarne, å ena, samt fyr- och båkafgifter, å andra sidan, och för sådant ändamål den nu i 4 § af tulltaxeunderrättelserna förekommande hänvisning till 1874 års kungörelse böra utbytas mot en hänvisning till de i förenämnda skrivelserna åberopade författningar.

På grund af det anförda hemställer Utskottet,

62:o) att Herr W. Gibsons ofvanberörda motion må af Riksdagen lemnas utan afseende;

samt

63:o) att Riksdagen måtte besluta följande förändrade lydelse af 1 mom. i 4 § tulltaxeunderrättelserna:

»Lastpenningar till Kongl. Maj:t och kronan utgöras till lika belopp af svenska som af främmande fartyg med 10 öre för hvarje ton, beräknad efter gällande mätbref, samt betalas hvarje gång både vid inkommande och utgående; dock, om ett fartyg under loppet af ett kalenderår gör flera resor mellan Sverige och utrikes ort, erläggas dessa umgälder för *utgåendet*

allenast första resan och vid *förnyadt inkommande* endast när fartyget innehar last samt större eller mindre del deraf lossar, och må härvid jemväl såsom barlastade anses fartyg, hvilkas lastquantitet är i förhållande till deras dräktighet af ringare betydighet; i hvilket hänseende bestämmelserna uti § 44 i Kongl. Förordningen angående lotsverket den 15 Februari 1881, sådant detta lagrum lyder enligt Kongl. Kungörelsen den 17 November 1882, rörande ändringar i vissa delar af nämnda förordning, skola lända till efterrättelse.»

Stockholm den 2 April 1886.

På Utskottets vägnar:

A. G:SON BENNICH.

Reservationer:

af Herrar *Bennich, C. F. Wærn, H. L. Forssell* och *J. Johansson* i Noraskog:

mot 3:dje punkten; samt
mot Utskottets motivering i åtskilliga delar af betänkandet;

af Friherre *C. F. K. Barnekow*:

»Då frågan om spanmålstullar förevar inom Riksdagen, yttrades af flere talare den åsigten, att man möjligen genom ändring af vår nuvarande tulltaxa kunde, bättre än hvad för närvarande är förhållandet, tillgodose våra handelsintressen. Då jag ingalunda anser detta till-

räckligt vederlagdt i Utskottets motivering, och då den uppfattningen, att någonting kan på tullagstiftningens väg göras, för att förbättra landets ekonomiska ställning just genom diskussionen inom Kamrarne vunnit gehör bland många såväl inom som utom Riksdagen, samt då jag anser att en dylik reform, om den i öfrigt kan finnas lämplig, har större utsigt till framgång om förslag dertill framlägges af regeringen än om enskild person derom väcker motion, så har jag ansett att tredje punkten i Utskottets betänkande borde haft nedanstående lydelse, hvaraf äfven följer, att jag ej kunnat godkänna den af Utskottet uppsatta motivering:

att Riksdagen måtte i skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att, med stöd af 18 Artikeln i gällande handelstraktat med Frankrike, Kongl. Maj:t ville hos Franska regeringen söka utverka sådan ändring i nämnda traktats bestämmelser, att den å fransk sida betingade tullfrihet för jernvägsskenor, maskinerier, redskap och verktyg, samt ångmaskiner och ångpannor måtte upphöra; samt derefter taga i öfvervägande huruvida åtskilliga af landets näringar kunde genom skydd eller aftal med främmande makter blifva bättre tillgodosedda än för närvarande är fallet och dermed inkomma med förslag till nästkommande Riksdag»;

af Herr *A. J. Lyth*:

mot 28 och 39 punkterna;

af Herr *O. Jonsson* i Hof, hvilken anmält, att han i åtskilliga delar icke funnit sig belåten med betänkandet, men likväl, då han ej deltagit i afdelningens arbeten, icke ansett sig böra framställa några yrkanden om ändring i detsamma;

äfvensom

af Herr *A. P. Lind*:

mot 10 punkten:

»Sedan vintern 1877—78 hafva stora massor af sill med småningom ökad regelbundenhet begynt att åter efter en längre frånvaro besöka bohusslänska skärgården, men förhållandena inom landet för den ymniga sillfångstens afsättning hafva varit i så hög grad ogynsamma att, äfven sedan sillens beskaffenhet blifvit tillfredsställande och en duglig beredning börjat åstadkommas, saltad bohussill blott i ringa omfattning kunnat afyttras inom landet, under det att årligen en högst betydande mängd saltad sill dit införes från utlandet och särskildt från Norge.

Sedan slutet af förra bohuslänska sillfiskeperioden har man nemligen inom landet blifvit allt mer van vid att fylla sitt behof af sill och annan salt fisk från Norge, och följden deraf har blifvit, att den nya sillfiskebedriften vid sitt framträdande funnit en stark hämsko på sin utveckling i fördomen för den främmande varan och i det motstånd, som mött från dem, hvilkas affär det hittills varit att förse landet med utländsk sill. Här som i så många andra fall har importören af den utländska varan sökt göra gällande helt andra intressen än den inhemska producenten, men uti ifrågavarande hänseende står den förre, till följd af sjelfva varans egendomliga beskaffenhet, vida större medel än eljest till buds att hämmande inverka på den nya varans spridning. Under närmast föregående sillfiskeperiod insåg man ock detta förhållande och bröt genom påläggandet af lämpliga tullsatser udden af motståndet från importörerne, så att den inhemska näringen hastigt kunde uppblomstra till stor betydighet för landet. Såsom prof på förra århundradets åsigter och värdefulla erfarenhet i denna fråga må här ur »Den Svänska Mercurius» för Februari 1756 om silltullens inflytande anföras följande: »många hafva varit af den tankan, som skulle denna afgift så belasta de främmande fiskvarorna, at de vida skulle öfverstiga sit förra pris, men förfarenheten har vist vederspelet i det en tunna skotsk sill, som tillförene alltid gullit 57, 60 til 72 daler, sedan den tiden ej kostat mera än 39, 42, 48 til 50 dal. koppm:t, och en tunna norsk, hvars pris förr varit 27, 30, 36 til 39 dal., nu ej gäller mer än 24, 27 til 30 dal. koppm:t, hvilket kommit af den myckenhet swänsk sill, som alltid upfyllt marknaden förr än den utlänska hitkommit, och hvilken alltid kunnat säljas med fördel, om ej under dock åtminstone til samma pris som den utlänska, som är belagd med dryg tull, då den andra deremot ej allenast derifrån är befriad utan ock med premier befordrad, hvaraf ögonskenligen synes, at fiskeriernes upkomst kostat Riket intet, och at utlänningarne hafva måst sjelfva uphjelpa en sak, som förhindrar deras egna varors afsättning. — — — Det är ej nog at vi bringat holländaren och skotten til lägsta pris som nästan är möjligt, utan det som mera är, vi hafva utskeppat ansenliga partier sill til alla de förnämsta tyska, preussiska och liflänska hamnar vid Östersjön.» (Bohuslänsk Fiskeritidskrift 1885, sid. 286, 291.)

Liknande resultat skulle en lämpligt afpassad tull å *norsk* och annan utländsk sill under några års tid äfven nu medföra. Den skulle kraftigt främja den egna näringens utveckling genom att möjliggöra en inhemsk konkurrens icke blott med utlandet utan äfven mellan talrika egne producenter och derigenom skaffa landet ett värdefullt födoämne

till *billigare* pris; den skulle verka som en äfven ur arbetsklassens synpunkt önskelig »*uppfostringstull*» för en viktig och lofvande näring och icke som en priset å saltad sill höjande »*svälttull*» eller som en ifrågavarande handelsvara till någre få producenters fördel men allmänhetens skada fördyrande »*skyddstull*». Dess påläggande skulle ej heller stå i strid med de allmänna grundsatser, som under de senare årtiondena gjort sig gällande i Sveriges tullpolitik, men förutsätter, för att lända till önskligt gagn, att den i främsta rummet göres gällande gent emot *Norge*. En tull, lagd å holländsk och skottsk sill under det att den norska sillen fortfarande förblefve tullfri, skulle lända till långt mer skada än gagn.

Ett särskildt skäl för det hastiga främjandet af bohuslänska sillfiskebedriften äfven genom en lämplig s. k. »*uppfostringstull*» ligger i näringens semisekulära periodicitet, hvilken kräfver en snabbare utveckling, än man eljest kunde vara belåten med;

samt

mot 12 och 48 punkterna.
